ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΙΣΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΚΑΛΛΙΔΡΟΜΙΟΥ 12 — ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 627-469

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 60.— Ἐξάμηνος δραχμαὶ 30.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 2.50
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἐξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ ΙΒ΄. | ΑΘΗΝΑΙ 15 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1964 | ΤΕΥΧΟΣ 258ον

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

ΔΡΑΜΑΤΑ ΠΑΙΔΙΩΝ ΕΙΣΑΓΟΜΕΝΩΝ ΕΝΤΟΣ ΙΔΡΥΜΑΤΩΝ ΚΑΙ Η ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΙΣ ΤΩΝ ΥΠΟ ΤΟ ΦΩΣ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

Ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Ἐγκληματολογίας εἰς τὴν Πάντειον Ἀνωτάτην Σχολὴν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΑΠΑΖΑΧΑΡΙΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Γενικῶς ἐφ' ὅλων τῶν περιπτώσεων τούτων ἐκπηδῶσιν ἀφορμαὶ διεγέρσεως ἐναντίον τοῦ περιβάλλοντος, φερ' εἰπεῖν ἐκρήξεις θυμοῦ, μῖσος κατὰ τοῦ ἀσκουμένου ταπεινοῦ ἐπαγγέλματος, κατηγορίαι ἐναντίον τῶν συνανθρώπων, ἀπόκρουσις πάσης προσπαθείας συνάψεως φιλικῶν σχέσεων, χαιρεκακία, φθόνος, ἀκόμη ἐγκληματικότης, ἀλητεία, πορνεία κ.ο.κ. Γενικῶς ποικιλία συναισθημάτων ἀντικοινωνικότητος καὶ ἐνσάρκωσις φιλοσοφικῶν θεωριῶν, διαπνεομένων ὑπὸ ἐχθρότητος πρὸς τὸ περιβάλλον (1).

5. Ἐκ τῆς Ἐγκληματολογίας καὶ τῆς Κοινωνικῆς Παθολογίας κατέχομεν σήμερον στατιστικὰ στοιχεῖα, ἐκ τῶν ὁποίων ἐμφαίνεται ὅτι ἡ ἀναλογία τῶν ἠθικῶς διεφθαρμένων ἀνηλίκων ἀνέρχεται λ.χ. ἐν Μεγάλῃ Βρεττανίᾳ εἰς 34,60% ἐπὶ ἀρρένων καὶ εἰς 45,1% ἐπὶ θηλέων. Τοῦθ' ὅπερ δεικνύει ὅτι, μείζονα τοιαύτης φύσεως βλάβην ἀσκεῖ ἡ ὀρφανία ἐπὶ τῶν θηλέων, ἐχόντων εὐαισθητότερον ψυχικὸν κόσμον (ἔρευναι Tönnies). Ἐν Ἀμερικῇ ἐπὶ ἐγκληματικῶν ἀνηλίκων εἰς 32% (ἔρευναι τοῦ ψυχιατροῦ W. Healy καὶ τῆς ψυχολόγου A. Bronner). Ἐν Σουηδίᾳ ἐπὶ ἀνηλίκων ἐγκληματιῶν εἰς 43%, ἐνῷ ἐπὶ τῶν μὴ ἐγκληματησάντων ποσοστὸν ὀρφανῶν μόνον 26,9% (ἔρευναι Lund).

Ἐν Βελγίῳ ἐπὶ ἀνηλίκων ἐγκληματιῶν τὸ ποσοστὸν τῶν ὀρφανῶν ἀνέρχεται ἐπὶ ἀρρένων εἰς 26,6% καὶ ἐπὶ θηλέων εἰς 34,7% (ἔρευναι Aimée Racine). Ἐν Γερμανίᾳ ἐκ μὲν τῶν ἐγκληματιῶν 25—30% ἦσαν ὀρφανοί, καθ' ἣν στιγμὴν ἐπὶ τοῦ ὅλου πληθυσμοῦ μόνον 16% (ἔρευναι Kerscher) (2).

1. Πλουσία ἡ σχετικὴ βιβλιογραφία. Μεταξὺ ἄλλων «L. Besser. Beiträge zur Waisenhausfrage. Berlin. 1863», «A. Egger. Ein Wort über die Waisenerziehung. St. Gallen 1897», «I. F. Goldbeck. Über die Erziehung der Waisenkinder. Allen wohltätigen Fürsten und Menschenfreunden gewidmet. Hamburg. 1781.» «J. E. Chr. Haum. Vergleichung der Erziehung in Waisenhäusern mit der verteilten Erziehung der Waisenkinder. 1780.», «W. Liese. Geschichte der Karitas. 2. Bände. Freiburg i. Br. 1922.», «Γ.Ν. Βούτσης, Ὀρφανοτροφεῖον, «Ἐγκ. Λεξ. Ἡλίου». Τόμ. ΙΕ΄. Ἀθῆναι». σ. 71 ἑπ., «Γ. Ν. Βούτσης. Γενικὴ καὶ παιδικὴ πρόνοια στὴν Ἀμερικὴ καὶ στὴν Ἑλλάδα. Ἀθῆναι. 1948». σ. 89: «Ἡ ὀρφάνεια μὲ τὸ μαῦρο πέπλο της ἔχει καλύψει τὴν ψυχούλα τους καὶ τώρα καταλαβαίνουν γύρω τους τὴν μοναξιά. Ἂς φροντίσωμε, ἔστω καὶ ἀργά, νὰ μὴν αἰσθανθοῦν καὶ τὴν ἐγκατάλειψιν».

2. Περὶ τῶν ἄνω «Κωνσταντῖνος Γ. Γαρδίκας. Ἐγκληματολογία. Τόμος Β.΄ Τεῦχος Α΄. Ἀθῆναι. 1947». σ. 8.

IV. Περιπτώσεις ἐγκαταλείψεως τέκνων καὶ γενικώτερον τέκνων ὑπὸ διάλυσιν ἢ διαλελυμένων ἤδη οἰκογενειῶν:

1. Νῦν ἂς ἀντικρύσωμεν τὰς θλιβερὰς περιπτώσεις γονέων, οἱ ὁποῖοι φαίνονται ἐπιλήσμονες τῶν καθηκόντων των καὶ τοιουτοτρόπως περιέρχονται τὰ τέκνα των εἰς ἐγκατάλειψιν καὶ παραμένουσι ταῦτα οὐσιαστικῶς ἄνευ συμπαραστάσεως ἐν τῇ δίνῃ τῆς ζωῆς.

2. Εἰς τὸ θέμα τοῦτο ἀναφέρονται καὶ οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες. Φερ' εἰπεῖν ὁ Ἀριστοτέλης, ὅστις θεωρεῖ ὡς μὴ ἐνάρετον τὸν ἐγκαταλείποντα τὰ τέκνα του (1). «Παραδιηγεῖσθαι δὲ ὅσα εἰς τὴν σὴν ἀρετὴν φέρει, οἷον ἐγὼ δ' ἐνουθέτουν ἀεὶ τὰ δίκαια λέγων, μὴ τὰ τέκνα ἐγκαταλείπειν, ἢ θατέρου κακίαν· ὁ δὲ ἀπεκρίνατό μοι, ὅτι, οὗ ἂν ᾖ αὐτός, ἔσται ἄλλα παιδία, ὃ τοὺς ἀφισταμένους Αἰγυπτίους ἀποκρίνασθαι φησιν ὁ Ἡρόδοτος» (Πρβλ. «Ἱστορίαν Ἡροδότου» (2): «Ψαμμίτιχος δὲ πυθόμενος ἐδίωκε· ὡς δὲ κατέλαβε, ἐδέετο πολλὰ λέγων καὶ σφέας θεοὺς πατρωίους ἀπολιπεῖν οὐκ ἔα καὶ τέκνα καὶ γυναῖκας...»). Γνωστὸν ἐξ ἄλλου ὅτι εἰς τὴν ἐποχήν, καθ' ἣν ἤκμασεν ὁ πολιτισμὸς τῶν Ἀθηνῶν, τὸ κράτος εἶχεν ἀναλάβει ἐξ ἰδίων τὴν συντήρησιν τῶν ἀπροστατεύτων παιδίων.

Κατ' ἐξοχὴν πάντως κατεδίκασε τὴν ἐγκατάλειψιν τῆς οἰκογενείας καὶ τῶν τέκνων ὁ Χριστιανισμός, ὅστις εἶναι καὶ ὁ δοτὴρ τῆς οἰκογενειακῆς ἀγάπης, ἥτις μεταβάλλει τὴν οἰκογένειαν εἰς «ἐκκλησίαν κατ' οἶκον». Ἤτοι «εἰς ἱερὸν θυσιαστήριον, εἰς τὸ ὁποῖον τελεσιουργεῖται τὸ θεῖον καὶ ἐξαίσιον μυστήριον τῆς ἑκκολάψεως ἀνωτέρας πνοῆς ζωτικῶν προσωπικοτήτων» (3). «Καὶ οἱ πατέρες, μὴ παροργίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν, ἀλλ' ἐκτρέφετε αὐτὰ ἐν παιδείᾳ καὶ νουθεσίᾳ Κυρίου» (4).

3. Τὸ θέμα τῆς ἐγκαταλείψεως τῶν τέκνων «μᾶς φέρει κοντὰ εἰς τὴν δυστυχῶς ἀρκετὰ συχνὴν τραγῳδίαν τῶν ὑπὸ διάλυσιν ἢ καὶ ἤδη διαλυθεισῶν οἰκογενειῶν», «μαζὶ μὲ τὴν ὁποίαν θὰ ἀντικρύσωμεν πονεμένες ψυχὲς παιδιῶν θυέλλης». Ἀλλ' ἂς ἔλθωμεν εἰς συγκεκριμένας περιπτώσεις:

α) Ἀρχίζω ἀπὸ τὴν περίπτωσιν μιᾶς φοιτητρίας μου, τὴν ὁποίαν ζῶ ἀπὸ ἐτῶν καὶ τὴν ὁποίαν ἐξακολουθῶ νὰ ζῶ καὶ αὐτὴν τὴν στιγμήν. Ἡ συμπαθὴς καὶ ἔντιμος καὶ ἐκλεκτὴ αὐτὴ νεᾶνις, ἐὰν δὲν ἔγινε πόρνη, τὸ ὀφείλει εἰς τὴν συμπαράστασιν συγγενῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ εἰς τὴν συνδρομὴν τοῦ κατ' Ὀκτώβριον 1956 ἀποβιώσαντος ἀειμνήστου καθηγητοῦ τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης καὶ ἀπομεμακρυσμένου συγγενοῦς της Κ. Χαριτάκη. Ὅτε ἦτο μόλις 12 ἐτῶν, ἐγκατελείφθη «μαζὶ μὲ τὸν μικρούλη ἀδελφόν της κυριολεκτικῶς εἰς τοὺς δρόμους ἀπὸ τοὺς διαζευχθέντας γονεῖς της, οἱ ὁποῖοι συνέπηξαν νέας οἰκογενείας καὶ ἀπέκτησαν νέα τέκνα». «Γιὰ λίγο καιρὸ τὰ ἐκοίταξαν τὰ παιδιά τους καὶ σὲ λίγο ἠδιαφόρησαν πλήρως. Δὲν ἐνδιεφέροντο, ἐὰν τὰ παιδάκια των αὐτὰ θὰ εὕρισκον κάποιαν στέγην γιὰ νὰ κοιμηθοῦν, ρουχαλάκια γιὰ νὰ ζεσταθοῦν, λίγο φαγητὸ γιὰ νὰ μὴ πεθάνουν ἀπὸ πεῖναν, προστασία γιὰ νὰ μὴ καταντήσουν στὴν ἀλητείαν, ἐπαιτείαν ἢ πορνείαν ἢ φυλακὴν ἢ στὸ φρενοκομεῖον ἢ στὸ νεκροταφεῖον». Καὶ τὸ «ἀγοράκι καὶ τὸ κοριτσάκι, μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ διεσώθησαν». Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἡ φοιτήτρια ἔλαβε καὶ τὸ πτυχίον της. Ἀνάπαυλαν εἰς τὴν πεῖνάν της ἀπετέλεσεν ἡ ἐπί τινας μῆνας πρόσληψίς της ὡς ὑπαλλήλου ὑπὸ τῆς Παιδοπόλεως Ἁγίου Ἀνδρέου τῆς Βασιλικῆς Προνοίας. Δυστυχῶς ἡ διάλυσις ταύτης τὴν «ξαναγύρισε εἰς τὴν πεῖναν». Αὐτὴν τὴν στιγμὴν ζῇ «μὲ 300 δραχμὰς μηνιαίως», τὰς ὁποίας

1. Ἀριστοτέλης. «Ρητορικὴ τέχνη» 1417a 2 ἐπ.
2. Β' 30.
3. Εὐάγγελος Δ. Θεοδώρου. «Ἡ χριστιανικὴ κοσμοθεωρία». Ἀθῆναι, 1949 σ. 276 ἐπ. περὶ τῆς κατ' οἶκον ἐκκλησίας. Τοῦ αὐτοῦ. «Τὸ μυστικὸν τοῦ εὐτυχισμένου γάμου. Ἡ ἐκκλησία ἀπὸ ραδιοφώνου. (Ὁμιλίαι πρὸς τὸν λαόν)». Ἀθῆναι. 1943, σ. 187 ἐπ.
4. Παύλου ἐπιστολὴ πρὸς Ἐφεσίους στ' 4.

κερδίζει ἀπὸ ἀπογευματινὴν καὶ βραδυνὴν ἐργασίαν σὲ κάποιο φροντιστήριον». Δὲν ἔχει οὔτε χρήματα διὰ νὰ πληρώσῃ διὰ τὸ πτυχίον της. Ὁ δὲ ἀπίθανος πατήρ της τῆς ἔγραψεν ἐπειγόντως «νὰ φροντίσῃ νὰ ἀνεύρῃ ὁπωσδήποτε ἐργασίαν τώρα, ποὺ τελειώνει τὴν Σχολήν». Ἡ ἐπίδειξις τοῦ ἐνδιαφέροντός του αὐτοῦ ὑπερσυγκινητική. Δὲν ἐσιώπα καλύτερον; Διὰ τὴν ἀκρίβειαν λέγει «νὰ εὕρῃ ἀμέσως ἐργασίαν». Ἀλλὰ ἀμέσως ἐργασίαν εὑρίσκει μία νεᾶνις μόνον «σὲ κάποια ὕποπτα πεζοδρόμια».

β) Πρὸ δύο μηνῶν ἀπεπειράθη νὰ αὐτοκτονήσῃ ἕνα κοριτσάκι 16 ἐτῶν, τὸ ὁποῖον εἶχεν εἰς ἐποχὴν μεγάλης δυστυχίας προστατευθῆ ἀπὸ τὴν οἰκογένειάν μου. «Τὸ κοριτσάκι αὐτὸ εἶχε γεννηθῆ εἰς ἕνα χωριουδάκι τῆς Ἠλείας μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρός του. Καὶ ὅτε ἦτο ἀκόμη μωρό, ἐγκατελείφθη μαζὶ μὲ τὰ ἓξ ἄλλα ἀδελφάκια της ἀπὸ τὴν μητέρα της. Ἡ ὁποία χήρα, ἀντὶ νὰ ἀφοσιωθῆ στὰ παιδάκια της, ἐδραπέτευσε μίαν νύκτα γιὰ νὰ πάῃ σὲ ἄλλο μέρος, ὅπου καὶ συζῆ παρανόμως καὶ ἔφερε μάλιστα καὶ ἄλλο παιδί, νόθο, στὸν κόσμο μὲ τὸν φίλον της».

γ) Κατὰ τὸν παρελθόντα Σεπτέμβριον ἔδωσα διαλέξεις ὡς ἐπιστημονικὸς συνεργάτης ἐν Κρήτῃ ἐκ μέρους τοῦ Βασιλικοῦ Ἐθνικοῦ Ἱδρύματος. Ἡ Χωροφυλακὴ Ρεθύμνης ἠσχολεῖτο τότε μὲ τὴν ἀνεύρεσιν μιᾶς νεαρᾶς γυναικὸς ἀπὸ τὸ Ἡράκλειον, ἡ ὁποία, ἐπωφεληθεῖσα τῆς ἀπουσίας τοῦ συζύγου της, ὑπηρετοῦντος ὡς στρατιώτου, συνῆψε σχέσεις μετὰ τοῦ ἐγγάμου καὶ πατρὸς τέκνων ἀδελφοῦ τοῦ συζύγου της. Οἱ δύο οὗτοι ἀλληλοαπαχθέντες καὶ ἐγκαταλείψαντες τὰ τέκνα των καὶ σύζυγον κατέφυγον εἰς Ρέθυμνον, μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ εὕρισκον ἱερέα νὰ νομιμοποιήσῃ τὸν δεσμόν.

δ) Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν εὑρισκόμην εἰς τὸ Δικαστήριον Ἀνηλίκων Ἀθηνῶν, τὸ ὁποῖον ἠσχολεῖτο ἐκείνην τὴν στιγμὴν μὲ τὴν ὑπόθεσιν ἑνὸς νέου, ὁ ὁποῖος ἐδικάζετο διὰ πολλὰς κλοπάς, ἦτο δὲ καὶ ὁμοιοφυλόφιλος. Ἦτο 16 ἐτῶν. «Εἰς ἡλικίαν 3 ἐτῶν ἐγκατελείφθη ἀπὸ τὸν πατέρα, ὁ ὁποῖος εἶναι ἄγνωστον, ποῦ εὑρίσκεται αὐτὴν τὴν στιγμήν».

ε) Ἀναφέρω καὶ μίαν ἄλλην χαρακτηριστικὴν περίπτωσιν, τὴν ὁποίαν παραλαμβάνω ἐκ τῆς δράσεως τῶν κυριῶν τῆς χριστιανικῆς προνοίας([1]):

«Πρόκειται γιὰ μιὰ οἰκογένεια, ποὺ ζοῦσε μέσα στὴν ἀθλιότητα καὶ στὴν κακομοιριά. Ἡ μητέρα ἄρρωστη μὲ παλιὰ πλευρίτιδα. Ἦταν ξαπλωμένη σ' ἕνα κρεβάτι καὶ κάθε λίγο τὴν ἔπνιγε ὁ βήχας. Ἡ ἀκαταστασία καὶ ἡ βρωμιὰ ἦταν ἀπερίγραπτη στὸ σπίτι. Ἡ μητέρα δὲν ἤθελε ν' ἀκούσῃ γιὰ τὸν γιατρό. Φοβόταν, μήπως τῆς ἀποκαλύψῃ ὅτι εἶναι φυματική. Τέσσαρα παιδιὰ ἐκινδύνευον νὰ μολυνθοῦν ἀπὸ τὴ φυματίωσι, ποὺ φανερὰ κρυβόταν στὴν ἄρρωστη. Αἱ συνεργάτιδες τῆς χριστιανικῆς προνοίας κατορθώνουν ἐπὶ τέλους νὰ τὴν πείσουν νὰ ἔλθῃ γιατρός. Καλοῦν λοιπὸν ἕνα γιατρό, ὁ ὁποῖος πράγματι διέγνωσε φυματίωσι. Γιὰ νὰ γίνῃ ὅ,τι ἔπρεπε, σύμφωνα μὲ τὶς ὁδηγίες τοῦ γιατροῦ, αἱ συνεργάτιδες ἐζήτησαν νὰ ἰδοῦν τὸν πατέρα.

— Ποιές ὧρες εἶναι ἐδῶ ὁ πατέρας σου, Γιαννάκη; ρωτοῦν τὸν μικρό.

Τὸ παιδὶ στάθηκε διστακτικό. Ἐκοίταξε τὴν μητέρα του, ἡ ὁποία ἐχαμογέλασε.

Καὶ τὸ παιδὶ ἀπήντησε:

— Χθὲς ἦρθε ὁ πατέρας, εἶδε τὴ μητέρα, ποὺ ἐπάχυνε, καὶ τοῦ τὰ εἴπαμε ὅλα, ὅσα ἐκάματε γι' αὐτήν. Τότε ὁ πατέρας ἀγρίεψε τόσο, ποὺ ἂν ἤσαστε ἐδῶ, θὰ μποροῦσε νὰ σᾶς δείρῃ !...

— Γιατί, παιδί μου; ἐρωτοῦν ἔκπληκτες...

—Ὁ πατέρας δὲν θέλει νὰ γίνῃ καλὰ ἡ μητέρα... Θέλει νὰ πεθάνῃ γιὰ νὰ πάρῃ κάποιαν ἄλλη».

Νομίζω ὅτι περιττεύουσι τὰ σχόλια.

στ) Καὶ μία ἄλλη περίπτωσις διαλελυμένης οἰκογενείας: «Πέρυσι, ὀλίγας

1. Νικ. Ἀντωνόπουλος. Εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἀγάπης. Γ' Ἔκδοσις. Ἀθῆναι, 1949, σ. 81.

ἡμέρας μετὰ τὰ Χριστούγεννα τοῦ ἔτους 1955, ἀπέστειλε πρὸς ἐμὲ ἡ μητέρα μου μίαν παλαιὰν προστατευομένην της, ἵνα τὴν βοηθήσω. Ἦτο 28 ἐτῶν. Ἄσχημη καὶ ἀποθεραπευθεῖσα φυματικὴ μὲ πνευμοθώρακα ἀπὸ τὸ Σισμανόγλειον. Ὑπανδρεύθη ἕνα μέθυσον καὶ τοξικομανῆ, διότι σὰν ἄσχημη δὲν εὕρισκε ἄνδρα ἄλλον καλὸν διὰ νὰ στέρξῃ εἰς γάμον μαζί της. Εἶχε τότε ἕνα ἀγοράκι 1 ἔτους, ἕνα κοριτσάκι 2 1/2 ἐτῶν καὶ ἕνα ἀγοράκι 5 ἐτῶν. Τώρα νομίζω ὅτι ἐγέννησε καὶ τέταρτον. Μέσα εἰς μίαν παράγκα σὲ ἕνα δωμάτιον. Ὁ πατέρας ἀπομυζᾷ τὰ πάντα διὰ τὴν ταβέρναν καὶ τὰς τοξικὰς οὐσίας. Τὸ μεγαλύτερό του ἀγοράκι τῶν 5 ἐτῶν τὸ ἔσερνε στὴν ταβέρνα καὶ τὸ ἔβαζε νὰ πίνῃ κρασὶ καὶ ἴσως καὶ κάτι ἄλλο. Ἐπανειλημμένως ἀπεπειράθη νὰ στραγγαλίσῃ μάννα καὶ παιδιὰ ἢ νὰ τὰ μαχαιρώσῃ. Ἡ σύζυγός του εἶχε κομμένο τὸ χεῖλος της ἀπὸ μιὰν τέτοια μαχαιριά, ποὺ εἶχε καταλήξει στὸ ἀστυνομικὸν τμῆμα. Ξύλο, βρισιές, κλωτσιές, βλασφήμιες, χυδαιότητες, ὕπνος κτηνώδης, ἀνήθικος ἀτμόσφαιρα, προστυχιά, κατάντια, πεῖνα. Τὰ Χριστούγεννα δὲν εἶχαν νὰ φᾶνε οὔτε ἐλπὶς μάννα καὶ παιδιά. Ἡ μητέρα προσεπάθει νὰ συντηρήσῃ τὰ παιδιά της μὲ 100 δραχμὰς κατὰ μῆνα, τὰς ὁποίας ἐλάμβανε ἀπὸ τὸ Πατριωτικὸν Ἵδρυμα γιὰ τὸ μωρό της. Ἐργασίαν νὰ εὕρῃ δὲν ἠδύνατο, διότι ἐδῶ δὲν εὑρίσκουν ἐργασίαν ὑγιεῖς, ὄχι μιὰ μόλις ἀποθεραπευθεῖσα φυματική, πεινῶσα καὶ σκελετός. Φαντάζομαι ὅτι τὸ δρᾶμα τώρα πλέον θὰ ἔχῃ γιναντωθῆ. Πάντως ἔχω χάσει τὰ ἴχνη της».

ζ) Πρὸ ἡμερῶν μόλις ἀπησχολήθη ὁ ὑπερεκλεκτὸς δικαστὴς ἀνηλίκων Ἀθηνῶν κ. Ἰωάννης Γουρνᾶς μὲ τὸ ἐπιτελεῖον τῶν ἐκλεκτῶν του, ἐννοῶ τοὺς ἥρωας καὶ τὰς ἡρωίδας τῆς αὐτοθυσίας, ἐθελοντὰς καὶ ἐθελοντρίας, ἐπιμελητὰς καὶ ἐπιμελητρίας τοῦ δικαστηρίου ἀνηλίκων, μὲ τὸν ἔλεγχον καταγγελίας ὑποθέσεως «παιδιῶν, τὰ ὁποῖα ἐνοίκιασαν πρὸς ἐκμετάλλευσιν γιὰ λουστράκια ἐπιπόλαιαι πτωχαὶ οἰκογένειαι ἐκ Θεσσαλίας» (ἐπιμελήτρια δεσποινὶς Λάσκαρη).

η) Περίπτωσις τοῦ δικαστηρίου ἀνηλίκων, τὴν ὁποίαν παρακολουθεῖ ἡ ἐπιμελήτρια Περσεφόνη Βραχνοῦ:

«Οἱ γονεῖς εὑρίσκονται ἐν διαστάσει περίπου ἀπὸ 5 ἐτῶν. Ὁ πατὴρ συζῇ παρανόμως μετὰ γυναικός, διατελούσης ἐν χηρείᾳ, ἥτις τυγχάνει μήτηρ δύο τέκνων ἐκ προηγουμένου γάμου της.

Ἐκ τῶν 5 τέκνων τοῦ ὡς ἄνω πατρὸς ἡ μεγαλυτέρα θυγάτηρ συζῇ παρανόμως μετὰ νεανίου, ἐμφανιζομένου ὡς μνηστῆρος.

Ἡ δευτέρα θυγάτηρ ἦτο ἀνεπισήμως μεμνηστευμένη ἀπὸ διετίας. Πρὸ δύο δὲ μηνῶν ἐγκατέλειψε τὸν μνηστῆρα. Πάντως μέχρι σήμερον συνεδέθη ἐναλλὰξ μετὰ τριῶν ἢ τεσσάρων νέων.

Ἡ τρίτη θυγάτηρ 13 ἐτῶν, ἤρχισε νὰ ἐργάζηται ἀπὸ ἡλικίας 10 ἐτῶν εἰς διαφόρους οἰκίας ὡς ὑπηρέτρια. Κατὰ τὰς ὁμολογίας της δ' εἰς μίαν ἐξ αὐτῶν τῶν οἰκιῶν εἰς Πειραιᾶ διεφθάρη ὑπὸ νεαροῦ συγγενοῦς τῆς οἰκογενείας. Ἐγκαταλείψασα τὴν ἐν λόγῳ οἰκίαν, εἰργάσθη ἐπ' ὀλίγον εἰς ἓν ραφεῖον, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐδιώχθη λόγῳ ἀπρεποῦς διαγωγῆς καὶ συμπεριφορᾶς. Τὴν παρέκκλισίν της ἐκ τῆς εὐθείας ὁδοῦ ἀποδίδει εἰς τὸ παράδειγμα τῶν μεγαλυτέρων ἀδελφῶν της, ἰσχυριζομένη «ὅτι ἡ μία ἐξ αὐτῶν τὴν ἔπαιρνε μαζί της εἰς κακόφημα κέντρα, σχεδὸν καθημερινῶς». Σημειωτέον ὅτι ἀπουσίαζε συστηματικῶς ἐκ τῆς οἰκίας της, σχεδὸν μέχρι τῶν μεταμεσονυκτίων ὡρῶν, μὴ ὑπακούουσα εἰς τὰς συμβουλὰς τῆς μητρός της, τὴν ὁποίαν μάλιστα καὶ ὕβριζεν. Ἡ μικρὰ αὕτη κόρη ἀναφέρει μετὰ κυνικότητος τὰς ἐπαφάς της μετὰ τοῦ ἑτέρου φύλου. Ἀριθμεῖ δὲ τοὺς προσκαίρους ἐρωτάς της ἀπὸ τοῦ Ἰουνίου 1956 μέχρι τέλους Ἰανουαρίου 1957 τοὐλάχιστον εἰς ἐννέα ἕως δέκα.

Κυρία αἰτία τοῦ ὡς ἄνω κακοῦ εἶναι, κατὰ τὴν ἄποψιν τῆς ἐπιμελητρίας, ἡ ἀπὸ μέρους τοῦ πατρὸς ἐγκατάλειψις τῆς οἰκογενείας του καὶ ἡ ἔλλειψις σεβασμοῦ πρὸς τὸν ἱερὸν θεσμὸν τῆς οἰκογενείας καὶ τὰς ἐντεῦθεν πηγαζούσας ὑποχρεώσεις καὶ ἐκ μέρους τῶν γονέων καὶ ἐκ μέρους ὅλων τῶν τέκνων. Δηλαδὴ «ξεχαρβάλωμα τῆς οἰκογενείας». *(Συνεχίζεται)*

Η ΠΕΡΙΣΤΟΛΗ ΤΗΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΟΣ

Ὑπὸ τοῦ Δημοσιογράφου κ. **ΔΗΜ. Δ. ΜΥΛΩΝΑ**

Ἡ ἐγκληματικότης παρουσιάζει κατὰ τὸ 1962, μιὰ αὔξησι κατὰ 9,3 % ἐν σχέσει μὲ τὸ προηγούμενον ἔτος. Σὲ προηγούμενα ἄρθρα μας ἐδώσαμε λεπτομερῆ στοιχεῖα τῶν ἐγκλημάτων ἐκείνων ποὺ ηὐξήθησαν, ἐμειώθησαν ἢ ἔμειναν στατικὰ καὶ τῶν πιθανῶν αἰτίων ποὺ πρέπει νὰ ἐρευνηθοῦν καὶ ἐξετασθοῦν. Χαρακτηριστικὰ τῶν στατιστικῶν στοιχείων τῆς ἐγκληματικότητος τοῦ 1962 εἶναι ὅτι ἐπὶ 673 ἐγκλημάτων κατὰ τῆς ζωῆς, τὰ 613 διέπραξαν ἄνδρες καὶ τὰ 60 γυναῖκες. Ἐπίσης ἐπὶ 11.193 ἀδικημάτων σωματικῶν βλαβῶν, 9.648 εἶναι δρᾶσται ἄνδρες καὶ 1.545 γυναῖκες. Ἡ αὐτή, καὶ μᾶλλον ηὐξημένη, ἀναλογία παρουσιάζεται καὶ εἰς τὰ κοινῶς ἐπικίνδυνα ἐγκλήματα μὲ 818 ἄνδρες καὶ 318 γυναῖκες, τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας μὲ 2.792 ἄνδρες καὶ 325 γυναῖκες, τὰ ἐγκλήματα κατὰ τῶν ἠθῶν μὲ 616 ἄνδρες καὶ 64 γυναῖκες, κατὰ τῆς τιμῆς μὲ 5.337 ἄνδρες καὶ 2.855 γυναῖκες, ἰδιοκτησίας μὲ 8.113 ἄνδρες καὶ 1.355 γυναῖκες καὶ ἀλητείας—ἐπαιτείας μὲ 340 ἄνδρες καὶ 97 γυναῖκες. Δηλαδὴ ἐπὶ συνόλου 34.926 ἀδικημάτων οἱ δρᾶσται εἶναι 28.272 ἄνδρες καὶ 6.649 γυναῖκες.

Τὸ γεγονὸς αὐτό, τῆς ηὐξημένης δηλαδὴ συμμετοχῆς τοῦ ἀσθενοῦς φύλου εἰς τὴν διάπραξιν ἀδικημάτων, κατὰ τοὺς εἰδικοὺς εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς «χειραφετήσεως» τῆς γυναίκας καὶ τῆς «ἐνεργοῦ» συμμετοχῆς της εἰς τὴν κοινωνικὴν καὶ οἰκονομικὴν ζωὴν τοῦ τόπου. Ἀναμφισβήτητα ἡ πρόοδος ποὺ ἐσημειώθη τὰ τελευταῖα μεταπολεμικὰ ἔτη εἰς τὸν τομέα αὐτὸν τῆς ἀνεξαρτητοποιήσεως τῆς γυναίκας μᾶς ὡδήγησε καὶ εἰς τὴν διάπραξιν ἐγκλημάτων—ἀδικημάτων ἐκ μέρους τῶν γυναικῶν. Φυσικὰ σήμερα ἡ γυναίκα ἔπαψε νὰ εἶναι ἕνα ἄβουλον. χωρὶς σκέψι καὶ δραστηριότητα πλᾶσμα. Μορφώνεται καὶ ἐργάζεται ὅπως καὶ ὁ ἄνδρας. Καὶ φυσικὰ θὰ ἦτο ἀφύσικον νὰ μὴ ἔχῃ τὴν συμμετοχήν του καὶ εἰς τὸν κόσμον τοῦ ἐγκλήματος. Ἀκόμη σήμερα ἡ γυναίκα δὲν ἀναμένει τὴν προστασίαν της ἀπὸ τὸν πατέρα ἢ τὸν ἀδελφὸν εἰς τὰ θέματα τῆς τιμῆς. Μόνη της ἐπιδιώκει τὴν τιμωρίαν τοῦ «κλέφτη τῆς τιμῆς της» ἢ τοῦ ἀπίστου συζύγου ἢ ἐραστοῦ ποὺ ἠθέτησε τὰς ὑποσχέσεις του. Πέραν ὅμως αὐτοῦ, ὅπως καὶ τὰ ἀγόρια καὶ οἱ ἄνδρες παραστρατοῦν ἀπὸ τὸν ὀρθὸν κοινωνικὸν δρόμον, τὸ ἴδιο συμβαίνει καὶ μὲ τὰς κοπέλλας καὶ τὰς γυναῖκας.

Τὸ πρόβλημα τῆς ἐγκληματικότητος διεθνῶς καὶ εἰς τὸν τόπον μας ἐρευνᾶται ἀπὸ κοινωνικῆς καὶ οἰκονομικῆς πλευρᾶς, παράλληλα μὲ τὰ ἐπικρατοῦντα συστήματα, ἤθη καὶ ἔθιμα. Οἱ σκοποὶ ποὺ ἔχουν τεθῆ εἶναι ἡ διαπαιδαγώγησις καὶ ἡ μόρφωσις τῶν λαϊκῶν μαζῶν καὶ ἡ ἠθικὴ ἐξυγίανσις τῶν ἀτόμων ποὺ ἐκ διαφόρων αἰτίων ρέπουν εἰς τὴν ἐγκληματικότητα κατὰ πρῶτον λόγον καὶ ἐκ δευτέρου ἡ ἐξάλειψις τῶν κοινωνικῶν καὶ οἰκονομικῶν αἰτίων, ὡς ἀνεργία, ἀλκοολισμός, ἀλητεία, ποὺ ὁδηγοῦν τὰ ἄτομα εἰς τὴν διάπραξιν κάποιου ἐγκλήματος. Φυσικὰ εἰς τὸν τόπον μας, δὲν μποροῦμε νὰ ἰσχυρισθοῦμε ὅτι οἱ σκοποὶ αὐτοὶ ἐπιτυγχάνονται. Καὶ εἰς αὐτὸ ἡ εὐθύνη δὲν βαρύνει τὰς ὑπηρεσίας ποὺ ἔχουν ἐπιφορτισθῆ μὲ τὸ κυρίως ἔργον τῆς περιστολῆς καὶ καταστολῆς τῆς ἐγκληματικότητος. Λείπουν ἀκόμη ἀπὸ τὸν τόπο μας καὶ τὰ εἰδικὰ Ἱδρύματα καὶ τὸ εἰδικευμένον προσωπικόν, τὰ δὲ παρεχόμενα οἰκονομικὰ μέσα εἶναι ἀσήμαντα, ὥστε νὰ ἔχωμεν ἱκανοποιητικώτερα ἀποτελέσματα. Ὁ Ὀργανισμὸς Προλήψεως τοῦ Ἐγκλήματος εἶναι κυρίως ἔργον τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας, ὅπως καὶ οἱ Ὀργανισμοὶ Προστασίας Ἀνηλίκων, καὶ Προστασίας Ἀποφυλακιζομένων. Παράλληλα λείπουν τὰ Ἱδρύματα Προστασίας τῶν ἐπαιτῶν καὶ ἀλητῶν καὶ ἀκόμη αἱ οἰκονομικαὶ συνθῆκαι ἢ καὶ τὰ συστήματα τοῦ τόπου μας δὲν ἐπιτρέπουν τὴν πλήρη ἀπασχόλησιν ὅλων ἐκείνων ποὺ ζητοῦν ἐργασίαν. Ὁ μεγάλος ἀριθμὸς τῶν ἀνέργων, ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, μὲ τὴν ἀλματώδη αὔξησι τῶν ἀναγκῶν, λόγω τοῦ κλί-

ματος «πολιτισμοῦ», τροφοδοτεῖ τὰς μάζας τῶν ἐγκληματιῶν ἐκ λόγων ἀνάγκης μᾶλλον παρὰ ἐκ διαθέσεως.

Ἀναμφισβήτητα καταβάλλεται μιὰ ἀξιέπαινος προσπάθεια διὰ τὴν προληπτικὴν καταπολέμησι τῆς ἐγκληματικότητος. Παράλληλα μὲ τὴν δρᾶσι τῶν διαφόρων Ὀργανισμῶν—Ἑταιριῶν ἔχει ὀργανωθῆ ἡ συστηματικὴ περίθαλψις καὶ καθοδήγησις τῶν ἀτόμων ποὺ πάσχουν ἀπὸ ψυχοδιανοητικὰς ἀσθενείας, ψυχοσωματικὰς ἀναπηρίας, φυγοπόνων καὶ καυγατζήδων, ἀπὸ τὰς τάξεις τῶν ὁποίων προέρχεται τὸ σημαντικώτερον ποσοστὸν ἐγκληματιῶν. Τὸ ἴδιο μποροῦμε νὰ ποῦμε καὶ διὰ τὴν προσπάθειαν ἐλαττώσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀνέργων διὰ τῆς τοποθετήσεως εἰς ἐργασίας ἐκείνων ποὺ στεροῦνται.

Φυσικὰ ἡ πρόληψις καὶ ἡ καταστολὴ τοῦ ἐγκλήματος, καὶ μάλιστα τοῦ καθ' ὑποτροπήν, εἶναι ἔργον σωφρονισμοῦ καὶ καλῆς διαπαιδαγωγήσεως τῶν κατὰ πρῶτον ἐγκληματιῶν. Εἰς τὸν τομέα αὐτὸν μποροῦμε νὰ ποῦμε ὅτι ἡ κατάστασις εἶναι ἱκανοποιητική. Σήμερον ἡ Σωφρονιστικὴ Ὑπηρεσία ἔχει ὀργανωθῆ ἐπιστημονικῶς καὶ ἡ μεταχείρισις τῶν καταδίκων εἶναι ἀνθρωπιστική, ἐντὸς περιβάλλοντος προσηρμοσμένου εἰς τὰς νεωτέρας σωφρονιστικὰς μεθόδους. Ὁ κατάδικος σήμερα ἐγκληματίας δὲν κλείεται εἰς ἕνα κελλὶ—μπουντρούμι φυλακῆς—ἐντὸς τοῦ ὁποίου περιμένει τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου διὰ νὰ ἐξέλθη καὶ ἐπαναλάβη τὴν προηγουμένην του ἀντικοινωνικὴν ζωήν. Ὁ κατάδικος—ἐγκληματίας παρακολουθεῖται καὶ διαπαιδαγωγεῖται ἀφοῦ πλέον κλεισθῆ εἰς τὴν φυλακήν. Τὰ σωφρονιστήρια—φυλακαὶ εἶναι ἄνετα, παρέχοντα μίαν ἄνετον καὶ πειθαρχημένην διαβίωσι τῶν καταδίκων, οἱ ὑπάλληλοι τῶν φυλακῶν, διὰ τῆς συμπεριφορᾶς καὶ μερίμνης των, κερδίζουν τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ καταδίκου καὶ ἔτσι τὸ ἔργον τῆς ἠθικῆς καὶ ψυχικῆς ἀνορθώσεως καὶ ἀνασυγκροτήσεως τοῦ καταδίκου ἀποβαίνει καρποφόρον. Οἱ κατάδικοι σήμερα μποροῦν, διότι τοὺς παρέχονται τὰ μέσα καὶ αἱ δυνατότητες, νὰ ἀξιοποιήσουν τὰς ἱκανότητας καὶ τὰς κρίσεις των, ὥστε μετὰ τὴν ἀποφυλάκισί τους νὰ ἔχουν τὴν δυνατότητα τῆς ὁμαλῆς καὶ ταχείας ἀποκαταστάσεως, χωρὶς ἐχθρότητα καὶ δυσπιστίαν εἰς τὸ κοινωνικὸν σύνολον.

Εἶναι ἀξιόλογος κατάκτησις τοῦ ὑπουργείου Δικαιοσύνης καὶ τῆς Σωφρονιστικῆς Ὑπηρεσίας ἡ ἀναδιοργάνωσις καὶ ἡ ἀνακαίνισις τῶν ἀγροτικῶν φυλακῶν Κασσάνδρας, Τίρυνθος καὶ Κασσαβετείας, καθὼς καὶ ἡ ἀνέγερσις συγχρονισμένων φυλακῶν εἰς Ὠρωπόν, Χίον καὶ Κόρινθον. Τὸ ἀνεγειρόμενον νέον σωφρονιστικὸν κατάστημα εἰς τὸν Κορυδαλλὸν θὰ εἶναι ἐκ τῶν πλέον συγχρονισμένων εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ θὰ περιλαμβάνη σωφρονιστήριον 600 ἀνδρῶν, 200 γυναικῶν καὶ 100 ἀνηλίκων, νοσοκομεῖον, κέντρον ψυχιατρικῆς παρακολουθήσεως, οἶκον νοσοκόμων—ἀδελφῶν καὶ γενικὰ ὅλα ἐκεῖνα τὰ βοηθητικὰ κτίρια ποὺ θὰ δίδουν εἰς τὴν φυλακὴ—σωφρονιστήριον τὰ στοιχεῖα νὰ καταστῆ ἡ κολυμβήθρα τοῦ Σιλωὰμ διὰ τὸν ἐγκληματίαν.

Ἀλλὰ ἡ πρόληψις καὶ ἡ καταστολὴ τοῦ ἐγκλήματος δὲν ἀρκεῖ μὲ τὴν ἐντὸς τῶν φυλακῶν σωφρονιστικὴν ἀγωγήν. Εἶναι ἀναγκαία κατ' ἀρχὴν ἡ πρόληψις καὶ ἡ καταστολὴ τῆς παιδικῆς ἐγκληματικότητος, ὥστε τὰ παιδιὰ καὶ οἱ ἔφηβοι νὰ ἀποβοῦν ἀρνητικὸν πεδίον διὰ τὸ ἔγκλημα ἢ ἀδίκημα. Χρειάζεται κάθε δυνατὴ συμπαράστασις εἰς τοὺς ἀνηλίκους ποὺ παρουσιάζουν ἔκδηλον ροπὴν εἰς ἀντικοινωνικὰς πράξεις. Καὶ οἱ ἀνήλικοι αὐτοὶ κατὰ κανόνα ἢ ὑποφέρουν ἀπὸ ψυχοσωματικὰς ἀνωμαλίας ἢ προέρχονται ἀπὸ διαλελυμένας οἰκογενείας, ἢ οἰκογενείας γονέων ἀλκοολικῶν ἢ ἀνέργων. Ἡ διαπαιδαγώγησις τῶν νέων αὐτῶν δὲν πρέπει νὰ εἶναι ἔργον μόνον τῆς Ἑταιρίας Προστασίας Ἀνηλίκων. Πρέπει νὰ γίνη ἔργον τῆς Πολιτείας ποὺ νὰ μεριμνᾶ διὰ τὴν μόρφωσι καὶ διαπαιδαγώγησι αὐτῶν, τὴν στέγασί τους, τὴν ἐξασφάλισι μονίμου ἐργασίας, τὴν ἰατρικήν τους περίθαλψιν. Ἀκόμη κρίνεται ἀναγκαία καὶ ἀπαραίτητος ἡ διαφώτισις τῶν γονέων καὶ κηδεμόνων τῶν ἀνηλίκων αὐτῶν καὶ εἶναι ἀξιέπαινος ἡ προσπάθεια ποὺ καταβάλλει ἡ Ἑταιρία Προστασίας Ἀνηλίκων. Ἀλλὰ δὲν φθάνει διὰ τὴν πλήρη ἐξάλειψι τῶν αἰτίων ποὺ προκαλοῦν

ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΤΗΣ ΟΔΟΥ ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΣ
– Η ΣΦΑΓΗ ΤΟΥ ΣΩΦΕΡ ΒΑΣΙΛΗ ΛΑΓΟΥ –

Ὑπὸ τοῦ Δημοσιογράφου κ. **ΣΠΥΡΟΥ ΛΕΩΤΣΑΚΟΥ**

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο καὶ τέλος)

Στὸ ἀναμεταξύ, ὁ Μανουσέλης, ποὺ τόσο ἔσπευσε νὰ πιάσῃ τοὺς Γώγους ἢ Πάλληδες καὶ νὰ νομίσῃ ὅτι ἐπρόκειτο γιὰ ἕνα συνηθισμένο «δρᾶμα τιμῆς», ἂν καὶ ὅποιος σκοτώνῃ γιὰ τὴν τιμή του σκοτώνει παλληκαρίσια καὶ φανερὰ καὶ τὸ καυχιέται κιόλας, δὲν ἦταν κι' αὐτὸς στὸ βάθος εὐχαριστημένος ἀπὸ τὴ λύσι ποὺ βιάστηκε νὰ δώσῃ, ἀφοῦ καμμιὰ ἀπόδειξις ἢ κανένα στοιχεῖο δὲν εἶχε βρεθῇ ποὺ νὰ στηρίζῃ τὴν ἐκδοχὴ ποὺ εἶχε ἀκολουθηθῇ ὡς τὴν ὥρα. Ἐξακολούθησε λοιπὸν τὶς ἐρευνές του, ἐνῶ ἄρχιζε ἡ τακτικὴ ἀνάκρισις στὸ Τμῆμα, καὶ κτένιζε καὶ ξανακτένιζε μόνος ὅλη τὴ γειτονιὰ στὴ διασταύρωσι τῶν ὁδῶν Πιπίνου καὶ Ἀντιοχείας, ὅπου εἶχε γίνει τὸ ἔγκλημα, ψάχνοντας καὶ ξαναψάχνοντας μόνος του ὅλα τὰ γύρω σπίτια. Καὶ τὴ δεύτερη ἢ τρίτη μέρα ἀπὸ τὸ ἔγκλημα, μέσα στὴν αὐλὴ ἑνὸς σπιτιοῦ τῆς ὁδοῦ Ἀντιοχείας, βρέθηκε, πεταμένη δίπλα ἀπὸ μιὰ κληματαριά, μιὰ φαλτσέτα μὲ ξερὰ αἵματα ἐπάνω της. Στὴ φαλτσέτα αὐτὴ ὑπῆρχε ἡ ἐπιγραφή:

ACCERFOD VRAC C P POIGNARDIC

Ἡ φαλτσέτα ἐκείνη ἦταν προφανῶς τοῦ δολοφόνου, τοῦ σφαγέα τοῦ δυστυχισμένου Λαγοῦ, ὁ ὁποῖος, ἀφοῦ ἔσφαξε τὸν σωφέρ, φεύγοντας τὴν πέταξε κάπου. Καὶ

τὴν παιδικὴν ἐγκληματικότητα.

Εἰδικώτερα διὰ τὴν παιδικὴν ἐγκληματικότητα ἔχουν ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων ἐπισημανθῇ 4 φάσεις. Πρῶτον ἡ προσχολικὴ παιδικὴ ἡλικία μέχρις 7 ἐτῶν, ποὺ οἱ οἱ ἀνήλικοι εἶναι ποινικῶς ἀνεύθυνοι διὰ τὰς πράξεις τους, δεύτερον ἡ σχολικὴ παιδικὴ ἡλικία ἀπὸ 7—12 ἐτῶν, ποὺ οἱ ἀνήλικοι, ἐφ' ὅσον ὑποπέσουν εἰς ἀδίκημα, ἔχουν ἀνάγκην θεραπευτικῶν ἢ μορφωτικῶν μέτρων, τρίτον ἡ ἐφηβικὴ ἡλικία 13—17 ἐτῶν, ποὺ οἱ ἀνήλικοι ἐγκληματίαι πρέπει νὰ ὑποβάλλωνται, ἐκτὸς τῆς θεραπευτικῆς καὶ μορφωτικῆς διαπαιδαγωγήσεως, καὶ εἰς σωφρονιστικὸν περιορισμὸν εἰς κατάλληλα σωφρονιστήρια καὶ τέταρτον ἡ μετεφηβικὴ ἡλικία 18—21 ἐτῶν. Καὶ διὰ ἑκάστην κατηγορίαν εἶναι ἀναγκαία ἡ ἀνάλογος μεταχείρισις καὶ διαπαιδαγώγησις, ὥστε νὰ ἀποτραπῇ ἡ ὑποτροπή, διὰ τῆς κοινωνικῆς ἀποκαταστάσεως.

Ὁ ρόλος τῶν σήμερον ὑφισταμένων Ὑπηρεσιῶν καὶ Ἑταιριῶν εἰς τὸν τομέα αὐτὸν εἶναι τεράστιος. Τὰ ἀποτελέσματα ποὺ ἔχουν ἐπιτευχθῇ εἶναι ἱκανοποιητικὰ καὶ θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἦσαν ἀκόμη καλύτερα ἐὰν ἐτίθεντο εἰς τὴν διάθεσί τους καὶ τὰ ἀνάλογα οἰκονομικὰ μέσα. Καὶ εἶναι ἀπορίας ἄξιον διατὶ δὲν τίθεται εἰς ἐφαρμογὴν τὸ πρόγραμμα τῆς ἀνεγέρσεως εἰδικῶν ἀναμορφωτηρίων ἀνηλίκων ἀρρένων καὶ θηλέων εἰς τὰς περιοχὰς Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης καὶ ἐν συνεχείᾳ τῶν ἄλλων μεγάλων πόλεων. Διότι πρέπει νὰ γίνῃ κοινὴ συνείδησις ὅλων μας, ὅτι μόνον ὅταν ἡ Σωφρονιστικὴ Ὑπηρεσία διαθέτῃ ἐπαρκῆ μέσα καλῆς καὶ ἐπιστημονικῆς διαπαιδαγωγήσεως τῶν ἀνηλίκων, παροχῆς τῶν μέσων κοινωνικῆς ἀποκαταστάσεως καὶ ψυχοσωματικῆς θεραπείας, θὰ καταστῇ δυνατὸν νὰ παταχθῇ ἡ ἐγκληματικότης εἰς τὸ σύνολόν της. Τὸ ἔγκλημα καὶ οἱ ἐλάχιστοι ἀμετανόητοι καὶ ἀνεπίδεκτοι διαπαιδαγωγήσεως ἐγκληματίαι δὲν θὰ δύνανται νὰ εὕρουν συνεχιστὰς καὶ μιμητὰς τῶν ἔργων τους. Καὶ ἡ προσπάθεια περιστολῆς καὶ καταστολῆς τῆς ἐγκληματικότητος θὰ εὕρῃ τὴν δικαίωσί της.

Λ. ΜΥΛΩΝΑΣ

ὁ Μανουσέλης, κρυφὰ καὶ μόνος του, ἄρχισε νὰ ψάχνη γιὰ νὰ βρῆ τὸν κάτοχο τῆς φαλτσέτας, ὁ ὁποῖος, ἀναμφισβήτητα πιά, ἦταν ὁ φυσικὸς αὐτουργὸς τοῦ ἐγκλήματος. Ἐπὶ τέλους ἦταν μιὰ ἀπόδειξις. Ἕνα οὐσιῶδες στοιχεῖο.

Ὁ Ζερβέας κάτι εἶχε μυρισθῆ ὅτι εἶχε βρῆ ὁ Μανουσέλης. Τὸ κατάλαβε ἀπὸ τὸ πρόσωπό του ποὺ ἀπὸ σκυθρωπὸ ποὺ ἦταν τὶς δυὸ πρῶτες μέρες, γιατὶ δὲν πίστευε μέσα του στὴ λύσι ποὺ βιαστικὰ εἶχε δώσει καὶ στοὺς «δρᾶστες» ποὺ ἔπιασε, ἔλαμπε πιὰ ἀπὸ χαρά, γιατὶ βρῆκε ἕνα ἀποδεικτικὸ στοιχεῖο, γιὰ νὰ ψάξη καὶ νὰ βρῆ τὸ δράστη. Μὰ ἐπειδὴ φοβήθηκε ὅτι ὁ Μανουσέλης ἴσως νὰ μὴν τὸν ἐμπιστευότανε νὰ τοῦ πῆ τὸ τί νεώτερο εἶχε προκύψει, μὲ πῆρε μαζί του νὰ τὸν ξεμοναχιάσουμε καὶ νὰ βγάλουμε τὰ κάστανα ἀπὸ τὴ φωτιά. Εἴδαμε λοιπὸν ἰδιαιτέρως τὸν ἀστυνόμο καὶ τὸν ρωτήσαμε.

—Θὰ σᾶς τὸ πῶ, ἀλλὰ θὰ μοῦ δώσετε τὸ λόγο σας ὅτι δὲν θὰ τὸ πῆτε καὶ δὲν θὰ τὸ γράψετε πρὶν σᾶς δώσω τὴν ἄδεια. Γιατὶ δὲν θέλω νὰ μοῦ χαλάσετε τὴ δουλειά...

—Καλά, σύμφωνοι, εἴπαμε κι' ἐγὼ καὶ ὁ Ζερβέας.

Πρέπει στὸ σημεῖο αὐτό, νὰ ἀνοίξω μιὰ παρένθεσι. Μὲ τὸ φίλο μου τὸν Ζερβέα, ὡς πρὸς τὸν τρόπο ποὺ ἐξασκούσαμε τὸ ἀστυνομικὸ ρεπορτὰζ μᾶς ἐχώριζε κολοσσιαία ἀπόστασι. Γιατὶ ἐνῶ ἐγὼ πάντα ἐφρόντιζα νὰ μὴν κάνω ζημιὰ στὴν ἀνάκρισι καὶ νὰ περιμένω ὑπομονετικὰ γιὰ νὰ γράψω μιὰ λεπτομέρεια ἢ μιὰ διαλεύκανσι καὶ νὰ κάνω τὴν ἐπιτυχία μου, γιατὶ ἴσως μέσα στὴν ψυχή μου ἤμουνα περισσότερο ἀστυνομικὸς παρὰ δημοσιογράφος, ἐκεῖνος ἀδίστακτα ἐννοοῦσε πάντα νὰ γράψη τὴν ἐνδιαφέρουσα εἴδησι, ἀδιαφορώντας ἂν θὰ ἔκανε τεραστία ζημιὰ στὴν ὑπόθεσι. Καὶ αὐτὸ συνέβη καὶ στὴν προκειμένη περίπτωσι. Γιατὶ μόλις φύγαμε ἀπὸ τὸ Ζ' Τμῆμα μοῦ εἶπε:

—Ξέρεις;... Ἐγὼ θὰ τὸ μπουμπουνίσω...

—Ποιό; ρώτησα, κάνοντας ὅτι δὲν καταλαβαίνω.

—Νά, γιὰ τὴ φαλτσέτα ποὺ βρήκανε. Μιὰ ποὺ ἔχομε καὶ τὰ χαρακτηριστικά της καὶ τὰ γράμματα ποὺ ἔχει ἐπάνω.

—Καλὰ καὶ ὁ λόγος ποὺ ἔδωσες; Θὰ κάνης καμμιὰ ζημιά. Ἂς τον τὸν ἄνθρωπο μιὰ δυὸ μέρες, μήπως μὲ τὴν ἔρευνά του μπορέση νὰ βρῆ ἀπὸ ποῦ πάρθηκε ἡ φαλτσέτα καὶ ἀνακαλύψη τὸ δράστη. Ἄλλως τε μᾶς ἐμπιστεύτηκε ὁ ἄνθρωπος, τοῦ εἶπα.

—Ἴσα-ἴσα θὰ τὸν διευκολύνουμε. Νὰ δῆς ὅτι μὲ τὸ γράψιμο θὰ διαλευκανθῆ τὸ ἔγκλημα, γιατὶ θὰ βρεθῆ ὁ κάτοχος.

—Μά, μπορεῖ νὰ διαφύγη ὁ δολοφόνος.

—Δὲν ἔχει σημασία. Θὰ διαλευκανθῆ τὸ μυστήριο. Γιατὶ μιὰ φορὰ δὲν πιστεύω νὰ νομίζης ὅτι τὸν φουκαρὰ τὸ Λαγὸ τὸν ἔσφαξαν οἱ Γώγηδες καὶ ὁ Κομποθόρης...

—Ὄχι, βέβαια. Ἀλλὰ ἐγὼ θὰ περιμένω μία δυὸ μέρες. Ἔδωσα τὸ λόγο μου καὶ θὰ τὸν τηρήσω.

Καὶ τὴν ἄλλη μέρα τὸ «ἐμπουμπούνισε» πιὰ στὴν ἀπογευματινὴ ἐφημερίδα ποὺ ἔγραφε τότε ὁ Ζερβέας τὸ μυστικὸ γιὰ τὴν ἐνεπίγραφη φαλτσέτα καὶ ἀναγκαστικὰ μετὰ ὅλοι πιὰ οἱ ἄλλοι τὸ ἐπαναλάβαμε τὴν ἄλλη μέρα καὶ στὰ πρωινὰ φύλλα. Στὸ ἀναμεταξύ, καὶ μόλις εἴχαμε γράψει σ' ὅλες τὶς ἐφημερίδες ὅτι ὁ τότε ὑφηγητὴς τῆς ἰατροδικαστικῆς μακαρίτης Γρηγόριος Κάτσας εἶχε ἀποφανθῆ ὁριστικῶς ὅτι ὁ Λαγὸς εἶχε σφαγῆ μὲ φαλτσέτα, ἕνας ὑπάλληλος τοῦ γκαράζ «Ἑρμῆς» στὴν ὁδὸν Φαλήρου, ὅπου ρεμιζάριζε τὸ ταξὶ τοῦ Λαγοῦ, ὁ Γιάννης Πλατῆς, ποὺ διάβασε γιὰ τὴ φαλτσέτα, παρετήρησεν ὅτι εἶχε κάνει φτερὰ μιὰ φαλτσέτα ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὸ γκαράζ. Καὶ αὐτὸ τὸ ἀνεκοίνωσε βέβαια ἀμέσως στοὺς διευθυντὰς τοῦ γκαράζ Θεοδωρόπουλο καὶ Λῶτο, οἱ ὁποῖοι τὸν ρώτησαν.

—Καλὰ καὶ ποιὸς τὴ μεταχειριζότανε τὴ φαλτσέτα ποὺ χάθηκε;

—Ὁ ἠλεκτροτεχνίτης μας ὁ Ἀντώνης Γαλιατσᾶτος, εἶπεν ὁ Πλατῆς.

—Καὶ ποῦ εἶναι τώρα; Νὰ τὸν δοῦμε μόλις ἔλθη.

—Δὲν φάνηκε ἀπὸ τὴ Κυριακὴ τὸ βράδυ, ἀπὸ τὴ νύκτα τοῦ φόνου δηλαδή. Καὶ ξέρετε; Εἶχε τὴν Κυριακὴ τὸ ἀπόγευμα ἕνα καυγαδάκι μὲ τὸ μακαρίτη τὸ Βασίλη.

—Τί δηλαδή;

—Νά, τὴν Κυριακὴ τὸ ἀπόγευμα ἦλθε στὸ γκαράζ ὁ μακαρίτης ὁ Βασίλης μὲ τὸ ταξί του γιὰ νὰ πάρη τὴν καινούργια μπαταρία καὶ κάτι λαμπιόνια γιὰ τὸ ἁμάξι. Ὁ Γαλιατσᾶτος ὅμως τοῦ ἔφερε κάτι ἀντιρρήσεις γιὰ τὴ μπαταρία καὶ οἱ δυό τους τσακωθήκανε καὶ βριστήκανε. Τελικὰ ὁ Ἀντώνης ἐδέχθη νὰ ἀλλάξη τὴ μπαταρία καὶ ὡς ὅτου τὴν ἑτοιμάση ὁ Λαγὸς μπῆκε στὸ διπλανὸ καφενεῖο καὶ πῆρε ἕνα καφέ. Ὅταν γύρισε ὅμως ὁ Λαγὸς εἶδε τὸν Γαλιατσᾶτο μέσα στὸ ταξί του, νὰ κάθεται στὴ θέσι του καὶ γιὰ γοῦστο νὰ μαρσάρη τὴ μηχανὴ καὶ νὰ σηκώνη σύννεφα σκόνη ἀπὸ τὸ δρόμο. Ὁ Λαγὸς ἔγινε θηρίο τότε. Καὶ τοῦ εἶπε:

—Δὲν σοῦ εἶπα ρὲ νὰ μὴ ἀγγίζης τὸ ἁμάξι μου;

—Ἔτσι μοῦ γουστάρει, τοῦ ἀπήντησεν ὁ Γαλατσᾶτος.

—Ἔλα δῶσε μου γρήγορα τὰ πέντε λαμπιόνια νὰ ἀλλάξω τὰ χαλασμένα καὶ νὰ φύγω.

—Μωρὲ τὸ παρακάνετε σεῖς οἱ σωφεραῖοι, εἶπε τότε ὁ Γαλιατσᾶτος. Δὲν φτάνει ποὺ κλέβετε τὴ βενζίνα ἀπὸ τὰ ἀφεντικὰ μάθατε τώρα νὰ κλέβετε καὶ τὶς λάμπες.

Τότε, σύμφωνα μὲ τὰ λεγόμενα τοῦ ὑπαλλήλου Πλατῆ, ἀλλὰ καὶ ὅλων τῶν ἄλλων μέσα στὸ γκαράζ, ὁ Λαγὸς ἄναψε καὶ ἔδωσε ἕνα χαστούκι στὸ Γαλιατσᾶτο. Αὐτὸς βγῆκε ἀπὸ τ' ἁμάξι καὶ ἐπετέθη στὸ σωφέρ, ἀλλὰ ὁ Λαγός, χειροδύναμος ὅπως ἦταν, τὸν ἔκανε τόπι στὸ ξύλο καὶ τοῦ ἔσχισε καὶ τὸ ὑποκάμισο. Τότε ἐπενέβη ὅμως τὸ ἄλλο προσωπικό, τοὺς ἐχώρισε καὶ ὁ Λαγός, ἀφοῦ πῆρε τὴ μπαταρία καὶ τὶς λάμπες γιὰ τὸ ταξὶ τῆς ἑταιρείας, ἔφυγε νὰ κάνη καμμιὰ κούρσα, ἐνῶ ὁ Γαλιατσᾶτος ἐφώναζε δυνατὰ μέσα στὸ γκαράζ.

Αὐτὰ ὅλα οἱ Θεοδωρόπουλος καὶ Λῶρος, καθὼς καὶ ὁ Πλατῆς, ἐπῆγαν καὶ τὰ εἶπαν ἀμέσως στὸ Μανουσέλη. Ἀλλὰ ὁ ὑπομοίραρχος, εἶχε βάλει πλώρη στὴν ἀρχὴ ὅτι τὸ ἔγκλημα δὲν ἦταν παρὰ δρᾶμα τιμῆς καὶ ζητοῦσε νὰ βρῆ στοιχεῖα γιὰ τοὺς Γώγους ἢ Πάλληδες καὶ περιωρίσθη νὰ τοὺς πῆ:

—Καλά, ἅμα φανῆ στὸ γκαράζ νὰ μοῦ τὸν στείλετε ἀπὸ δῶ.

Ὁ Γαλιατσᾶτος γύρισε στὸ γκαράζ στὶς 2 τὰ μεσάνυκτα τῆς Δευτέρας πρὸς τὴν Τρίτη καὶ τοῦ εἶπαν ὅτι τὸν ζητοῦσε ὁ ἀστυνόμος γιὰ ἀνάκρισι. Ἦταν πολὺ ταραγμένος καὶ τοὺς φάνηκε ὅτι ταράχθηκε ἀκόμα πιὸ πολὺ ὅταν ἔμαθε ὅτι τὸν ζητοῦσαν.

Πραγματικὰ τὰ χαράματα σηκώθηκε καὶ πῆγε στὸ Ζ' Τμῆμα καὶ βρῆκε τὸν Μανουσέλη ἄγρυπνο καὶ κατάκοπο νὰ πασχίζη καὶ νὰ ἐξετάζη μάρτυρες γιὰ τὸ ἄλλοθι τῶν Γώγων. Καὶ ὁ ὑπομοίραρχος, νευριασμένος καὶ ἄγρυπνος, τοῦ εἶπε:

—Καλά, ἔλα αὔριο τὸ πρωὶ νὰ σ' ἐξετάσω.

Ὁ Γαλιατσᾶτος πῆγε πραγματικὰ τὸ πρωὶ καὶ περίμενε στὸ διάδρομο τοῦ ἀστυνομικοῦ Τμήματος. Εἶχε ὄρεξι καὶ γι' ἀστεῖα ἀκόμη. Ἦταν ὁ Κεφαλλωνίτης, «φίλος τοῦ μακαρίτη», ποὺ μᾶς ἔλεγε διάφορα ἐπουσιώδη πράγματα ἀπὸ τὴ ζωὴ τοῦ Λαγοῦ καὶ ποὺ μὲ τόσον ἐνδιαφέρον ρωτοῦσε ἐμένα καὶ τὸ Ζερβέα γιὰ τὸ σημεῖο ποὺ βρισκότανε ἡ ἀνάκρισις. Τὸν θυμᾶμαι σὰν νὰ εἶναι τώρα, γιατὶ φοροῦσε ἕνα σχισμένο ὑποκάμισο. Ποῦ νὰ φαντασθῶ...

Γιὰ μιὰ στιγμὴ ἄνοιξε τὸ γραφεῖο τοῦ Μανουσέλη καὶ ὁ Γαλιατσᾶτος τὸν ρώτησε ἂν τὸν ἤθελε γιὰ ἀνάκρισι ποὺ τὸν εἶχε καλέσει. Καὶ ἐκεῖνος, πεισμωμένος ἴσως γιατὶ εἶχε ἔλθει πιὰ ὁ τακτικὸς ἀνακριτής, καὶ ἐξήταζε μέσα τὴν περίπτωσι τῶν Γώγων καὶ τῶν ὑπαλλήλων των καθὼς καὶ τοῦ λοχαγοῦ Κομποθόρη ποὺ εἶχαν συλληφθῆ ὡς δρᾶστες, τοῦ εἶπε μὲ κάποιο θυμό:

—Εἶναι περιττὸν τώρα. Θὰ σᾶς καλέση ἐν καιρῷ ὁ κ. ἀνακριτής, ἂν χρειασθῆ.

Ὕστερα ἀπὸ λίγο βρέθηκε ἡ ματωμένη φαλτσέτα καὶ τὴν ἄλλη μέρα, ὅπως γράφω καὶ παραπάνω, ἐδημοσιεύθηκε ὁ εἴδησις σὲ μιὰ ἀπογευματινὴ ἐφημερίδα, ποὺ δούλευε ὁ Ζερβέας. Καὶ ὅταν ὁ Μανουσέλης ἐκάλεσε τοὺς διευθυντὰς τοῦ γκαράζ «Ἑρμῆς» καὶ τὸν ὑπάλληλό του Πλατῆ καὶ ἀνεγνώρισαν ἀδιστάκτως ὅτι ἡ φαλτσέτα ποὺ βρέθηκε στὴν αὐλὴ τοῦ σπιτιοῦ κοντὰ στὸν τόπο τοῦ ἐγκλήματος καὶ μὲ τὴν ὁποίαν εἶχε σφαγῆ ὁ Βασίλης Λαγὸς ἦταν ἡ δική τους φαλτσέτα, τὴν ὁποία μεταχειριζότανε ὁ Ἀντώνης Γαλιατσᾶτος καὶ ἀποδείχθηκε πιὰ ὅτι αὐτὸς ἦταν ὁ στυγερὸς δολοφόνος—γιὰ τὰ χαστούκια ποὺ ἔφαγε—ὁ Κεφαλλωνίτης ἠλεκτρολόγος τοῦ γκαράζ εἶχεν ἐξαφανισθῆ μυστηριωδῶς. Ὁ δράστης εἶχε πιὰ διαβάσει στὴν ἐφημερίδα ὅτι βρέθηκε ἡ ματωμένη φαλτσέτα του, ὅτι τυχαίως καὶ μοιραίως πιὰ ἡ ἀνάκρισις θὰ ἔφθανεν, ἔστω καὶ ἀργά, στὸ συμπέρασμα ὅτι αὐτὸς ἦταν ὁ δολοφόνος καὶ θὰ τὸν ἔπιανε καὶ χάθηκε. Σὰν νὰ ἄνοιξε ἡ γῆ καὶ τὸν κατάπιε.

Ὕστερα ἀπὸ ὅλα αὐτά, φυσικά, οἱ ἀθῶοι πατέρας καὶ ἀδελφοὶ Γώγου, οἱ ὑπάλληλοί των καὶ ὁ λοχαγὸς Κομποθόρης ἐκρίθησαν ἀμέσως ἀπολυτέοι καὶ ἐξεδόθη ἔνταλμα γιὰ τὸν πραγματικὸ φονιὰ τὸν Γαλιατσᾶτο. Μὰ μὴ τὸν εἴδατε πιά! Μὴ τὸν ἀπαντήσατε.

Μετὰ μῆνες μάθαμε τὴν ἀλήθεια. Ὁ Γαλιατσᾶτος πρόλαβε καὶ χώθηκε στὸ σπίτι ἑνὸς ἐφοπλιστοῦ Κεφαλλωνίτου, βουλευτοῦ τρανοῦ ἐκεῖνα τὰ χρόνια, καὶ πεθαμένου σήμερα. Ἡ Χωροφυλακὴ τὸ ὑπωπτεύθηκε, ἀλλὰ ποῦ νὰ τολμήση νὰ κάνη ἔρευνα στὸ σπίτι τοῦ στυλοβάτου τῆς τότε Κυβερνήσεως τῆς Ἀβασιλεύτου Δημοκρατίας. Ὅπως μαθεύθηκε, ὕστερα ἀπὸ καιρὸ ποὺ πέρασε, κάποιο ἀπὸ τὰ πολλὰ φορτηγὰ τοῦ βουλευτοῦ-ἐφοπλιστοῦ στὸν Πειραιᾶ—ἐκεῖνος νύκτα ἐπῆρε μαζὶ μὲ τὸ ἁμάξι του τὸ φονιὰ τοῦ Λαγοῦ—τὸν μπάρκαρε στὸ βαπόρι του καὶ τὸν ἔστειλε στὴν Ἀμερική. Ποιὸς ξέρει μπορεῖ καὶ νὰ ἄλλαξε ἐκεῖ κεφάλι καὶ σήμερα νὰ εἶναι, ὁ δολοφόνος τοῦ σωφὲρ Βασιλείου Λαγοῦ, δολλαριοῦχος ὁμογενής.

Πρὶν κλείσω τὸ κομμάτι αὐτὸ γιὰ τὸ ἔγκλημα πρέπει νὰ ὁμολογήσω ὅτι ἔγιναν τότε ἕνα σωρὸ λάθη σ' ἐκείνη τὴν ὑπόθεσι. Πρῶτον ὅτι ἄργησε κάπως ἡ ἔρευνα στοὺς χώρους πέριξ τοῦ ἐγκλήματος καὶ ἡ ἀνεύρεσις τῆς ματωμένης φαλτσέτας. Ὕστερα ὅτι ὁ ἐνεργήσας τὴν προανάκρισι ὑπομοίραρχος, ἂν καὶ εἶχε σημειώσει ὡς τότε ἀρκετὲς ἐπιτυχίες, ἔβαλε παρωπίδες στὴν ἀρχὴ μὲ τὸ νὰ νομίση ὅτι ἡ Φωφὼ ἔπρεπε νὰ εἶναι ἡ ἀφορμὴ τοῦ ἐγκλήματος καὶ μὲ τὸ ψάχνη γιὰ λόγους τιμῆς καὶ γιὰ ἀντίζηλο καὶ νὰ μὴ ἐξετάση ἀμέσως καὶ ὅλους τοὺς γνωστοὺς καὶ τοὺς ἀνθρώπους ποὺ ἐρχότανε σὲ συνάφεια, λόγω τῆς δουλειᾶς του, ὅλους τοὺς συγγενεῖς καὶ γνωστούς του καὶ ὅ,τι ψαρέψη ἀπ' αὐτοὺς γιὰ τὸ βίο του μήπως βγάλει τίποτε, γιατὶ θὰ ἔφθανε ἀμέσως στὸ ἐπεισόδιο καὶ θὰ εὕρισκε τὸν δράστη. Ὕστερα κάποια βραδύτης ἀπὸ τὴν ἀνακάλυψι τῆς φαλτσέτας ἕως ὅτου ἐξακριβωθῆ ὁ κάτοχος ἢ ὁ κλέπτης της.

Ἀλλὰ ὅμως δὲν πρέπει νὰ εἴμαστε τόσο αὐστηροὶ κριταὶ καὶ νὰ κρίνουμε μὲ τὰ σημερινὰ κριτήρια τὰ δεδομένα, ὅταν σ' ἕνα σημερινὸ ἔγκλημα πλακώνουν ἀμέσως τὰ συνεργεῖα τῆς ἀρμοδίας Ὑπηρεσίας τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας καὶ μποροῦν μέσα σὲ δυὸ ὧρες, ἂν χρειασθῆ, νὰ ἔχουν πάρει καὶ διακόσιες καταθέσεις καὶ νὰ ἔχουν κτενίσει στὴν ἔρευνα συνοικίες ὁλόκληρες, σπιθαμὴ πρὸς σπιθαμή. Τότε ἦταν στὸ Ζ' Τμῆμα ἕνας ὑπομοίραρχος μὲ ἕνα ἀνθυπασπιστή, ἕνα δυὸ ἐνωμοτάρχες καὶ ὑπενωμοτάρχες καὶ καμμιὰ ντουζίνα χωροφύλακες. Τί νὰ σοῦ κάνη ὁ ἄνθρωπος!!

Ἄλλο συμπέρασμα ποὺ βγαίνει εἶναι ὅτι ἡ βιαστικὴ δημοσίευσις γιὰ τὴν ἀνεύρεσι τῆς φαλτσέτας ἔβλαψεν ἀπὸ τὴν μιὰ μεριά, γιατὶ τὸ διάβασε καὶ ἔφυγεν ὁ δολοφόνος. Ἀλλὰ ἀπὸ τὴν ἄλλη μὲ τὴ φυγή του ἐνοχοποίησεν ἀμέσως τὸν ἑαυτό του καὶ ἔπαψε πιὰ τὸ μυστήριο. Ὅσο γιὰ μένα τὸ φυσάω καὶ δὲν κρυώνει. Ὅτι σ' ἕνα τέτοιο ἔγκλημα ὁ δολοφόνος καθόταν πλάϊ μου στὸν πάγκο τοῦ Ζ' Τμήματος καὶ μὲ . . . ψώνιζε κανονικά!!

Σ. ΛΕΩΤΣΑΚΟΣ

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΕΦ·ΜΠΙ·ΑΪ

Ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ Ἀμερικανοῦ συγγραφέως Ντὸν Χουάιτχεντ «Ἡ Ἱστορία τοῦ F.B.I.», κατὰ μετάφρασιν τοῦ Ἀστυφύλακος κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΒΟΓΙΑΤΖΗ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Οἱ ἀνώνυμοι ἐννέα τοῦ F.B.I.

Κατὰ τὴν ἀντιμετώπισι τοῦ γκαγκστερισμοῦ γύρω στὰ 1930, ὁ Ἔντγκαρ Χοῦβερ κατέστη ὁ ὑπ' ἀριθ. 1 ἥρως τοῦ F.B.I.

Μὲ τὴν πάροδο τοῦ χρόνου τὸ Γραφεῖον Ἐρευνῶν ἀναπτύχθηκε σύμφωνα μὲ τὶς ἰδέες καὶ τὰ ἰδεώδη τοῦ ἀνδρὸς τούτου. Καμμιὰ ἄλλη ὑπηρεσία τῆς ὁμοσπονδιακῆς κυβερνήσεως δὲν φέρει τόσον ἔντονα τὴν σφραγῖδα μιᾶς καὶ μόνον προσωπικότητος τόσον καθαρά, ὅσον τὸ ὁμοσπονδιακὸν Γραφεῖον Ἐρευνῶν.

Τὸ F.B.I. εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Χοῦβερ. Ἡ θέσις του ὅμως ἀπὸ ἀπόψεως ἰσχύος—καὶ ἡ δύναμις τοῦ F.B.I.—δὲν εἶναι ἁπλῶς ὑπόθεσις ἑνὸς καὶ μόνον προσώπου. Τὸ πραγματικὸ μυστικὸ ἔγκειται στὸ ὅτι ὁ Χοῦβερ ἔχει πέριξ αὐτοῦ μιὰ ὁμάδα ἀπὸ ἐπιλέκτους ὑπαλλήλους, οἱ ὁποῖοι ἀνεδείχθησαν καὶ προήχθησαν προερχόμενοι ἀπὸ τὶς τάξεις τῶν εἰδικῶν ὑπαλλήλων τοῦ F.B.I. Γιὰ νὰ ἀναδειχθοῦν ἀκολούθησαν τὸν τραχύ, δύσκολο, ἀλλὰ τίμιο δρόμο καὶ δὲν ἔφθασαν στὰ ἀνώτατα ἀξιώματα ὡς εὐνοούμενοι κάποιου πολιτικοῦ. Ὁ Χοῦβερ ἔχει ἐμπιστοσύνη στὶς κρίσεις τους. Μὲ τὴ σειρά τους καὶ οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ἀνταποδίδουν τὴν ἐμπιστοσύνη μὲ πίστι καὶ ὑπερηφάνεια γιὰ τὸ F.B.I. καὶ δέχθηκαν ἀναντιρρήτως τὴν ἀνωνυμία ποὺ ἔχει ὡς πολιτική του τὸ F.B.I. Τὰ ὀνόματά τους δὲν εἶναι γνωστὰ σὲ πολλούς, ἐκτὸς τοῦ Ἀρχηγείου τοῦ F.B.I. Καὶ ὅμως αὐτοὶ εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ κρατοῦν στὰ χέρια τους ὁλόκληρη τὴν εὐθύνη γιὰ τὴν ἀσφάλεια τοῦ ἔθνους.

Ὁ στενὸς αὐτὸς κύκλος ἀποτελεῖται ἀπὸ ἐννέα ἄνδρες, γιὰ τοὺς ὁποίους ὁ Χοῦβερ ἔχει δηλώσει : «Κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ ἐξαγοράσῃ τὴν ἐνεργητικότητα καὶ τὴν ἀφοσίωσί τους πρὸς τὸ F.B.I.».

Οἱ ὑπασπισταὶ αὐτοὶ τοῦ Χοῦβερ συγκεντρώνονται κάθε Δευτέρα καὶ Παρασκευή, καὶ σὲ ἐξαιρετικὲς περιστάσεις καὶ καθημερινῶς, στὶς 10.30′ π.μ. καὶ ἀποτελοῦν τὸ λεγόμενο «Συμβούλιο τοῦ F.B.I.». Τοῦ συμβουλίου προεδρεύει ὁ Κλάϊντ Τόλσον, ποὺ ὑπηρετεῖ στὸ Γραφεῖο ἀπὸ τὶς 2 Ἀπριλίου 1928.

Ὁ Τόλσον εἶναι ὁ ἄνθρωπος ποὺ κατετάγη στὸ F.B.I. μὲ πρόθεσι νὰ ἀποχωρήσῃ γρήγορα. Ἐσκόπευε νὰ παραμείνῃ μόνο τόσον χρόνον, ὅσος θὰ τοῦ ἦταν ἀπαραίτητος γιὰ νὰ ἀποκτήσῃ μικρὴ πεῖρα καὶ μερικὰ χρήματα γιὰ νὰ μπορέσῃ μετὰ νὰ ἐργασθῇ ὡς δικηγόρος στὴ Σένταρ Ράπιντς τῆς Ἰόβα, ὅπου πήγαινε σχολεῖο. Ὁ Τόλσον, στὴν αἴτησί του περὶ προσλήψεώς του στὸ F.B.I. ἀνέφερε τὶς προθέσεις του αὐτὲς καὶ ἔφερε κάποια ἀναστάτωσι στὸν προϊστάμενο τοῦ γραφείου κατατάξεως, ὁ ὁποῖος ἦταν συνηθισμένος νὰ δέχεται αἰτήσεις ὑποψηφίων ποὺ περιέγραφαν τὶς φιλοδοξίες τους γιὰ μόνιμη σταδιοδρομία στὸ F.B.I. Ἡ ἀσυνήθης αὐτὴ αἴτησις ὑποβλήθηκε στὸν Χοῦβερ.

—Νὰ τὸν προσλάβετε, ἀφοῦ τὸν ἐξετάσετε καὶ διαπιστώσετε ὅτι ἔχει τὰ ἀνάλογα προσόντα, εἶπεν ὁ Χοῦβερ. Θὰ γίνῃ ἕνας καλὸς ὑπάλληλος.

Μερικοὺς μῆνες μετὰ τὴν κατάταξί του στὸ F.B.I. ὡς εἰδικὸς ὑπάλληλος, ὁ Τόλσον τοποθετήθηκε στὸ Ἀρχηγεῖο ὡς πρῶτος γραμματεύς. Τὸ 1931 προήχθη σὲ ὑποδιευθυντὴ καὶ πέντε χρόνια ἀργότερα ὠνομάσθηκε βοηθὸς διευθυντοῦ. Τὸ 1947 ὁ Χοῦβερ τοῦ ἔδωσε τὸν τίτλο τοῦ διευθυντοῦ—τυπικὴ ἀναγνώρισις τοῦ Τόλσον ὡς ὁ ὑπ' ἀριθ. 2 «ἄνθρωπος τοῦ κράτους».

Ὁ Τόλσον, ὅπως καὶ ὁ Χοῦβερ, εἶναι ἄγαμος. Οἱ δυὸ αὐτοὶ ἄνδρες εἶναι τόσο

στενοὶ φίλοι, ὥστε οἱ γνωστοί τους λένε ὅτι ἔχουν φθάσει σὲ σημεῖο ποὺ νὰ σκέπτωνται καὶ οἱ δυό τους τὸ ἴδιο. Ὁ Τόλσον εἶναι ἐπιφορτισμένος μὲ ἀρκετὰ βάρη τῆς διοικήσεως, τὴν ὁποίαν τοῦ ἔχει ἀναθέσει ἀπὸ χρόνια τώρα ὁ Χοῦβερ. Ὁ Τόλσον ἐργάζεται καὶ ἐνεργεῖ ὡς ὑπασπιστὴς τοῦ Χοῦβερ.

Ὁ τρίτος ἄνθρωπος τοῦ ἐπιτελείου τῶν ἐννέα εἶναι ὁ Λούϊς Νίκολς, ὁ ὁποῖος ἀσχολεῖται μὲ τὶς πολυάριθμες ὑποθέσεις τοῦ διευθυντοῦ, ἐπιπροσθέτως μὲ τὴν τρέχουσα ὑπηρεσία τοῦ τμήματος ἀρχείου καὶ ἐπικοινωνίας. Ἀντιπροσωπεύει τὸ F.B.I. σὲ ὑποθέσεις ποὺ δὲν τὶς χειρίζεται ὁ Χοῦβερ προσωπικῶς. Ὁ Νίκολς εἶναι βοηθὸς διευθυντοῦ, ἕνας τίτλος ποὺ τὸν κατέχει ἐπίσης καὶ ὁ ὑπ' ἀριθ. 4 ἄνδρας τοῦ F.B.I., ὁ Λέλαντ Μπόρντμαν.

Μετὰ τοὺς Τόλσον, Νίκολς καὶ Μπόρντμαν, ἔπονται ἄλλοι ἕξη βοηθοὶ διευθυντοῦ, ποὺ προΐστανται τῶν ὑπηρεσιῶν: ἐξακριβώσεως, ἐκπαιδεύσεως καὶ ἐπιθεωρήσεως, διοικητικοῦ, πληροφοριῶν, ἐρευνῶν καὶ ἐπιστημονικοῦ ἐργαστηρίου.

Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ δὲν ἔφθασαν στὰ ἀξιώματα αὐτὰ ἐπειδὴ ἔλεγαν πάντοτε «μάλιστα». Ἔφθασαν γιατὶ εἶχαν θέλησι νὰ ἐργασθοῦν σκληρά, λαμβάνουν ἀποφάσεις καὶ ἀναλαμβάνουν τὶς εὐθῦνες τῶν πράξεών των. Ἡ προσωπικότης των ἐξηφανίσθη μέσα στὸ F.B.I. Οἱ ἴδιοι δουλεύουν σκληρότερα ἀπὸ κάθε ἄλλον ὑφιστάμενό τους. Γι' αὐτοὺς δὲν εἶναι κάτι τὸ ἀσυνήθιστο νὰ ἐργάζωνται δέκα, δώδεκα ἢ καὶ δέκα πέντε ὧρες τὴν ἡμέρα. Ἐργάζονται γιατὶ ἡ δουλειὰ πρέπει νὰ τελειώση. Ἐπάνω ἀπὸ ὅλα τὸ καθῆκον.

Στὴν αἴθουσα τοῦ συμβουλίου θὰ ἀκουσθοῦν οἱ σκέψεις καὶ οἱ γνῶμες ὅλων καὶ εἰς ποίου τὴν ἁρμοδιότητα ἀνήκει τὸ α' ἢ β' πρόβλημα. Ὁ καθένας πρέπει νὰ εἶναι ἕτοιμος καὶ σὲ θέσι νὰ ὑπερασπισθῆ τὴν ἄποψί του μὲ θετικὰ στοιχεῖα. Γιατὶ ὅλοι τους εἶναι ἄνδρες μὲ ἰσχυρὴ θέλησι καὶ πολλὲς φορὲς οἱ ἀπόψεις τους εἶναι ἀντίθετες. Ὅσον ἀφορᾶ τὰ θέματα τῆς βασικῆς τακτικῆς ἢ τὶς δυσάρεστες περιπτώσεις, τὸ συμβούλιο ἐξουσιοδοτεῖ τὸν Χοῦβερ νὰ ἀποφασίση, ἀλλὰ πάντοτε μὲ ὑποδείξεις του περὶ τοῦ τὶ πρέπει νὰ γίνη. Μετὰ ἐναπόκειται στὸν Χοῦβερ νὰ ἀποφασίση.

Ὅταν ὅμως οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ἐγκαταλείψουν τὴν αἴθουσα τοῦ συμβουλίου, τότε ἀρχίζουν νὰ ἐργάζωνται σὰν μιὰ ποδοσφαιρικὴ ὁμάδα. Οἱ ἀποφάσεις ἔχουν ληφθῆ καὶ ὁ καθένας γνωρίζει ποὺ πηγαίνει καὶ τὶ πρέπει νὰ κάμη. Ἡ στενὴ μεταξύ τους συνεργασία εἶναι τὸ κλειδὶ τῆς φήμης, τῆς ἑνότητος καὶ τῆς ἱκανότητος τοῦ F.B.I.

Κανένας ἀπὸ τοὺς ἄνδρες αὐτοὺς δὲν βλέπει κάτι τὸ παράξενο, ὅσον ἀφορᾶ τὴν ἀνωνυμία ὡς ἕνα μέρος τῆς ἀποστολῆς του. Ὁποιοσδήποτε ἀπ' αὐτοὺς παρητεῖτο ἀπὸ τὸ Γραφεῖο γιὰ νὰ ἐργασθῆ σὲ ἰδιωτικὴ ἐπιχείρησι, θὰ μποροῦσε νὰ πολλαπλασιάση τὶς ἀποδοχές του. Αὐτοὶ ὅμως ἔχουν «κολλήσει» στὸ F.B.I.

Ὁ Τόλσον κάποτε δήλωσε τὸ ἑξῆς: «Νομίζω ὅτι οἱ περισσότεροι ἀπὸ μᾶς παραμένουν στὸ F.B.I. γιὰ τοὺς ἴδιους λόγους ποὺ παραμένω κι' ἐγώ. Ἡ ἱκανοποίησις ποὺ αἰσθάνεται κανένας ἐργαζόμενος γιὰ τὸ F.B.I. εἶναι πιὸ σπουδαιότερη ἀπὸ τὴν ἐξαργύρωσι ἑνὸς γραμματίου».

Ἄλλο μυστικὸ τῆς ἱκανότητος τοῦ F.B.I. εἶναι ἡ μεγάλη προσοχὴ ποὺ δίδεται καὶ στὶς πιὸ ἐλάχιστες λεπτομέρειες. Ἕνας δακτυλογράφος ποὺ κάνει ἕνα λάθος σὲ μιὰ λέξι, ἤ σ' ἕνα ἀριθμὸ καὶ ὁποιοσδήποτε ἄλλος ποὺ δὲν θὰ ἀντιληφθῆ τὸ λάθος αὐτό, δείχνει ὅτι εἶναι ἀπρόσεκτος στὴ δουλειά του. Τὰ λάθη δὲν πρέπει ποτὲ νὰ παραβλέπωνται.

Ἡ προσπάθεια νὰ ἐπιτευχθῆ ἡ ἀκρίβεια στὶς λεπτομέρειες τῆς ἐργασίας εἶναι σπατάλη χρόνου καὶ ἴσως ἀπὸ μιὰ ἰδιωτικὴ ἐπιχείρησι νὰ θεωρῆται ὡς ἀπώλεια χρόνου καὶ ἐνεργείας. Γιὰ τὸ F.B.I. ὅμως ἡ προσπάθεια αὐτὴ εἶναι οὐσιώδης καὶ ἡ δουλειὰ πρέπει πάντοτε νὰ γίνεται καθαρή. Ὁ Τόλσον ἔχει πῆ: «Ἡ ἀκρίβεια εἶναι ἡ ἀρετὴ τῶν ἀριθμῶν ἑνὸς εἰδικοῦ ὑπαλλήλου. Πολλοὶ ἐγκληματίες ἔχουν καταδι-

κασθῆ καὶ πολλοὶ ἀθῶοι ἔχουν ἀπαλλαγῆ, λόγω τοῦ ὅτι κάποιος κατέβαλε προσπάθεια νὰ εἶναι ἀκριβὴς στὰ φαινομενικῶς μικρὰ καὶ ἀσήμαντα γεγονότα».

Οἱ ὑπάλληλοι τοῦ F.B.I. θὰ μποροῦσαν νὰ ἔχουν λιγώτερες πιέσεις καὶ εὐκολώτερη ἐργασία ἂν ἀποχωροῦσαν ἀπὸ τὸ F.B.I. καὶ προσελαμβάνοντο σὲ ἄλλες ἐπιχειρήσεις. Παρὰ τὴν αὐστηρὴ πειθαρχία, τὴν συνεχῆ ἐπίβλεψι καὶ τὴν ἀπαίτησι ἀρίστης ἀποδόσεως, ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀποχωρούντων ἀπὸ τὸ F.B.I. εἶναι καταπληκτικὰ μικρός. Τὸ 1/4 καὶ πλέον τῶν 14.000 ὑπαλλήλων του βρίσκεται στὴν ὑπηρεσία ἐπὶ δεκαετία καὶ πλέον. Τὸ 1/3 τῶν εἰδικῶν ὑπαλλήλων ὑπηρετοῦν πάνω ἀπὸ δέκα χρόνια.

Σχετικῶς μὲ τὰ ἀνωτέρω, τὰ κατωτέρω στατιστικὰ στοιχεῖα εἶναι ἐνδιαφέροντα :

Κατὰ τὸ 1955 τὸ ποσοστὸν τῶν παραιτήσεων ὑπαλλήλων τῆς ὁμοσπονδιακῆς κυβερνήσεως ἦτο 1,8%, τῶν ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων 3,3%, οἱ παραιτήσεις τῶν ὑπαλλήλων τοῦ F.B.I. 0,5%, δηλαδὴ 27 παραιτήσεις σὲ σύνολο 6.200 εἰδικῶν ὑπαλλήλων, καὶ 324 παραιτήσεις ἐκ τῶν ἄλλων ὑπαλλήλων.

Ἐκ παραδόσεως οἱ Ἀμερικανοὶ θεωροῦνται ὡς λαὸς ποὺ δὲν τοῦ ἀρέσει ἡ πειθαρχία. Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι οἱ Ἀμερικανοὶ δέχονται εὐχαρίστως τὴν πειθαρχία ὅταν βλέπουν ὅτι τοὺς χρειάζεται—καὶ ὅταν ὑπάρχη στιβαρὴ ἡγεσία ποὺ νὰ τοὺς καθοδηγῆ στὸ δρόμο τους, ὁπότε ἡ πειθαρχία εἶναι ἀπαραίτητη. Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς τὸ F.B.I. ἔχει υἱοθετήσει τὴν πειθαρχία.

Τί εἴδους ἄνθρωποι εἶναι αὐτοὶ οἱ εἰδικοὶ ὑπάλληλοι τοῦ F.B.I. ; Γιατὶ παραμένουν στὸ F.B.I., ἐνῶ μποροῦν νὰ κερδίσουν περισσότερα χρήματα καὶ μιὰ πιὸ ἄνετη ζωὴ σὲ ἄλλη ἐργασία ;

Κατ' ἀρχήν, βέβαια, δὲν ὑπάρχει ὁ «ὑποδειγματικὸς τύπος» τοῦ ὑπαλλήλου τοῦ F.B.I., ὅπως δὲν ὑπάρχει καὶ τύπος Ἀμερικανοῦ. Ὁ καθένας εἶναι ἀνεξάρτητος, διαφορετικὸς ἀπὸ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους καὶ διαφέρουν μεταξύ τους ὅπως ὅλοι οἱ ἄνθρωποι.

Ἀπὸ τὸ σύνολο τῶν βιογραφιῶν τῶν ὑπαλλήλων, προβάλλουν ὅμως ὡρισμένα χαρακτηριστικὰ γνωρίσματα, ποὺ βασικῶς εἶναι ὅμοια. Καὶ ἀπὸ τὸ σύνολο αὐτὸ βγαίνει ὁ μέσος ὅρος τοῦ λεγομένου μέσου τύπου ὑπαλλήλου, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα ἂς ὑποτεθῆ ὅτι εἶναι Τζὼν Τζόουνς.

Ὁ Τζὼν Τζόουνς, λοιπόν, εἶναι 34 ἐτῶν, ἔχει γυναίκα καὶ δυὸ παιδιά. Ὁ πατέρας του εἶναι ἕνας εὐκατάστατος κτηματίας, ὄχι βέβαια πλούσιος. Οἱ γονεῖς του ἔχουν λιγάκι παλιὲς ἀντιλήψεις. Εἶναι ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους ποὺ σκύβουν τὸ κεφάλι καὶ χαιρετοῦν κατὰ τὴν ὥρα τοῦ φαγητοῦ, διδάσκουν τὰ παιδιά τους νὰ κάνουν τὴν προσευχή τους τὸ βράδυ ποὺ πηγαίνουν στὸ κρεβάτι. Ὁ Τζὼν Τζόουνς καὶ τ' ἀδέλφια του ἔμαθαν—μερικὲς φορὲς μὲ τὸ ξύλο—νὰ σέβωνται τοὺς ἀνωτέρους. Διδάχθηκαν ἐπίσης ὅτι ὁ πατριωτισμός, ἡ τιμὴ καὶ τὸ καθῆκον εἶναι συνυφασμένα στὰ κατορθώματα τῶν μεγάλων Ἀμερικανῶν ἡρώων, καὶ ὅτι ἡ σημασία τῶν λέξεων αὐτῶν δὲν ἀμφισβητεῖται κατ' οὐδένα τρόπον.

Στὸ Γυμνάσιο ὁ Τζὼν ἔπαιρνε καλοὺς βαθμούς. Ἦταν καλὸς στὰ ἀθλητικὰ καὶ ἔπαιρνε μέρος στὶς συζητήσεις γύρω στὰ κοινωνικὰ θέματα. Μετὰ τὸ Γυμνάσιο πῆγε στὸ Πανεπιστήμιο καὶ τὸ καλοκαίρι ἐργαζόταν γιὰ νὰ κερδίση ἕνα μέρος ἀπὸ τὰ ἔξοδα τῶν σπουδῶν του. Τελείωσε τὸ Πανεπιστήμιο μὲ καλὴ βαθμολογία.

Ὁ Τζὼν ἀποφάσισε νὰ σταδιοδρομήσῃ στὸ F.B.I., μόνο καὶ μόνο γιατὶ τοῦ ὑπέσχετο μιὰ ἐνδιαφέρουσα ἐργασία καὶ γιατὶ αἰσθανόταν ὅτι θὰ προσέφερε κάτι ἀξιόλογο σὲ μιὰ ὑπηρεσία γιὰ τὴν ὁποία θὰ ἦταν καὶ ὁ ἴδιος ὑπερήφανος. Πέρασε τὰ δύσκολα τέστ κατὰ τὶς προκαταρκτικὲς ἐξετάσεις καὶ τὸν ἐξήτασαν πλήρως στὸ θέμα τῆς ἀξιοπιστίας καὶ τῆς προσωπικῆς ἀκεραιότητος.

Αὐτὰ κατὰ τὶς εἰσαγωγικὲς ἐξετάσεις. Ὁ Τζὼν Τζόουνς πρὶν νὰ ὀνομασθῆ

εἰδικὸς ὑπάλληλος, ἔπρεπε νὰ ὑποστῆ δέκα ἕξη ἑβδομάδες σκληρὴ ἐκπαίδευσι στὰ γραφεῖα τοῦ Ἀρχηγείου καὶ στὸ κέντρον ἐκπαιδεύσεως τοῦ F.B.I., στὴν Κουαντίκο τῆς Βιρτζίνια. Ἐκεῖ ἐδιδάχθη τὸν τρόπο συντάξεως ὑπηρεσιακῶν ἀναφορῶν καὶ τῆς διεξαγωγῆς μιᾶς ἐρεύνης. Ἀσκήθηκε στὴν τεχνικὴ καὶ μηχανικὴ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου, στὴν δακτυλοσκοπία, στὴν ἐξακρίβωσι ταυτότητος, στὴν ἐξιχνίασι τοῦ ἐγκλήματος, διατήρησι τῶν ἰχνῶν στὸν τόπο τοῦ ἐγκλήματος καὶ πολλὰ ἄλλα, ποὺ εἶναι βασικὰ καὶ ἀπαραίτητα γιὰ νὰ κάνῃ καλὰ τὴ δουλειά του. Ἔμαθε νὰ χειρίζεται τέσσερα πυροβόλα ὅπλα: πιστόλι, περίστροφο, αὐτόματο καὶ μακρύκαννο.

Ὁ Τζὼν Τζόουνς ὑπέστη ἐπιτυχῶς τὶς ἐξετάσεις καὶ ὠνομάσθηκε εἰδικὸς ὑπάλληλος. Διωρίσθηκε σὲ κάποιο γραφεῖο μὲ βασικὸ μισθὸ 5.915 δολλάρια ἐτησίως καὶ μὲ 816 δολλάρια ὑπερωρίες, ποὺ τὰ παίρνουν οἱ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς ὑπαλλήλους. Ὡς ἀρχάριος, ἐργάσθηκε κατὰ τὶς πρῶτες ἑβδομάδες κοντὰ σ' ἕνα παλιό, πεπειραμένο συνάδελφό του. Ἐν συνεχείᾳ ἀνέλαβε μόνος του τὴν διεξαγωγὴ τῆς ὑπηρεσίας του καὶ διεπίστωσεν ὅτι ἡ ἐκπαίδευσίς του στὴν πραγματικότητα δὲν θὰ ἐτελείωνε ποτέ, ὅσον καιρὸ καὶ ἂν παρέμενε στὸ F.B.I., ἡ δὲ ἐργασία του θὰ βρισκόταν πάντοτε ὑπὸ τὸν ἔλεγχο τῶν προϊσταμένων του.

Κάθε εἰδικὸς ὑπάλληλος ὑπογράφει στὸ βιβλίο ὑπηρεσίας καὶ σημειώνει τὴν ὥρα ἀναλήψεως ὑπηρεσίας καὶ τὴν ὥρα ἀποχωρήσεως ἀπὸ τὸ γραφεῖο του, ὁπουδήποτε καὶ ἂν ὑπηρετῇ, εἴτε στὴ Νέα Ὑόρκη, εἴτε στὴ Χονολουλοῦ, εἴτε στὸ Σικάγο. Σὲ ὅλα τὰ γραφεῖα τοῦ F.B.I. τηρεῖται τὸ ἴδιο σύστημα. Κατὰ τὸν χρόνο τῆς ὑπηρεσίας του, ὁ ὑπάλληλος πρέπει νὰ τηλεφωνῇ κάθε τρεῖς ὥρες στὸ γραφεῖο του γιὰ νὰ ἐνημερώνεται καὶ νὰ λαμβάνῃ νέες ὁδηγίες ἢ νὰ λαμβάνῃ γνῶσιν τῆς ἀλλαγῆς τῆς ὑπηρεσίας του. Ἀναφέρει στὸ γραφεῖο ποὺ βρίσκεται καὶ ποὺ πηγαίνει, τὰ ὁποῖα καὶ σημειώνονται. Ὁ προϊστάμενος τοῦ γραφείου μπορεῖ νὰ ἐλέγχῃ τὸ βιβλίο ὑπηρεσίας στὸ τμῆμα ἐπικοινωνίας ὁποιαδήποτε στιγμὴ καὶ νὰ λαμβάνῃ γνῶσι ποὺ βρίσκεται ἕνας ὑπάλληλος καὶ μὲ ποιὰ ὑπόθεσι ἀσχολεῖται.

Τὰ ὑπηρεσιακὰ βιβλία ἐπιθεωροῦνται κάθε μῆνα καὶ κάθε ὑπάλληλος ὀφείλει νὰ συντάξῃ ἔγγραφη ἀναφορὰ γιὰ κάθε ὑπόθεσι ποὺ ἔχει ἐπιληφθῆ ἐντὸς 45 ἡμερῶν. Ἐὰν παραλείψῃ νὰ συντάξῃ τὶς ἀναφορές του ἐντὸς τῆς προθεσμίας αὐτῆς, τότε ὑποπίπτει σὲ παράπτωμα καὶ ἐλέγχεται. Φυσικὰ ἡ σπουδαιότης καὶ τὸ ἐνδιαφέρον ἔγκειται στὴν ἐργασία τῆς ἐρεύνης. Ἡ σύνταξις τῆς ἀναφορᾶς εἶναι κάτι τὸ ἀνιαρό, ποὺ πρέπει ὅμως νὰ γίνῃ κι' αὐτό.

Ὅταν ἡ ἐκτέλεσις τῶν διαταγῶν καθυστερεῖ περισσότερον τοῦ κανονικοῦ, τὸ Ἀρχηγεῖον ἀπὸ τὴν Οὐάσιγκτων ζητᾶ νὰ μάθῃ τὶ συμβαίνει.

Θὰ ἦταν πολὺ φυσικὸν ἕνας ὑπάλληλος τοῦ F.B.I. νὰ παίρνῃ τὸ ὑπηρεσιακὸ αὐτοκίνητο στὸ σπίτι του τὴ νύκτα, ὥστε τὸ πρωὶ ποὺ θὰ ξεκινοῦσε γιὰ μιὰ ἔρευνα νὰ τὸ ἔχῃ πρόχειρο καὶ νὰ ἀναχωρήσῃ ἀμέσως. Γιατὶ τὴν ἄλλη ἡμέρα θὰ εἶναι ἀναγκασμένος νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ σπίτι του μιὰ ὥρα ἐνωρίτερα γιὰ νὰ μεταβῇ στὸ κεντρικὸ γκαρὰζ καὶ νὰ παραλάβῃ τὸ αὐτοκίνητο ποὺ τοῦ ἔχουν χορηγήσει. Ὅταν θὰ τελειώσῃ ἡ δουλειά του πρέπει νὰ ἐπιστρέψῃ ἀμέσως τὸ αὐτοκίνητο στὸ γκαράζ. Καὶ πάλι ὑπάρχει λόγος γιὰ τὴν τήρησι τοῦ κανόνος αὐτοῦ. Ὁ Χοῦβερ ἐπιμένει στὸ ὅτι οἱ ὑπάλληλοι δὲν πρέπει νὰ χρησιμοποιοῦν τὰ ὑπηρεσιακὰ αὐτοκίνητα, οὔτε νὰ τὰ παρκάρουν ἔξω ἀπὸ τὰ σπίτια τους κατὰ τὴν ὥρα ποὺ εἶναι ἐκτὸς ὑπηρεσίας, γιατὶ κάποιος μπορεῖ νὰ πῇ : «Κοιτάξετε τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ F.B.I. : χρησιμοποιοῦν τὰ κρατικὰ αὐτοκίνητα γιὰ προσωπικές τους ἀνάγκες». Καὶ ὁ Χοῦβερ συνεχίζει : «Δὲν πρέπει ἁπλῶς μόνον νὰ εἴμεθα ἐν τάξει. Πρέπει νὰ δίνουμε καὶ τὴν ἐντύπωσι αὐτὴ στοὺς ἄλλους, γιὰ νὰ ἀποφεύγουμε τὰ σχόλια».

(Συνεχίζεται)

Ο ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΟΣ

Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **ΧΑΡΑΛ. ΣΤΑΜΑΤΗ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Μία χαρακτηριστικὴ ἀλλὰ καὶ ἐντυπωσιακὴ εἰς πολλὰ σημεῖα εἰκὼν τῆς ἄλλοτε καὶ σήμερον Μαφίας δίδεται ὑπὸ τοῦ κ. Raymond Millet, εἰς ἀνταπόκρισίν του ἐκ Ρώμης κατὰ Ἰούλιον 1963. Σκόπιμον εἶναι νὰ ἴδωμεν ἐνταῦθα ὁλόκληρον τὸ κείμενον τῆς ἀνταποκρίσεως αὐτῆς, εἰς τὴν ὁποίαν ἡ Μαφία χαρακτηρίζεται ὡς «Κράτος ἐν Κράτει». Γράφει λοιπὸν ὁ κ. Ρέϋμοντ Μιλλέτ:

«Ἡ Σικελία ἔχει δύο ἡφαίστεια ἐν συνεχεῖ δράσει: Τὸ πρῶτον εἶναι ἕνα κατὰ »κυριολεξίαν ἡφαίστειον, ἡ Αἴτνα. Τὸ δεύτερον νοεῖται μεταφορικῶς. Πρόκειται »διὰ τὴν παντοδύναμον μυστικὴν ὀργάνωσιν κακοποιῶν, ἡ ὁποία ἀπὸ ἑκατονταετίας »ἔχει λάβει τὸ ὄνομα τῆς Μαφίας. Τὸ δεύτερον ἡφαίστειον, ποὺ εἶναι ἀκόμη περισ»σότερον ἐπίφοβον ἀπὸ τὸ πρῶτον, ἐκσφενδονίζει ἀκόμη τὰς φλόγας του εἰς τὰς »στροφὰς τῶν δρόμων χάριν εἰς τοὺς πυροβολισμοὺς ποὺ ἀκούονται ἀπὸ τὰ τελευ»ταῖα ρομαντικὰ τυφέκια τῆς ληστείας καὶ τῆς «βεντέττας». Ἐκ παραλλήλου ὅμως »χρησιμοποιεῖ ὁλονὲν συχνότερα, ἀκόμη καὶ εἰς τὸ κέντρον τῶν μεγάλων πόλεων, »τὰ πλέον ἐκσυγχρονισμένα ὅπλα, εἰς τὰ ὁποῖα οἱ γκάγκστερς τῶν ἀμερικανικῶν ταιν»νιῶν χρεωστοῦν τὸ παγκόσμιον γόητρόν των. Τὰ πυρηνικὰ ὅπλα δὲν ἔκαμαν ἀκό»μη τὴν ἐμφάνισίν των, ἡ δυναμῖτις ὅμως συνετάραξε τὸ Παλέρμον δύο φορὰς ἐντὸς »τριῶν ἡμερῶν. Αἱ ἐκρήξεις παρατηροῦνται κατὰ προτίμησιν πλησίον ἀστυνομικῶν »ὀχημάτων ἢ πλησίον αὐτοκινήτων, τῶν ὁποίων οἱ ἰδιοκτῆται ἀνήκουν εἰς ὁμάδα »ποὺ δὲν βλέπουν μὲ καλὸ μάτι αἱ ἄλλαι ὁμάδες. Διότι πράγματι, ἡ Μαφία ἀποτε»λεῖται ἀπὸ διαφόρους ἀντιμαχομένας μερίδας.

«Ἂς ἀφήσωμεν ὅμως δι' ὀλίγον αὐτὰ τὰ εἰδικὰ ζητήματα, τὰ ὁποῖα θὰ ἐξε»τάσωμεν ἀργότερα. Ἡ παροῦσα ἔρευνα βασίζεται ἐπὶ δύο σημαντικῶν γεγονότων. »Ἡ Μαφία, λόγω τῆς ἐπαναλήψεως τῶν ἀκροτήτων της, ἀναγκάζει αἰφνιδίως τὴν »Ἰταλικὴν Κυβέρνησιν νὰ προσπαθήσῃ νὰ τὴν ὑποτάξῃ, ἂν καὶ μὲ περιωρισμένας »πιθανότητας ἐπιτυχίας. Ἐξ ἄλλου τονίζεται ἡ ἔκτασις τῆς μεταβολῆς, χάρις εἰς τὴν »ὁποίαν ἡ Μαφία κατώρθωσεν ἐντὸς 10 ἐτῶν νὰ γίνῃ πραγματικὸν κράτος ἐν κρά»τει ἢ μᾶλλον κράτος ἐναντίον τοῦ κράτους.

«Καθησυχάζω τοὺς ἀναγνώστας μου: Δὲν διακινδυνεύω νὰ φανῶ ἀντάξιος »τοῦ τόσον δυσκόλου εἰς τὴν προφορὰν ὅρου «γκαρουνιούτου» ποὺ σημαίνει εἰς τὴν » «ἀργκὸ» τῆς Μαφίας: «Ψοφίμι»... Ἡ ἀπειλὴ ποὺ περικλείεται εἰς τὸν ὅρον τοῦ»τον, ἀφορᾶ τὰ παρεκκλίνοντα μέλη αὐτῆς τῆς «Κοινωνίας ἐντίμων ἀνθρώπων», »ὅπως ὠνόμαζαν τὴν Μαφίαν οἱ ἀνώτατοι ἀρχηγοὶ της κατὰ τὸν παρελθόντα αἰῶ»να. Οἱ τίτλοι εὐγενείας τῆς «Κοινωνίας» αὐτῆς ὑποτίθεται ὅτι ἀνατρέχουν εἰς τὴν »ἐποχὴν τοῦ Κικέρωνος. Ἔχω τὴν πληροφορίαν αὐτὴν ἀπὸ ἕνα συνταξιοῦχον Σι»κελὸν ἀξιωματικὸν τῶν καραμπινιέρων. Μαζί του συμφωνοῦν οἱ εἰδικοί, οἱ ὁποῖοι »διακρίνουν, κατὰ τὸ πέρασμα τῶν αἰώνων, δύο ρεύματα: Ἀπὸ τὴν μίαν πλευρὰν ἡ

»ληστεία, ἡ ὁποία ἀπὸ τὸν καιρὸν τῶν Φοινίκων καὶ τῶν Ἑλλήνων ἕως τὴν ἐποχὴν »τῶν Βουρβώνων τῆς Νεαπόλεως, ἀφοῦ περάσωμεν ἀπὸ τοὺς Βανδάλους, τοὺς Νορ»μανδοὺς καὶ τοὺς Ἱσπανούς, ἐλυμαίνετο ὅπως καὶ ἡ ἀθλιότης τὴν νῆσον, ποὺ ἐξε»μεταλλεύοντο οἱ νικηταί. Ἀπὸ τὴν ἄλλην πλευρὰν ἕνα φαινόμενον, τὸ ὁποῖον ἠκο»λούθησε τὴν Γαλλικὴν Ἐπανάστασιν τοῦ 1789: Ὅταν οἱ 200 φεουδάρχαι ποὺ ἐγ»κατεστάθησαν εἰς τὴν νῆσον, ἔκριναν σκόπιμον νὰ ἐμπιστευθοῦν τὰ προνόμιά των »εἰς χεῖρας τοῦ Βασιλέως τῆς Νεαπόλεως, ἐπέτρεψαν ἐκ παραλλήλου εἰς τοὺς πα»λαιοὺς των στρατιώτας νὰ σχηματίσουν αὐτονόμους ἀμυντικὰς ὁμάδας διὰ τὴν δια»φύλαξιν καὶ τῶν ἰδίων καὶ τῶν γαιῶν των. Οἱ προστάται αὐτοὶ ταχέως ἤρχισαν νὰ »κρίνουν τὴν τύχην τῶν κυρίων των. Τίποτε δὲν ἦτο εὐκολώτερον δι' αὐτοὺς ἀπὸ τὸ »νὰ λησμονήσουν μίαν νυκτερινὴν περιπολίαν ἢ νὰ κάμουν τὰ στραβὰ μάτια ὑπὲρ »τῶν λωποδυτῶν καὶ τῶν ἀναρχικῶν. Ἀπὸ τῆς περιόδου ἐκείνης χρονολογεῖται μία »ἐκ τῶν ἀρχῶν τῆς Μαφίας, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ προστασία ἀπὸ τῶν κινδύνων στοι»χίζει ἀκριβά... ἰδίως ὅταν οἱ κίνδυνοι προκαλοῦνται ἀπὸ τοὺς ἰδίους τοὺς προ»στάτας...

«Ἔπειτα ἦλθε μία ἐποχὴ ἀνδρείας. Περὶ τὸ ἔτος 1860, κατὰ τὴν περίοδον τῆς »Παλιγγενεσίας, ἡ ὁποία ἐπρόκειτο νὰ ὁδηγήσῃ εἰς τὴν ἀπελευθέρωσιν καὶ τὴν ἑνό»τητα τῆς Ἰταλίας, εἰς τὴν Σικελίαν ἐσχηματίσθησαν ἐντὸς τῶν πλαισίων τῆς κινή»σεως αὐτῆς ὁμάδες ἐξ ἀγροτῶν πατριωτῶν, προθύμων νὰ ὑποστηρίξουν τὸν Γα»ριβάλδην. Ἀναμεμιγμένοι συνήθως μετὰ τῶν προστατῶν τῶν φεουδαρχῶν καὶ τῶν »ἐχθρῶν τῆς Κυβερνήσεως, ἐκρύπτοντο μέσα εἰς λατομεῖα ποὺ εἶχον ἀνοίξει οἱ πα»λαιοὶ Σαρακηνοὶ κατακτηταὶ καὶ τὰ ὁποῖα ὠνομάζοντο «Mafie» (πληθυντικὸς τοῦ » «μαφία»), λέξις προερχομένη ὅπως φαίνεται ἀπὸ τὴν ἀραβικὴν «Meha». Οἱ σκλη»ροὶ αὐτοὶ ἄνθρωποι, ἀποφασισμένοι δι' ὅλα, αὐτοὶ οἱ «Μαφιόζι» («λατόμοι» κατὰ »τὴν ὡς ἄνω ἐτυμολογίαν) δὲν ἄργησαν νὰ ἐξελιχθοῦν εἰς ἐγκληματίας. Μὲ τὸν στέ»φανον τοῦ μάρτυρος κάθε φορὰν ποὺ οἱ καραμπινιέροι τοὺς κατεδίωκαν, δὲν ἐξηφα»νίσθησαν πλήρως παρὰ μόνον ὑπὸ τὸ καθεστὼς τοῦ Μουσολίνι, ἄλλοι μὲν ἐκτελε»σθέντες καὶ φυλακισθέντες καὶ ἄλλοι ἀπελαθέντες ὁμαδικῶς εἰς τὰς νήσους Λιπά»ρι ἢ καταφυγόντες εἰς τὴν Ἀμερικήν. Τὴν ἐπαύριον τοῦ τελευταίου παγκοσμίου »πολέμου, ὁποία εὐκαιρία ἐκδικήσεως δι' αὐτούς! Ἀφοῦ ἐπέστρεψαν ἀπὸ τὰ κάτερ»γα καὶ ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸν καὶ ἐξεπαιδεύθησαν εἰς τὰς νέας μεθόδους ἀπὸ Ἀγγλο»αμερικανοὺς εἰδικούς, ἐνεφανίσθησαν ὡς ἥρωες τοῦ ἀγῶνος κατὰ τοῦ φασισμοῦ, »ὑπέρμαχοι τοῦ δημοκρατικοῦ ἰδεώδους καὶ ὡς διαιτηταὶ ἐπὶ πολιτικῶν θεμάτων. »Ὑπεστήριξαν τὴν τάσιν πρὸς ἀνεξαρτητοποίησιν τῆς Σικελίας καὶ ἐπέτυχον μίαν »μερικὴν τουλάχιστον αὐτονομίαν τῆς νήσου. Παρασύρουν εἰς τὰς ἐπιταγὰς των τοὺς »ἐκλογεῖς, θέτουν τοὺς ὅρους των εἰς τοὺς ὑποψηφίους βουλευτὰς ἢ γερουσιαστὰς »ποὺ διεκδικοῦν τὴν ψῆφον των. Ζητοῦν λύτρα, προβαίνουν εἰς δολοφονίας, διαρκῶς »πλουτίζουν...

«Εἶναι ἡ ὥρα τοῦ Τζουλιᾶνο. Αἱ περιπέτειαί του καὶ τὸ μυστήριον τοῦ τρα»γικοῦ του θανάτου ἐμπνέουν κινηματογραφικὰς ταινίας, βιβλία, ἐρεύνας μὲ τὴν βοή»θειαν τοῦ δικαστικοῦ καὶ συγγραφέως Λοσκιάβο. Περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλην »φορὰν ὁ ὅρος «μαφιόζο» ἀναφέρεται ὄχι μόνον εἰς τοὺς ἱππότας τοῦ ἐγκλήματος, »ἀλλὰ καὶ εἰς πᾶν ὅ, τι λάμπει καὶ σαγηνεύει. Πηγαίνει λ.χ. κανεὶς εἰς ἕνα δεῖπνο» » «μαφιόζο», μαζὶ μὲ τὴν νέαν «μαφιόζα», δηλ. μὲ μίαν ὡραιοτάτην νέαν, εἰς μίαν » «τραττορία μαφιόζα» καὶ κατὰ συνέπειαν ἀνταξίαν τοῦ Λουκούλου... Κάμνει δη»λαδὴ ζωὴν πραγματικοῦ ἄρχοντος, ἀκόμη καὶ ἐὰν οὐδέποτε ἐζήτησε λύτρα ἀπὸ ἕνα »βαθύπλουτον ἢ ὑπεχρέωσεν ὑπὸ τὴν ἀπειλὴν τῶν ὅπλων μερικοὺς μοναχοὺς τοῦ »Ματσαρῖνο νὰ γίνουν συνένοχοι ἐγκληματιῶν...

«Ἕνας ἄλλος βασικὸς ὅρος: «Ὁμερτά». Προέρχεται ἀπὸ τὴν σικελικὴν λέ»ξιν «ὀμινιτά», ἡ ὁποία ἐκφράζει τὴν ἰδιότητα ἐκείνου, ὁ ὁποῖος γνωρίζει νὰ εἶναι »ἄνδρας, δηλαδὴ νὰ σιωπᾷ, νὰ ἀποκρύπτῃ τὰ γεγονότα, νὰ ἀναζητῇ μόνος τὴν δι-

»καιοσύνην, συμφώνως πρὸς τὰς ἀντιλήψεις τῶν ἀνθρώπων τοῦ περιβάλλοντός του, »ἐπειδὴ δὲν τρέφει ἐμπιστοσύνην πρὸς ἐκείνην τοῦ κράτους καὶ πιστεύει εἰς τὸ φυ»σικὸν δίκαιον ἐν ἀντιθέσει πρὸς τοὺς ἄρχοντάς του... Ἡ ὑποχρέωσις τῆς «ὀμερτὰ» »βαίνει ἔτι περαιτέρω. Ἀπαιτεῖ, μὲ τὴν ἀπειλὴν θανάτου, τὴν σιωπὴν οἱουδήποτε »κατέχοντος κάποιο μυστικόν, τοῦ ὁποίου ἡ ἀποκάλυψις θὰ ἐξέθετε τὴν Μαφίαν, »τὸν ἀρχηγὸν τῆς τοπικῆς Μαφίας ἢ οἱονδήποτε «μαφιόζο». Κατὰ συνέπειαν κάθε »ἕνας ποὺ ἐνδιαφέρεται διὰ τὴν ζωήν του καὶ διὰ τὴν ζωὴν τῆς οἰκογενείας του, ὑπο»χρεοῦται νὰ γίνῃ συνένοχος τῶν «μαφιόζι».

«Πρὸ μερικῶν ἑβδομάδων ἡ ἰταλικὴ τηλεόρασις παρουσίασε μίαν ἔρευναν, »ἀφιερωμένην εἰς τὴν δραστηριότητα τῆς Μαφίας εἰς Καρλεόνε, πόλιν ἀτυχῶς διά»σημον εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς σικελικῆς ἐγκληματικότητος. Ὑπεβάλλοντο ὡρισμέναι »ἐρωτήσεις εἰς τοὺς κατοίκους, ἀλλ' ἤρκει ἡ ἔκφρασις τρόμου τῶν προσώπων των »διὰ νὰ ἐξηγήσῃ τις τὴν διακριτικότητά των....

«Αὐταὶ εἶναι αἱ θεωρητικαὶ ἀρχαί. Ἂς ἐξετάσωμεν ὅμως τώρα καὶ τὰς νεω»τέρας πρακτικὰς ἐφαρμογάς.

«Τὸ 1951, ἀγροτικὴ μεταρρύθμισις: Τὰ κτήματα τῆς νήσου περιορίζονται εἰς »200 ἑκτάρια ἕκαστον κατ' ἀνώτατον ὅριον καὶ οἱ κτηματίαι ὀφείλουν νὰ βελτιώνουν »τὰς καλλιεργείας των. Ἐπὶ πλέον, εἰδικὸς νόμος ἀπαγορεύει τὰ λατιφούντια. Εἰς »τὸ ἑξῆς δὲν θὰ ὑπάρχῃ πλέον ἡ πατροπαράδοτος καταπίεσις τῆς Μαφίας, δὲν θὰ »ὑπάρχουν προστάται, φύλακες κάμνοντες κατάχρησιν τῶν δικαιωμάτων των, παν»τὸς εἴδους παράσιτα, κερδοσκοπίαι καὶ ἐκφοβισμοί.

«Ἡ Μαφία, ἀφοῦ ἀρχικῶς ἐκλονίσθη, ἀνέλαβεν ἐν συνεχείᾳ νέαν δραστηριό»τητα, εἰσελθοῦσα εἰς ἀγροτικοὺς ὀργανισμοὺς καὶ εἰς τὰς διαφόρους ἀγοράς. Καὶ »ὅλα αὐτὰ κατὰ παράνομον τρόπον καὶ μὲ τὴν συνενοχὴν τῆς διοικήσεως.

«Ἐξ ἄλλου, τὰ μέλη τῆς Μαφίας, ἀπελαυνόμενα ἐξ Ἡνωμ. Πολιτειῶν ὡς »ἀνεπιθύμητα, ἐπέστρεφον εἰς τὴν Σικελίαν ἀπεστερημένα τῆς προτέρας των ἀμε»ρικανικῆς ὑπηκοότητος, προικισμένα ὅμως μὲ νέας ἐμπειρίας, εἰδικευμένα εἰς τὸ »λαθρεμπόριον καπνοῦ καὶ ναρκωτικῶν. Ἔτσι ἔχομεν τοὺς Λουτσιᾶνο, Κοππόλα, »Τζεντίλε, ντὲ Λούκα, Καποῦτο καὶ πολλοὺς ἄλλους, οἱ ὁποῖοι ἀργότερα ἀλληλοε»ξοντώθησαν. Οὗτοι μετέτρεψαν τὸ Παλέρμον εἰς ἐνδιάμεσον σταθμὸν διὰ τὴν προ»ώθησιν τῶν ναρκωτικῶν μέσῳ Γαλλίας πρὸς τὰς Ἡνωμ. Πολιτείας. Ὀξεῖς ἀντα»γωνισμοὶ μεταξὺ τῆς παλαιᾶς καὶ τῆς νέας Μαφίας δὲν ἤργησαν νὰ ἐμφανισθοῦν, »οἱ ὁποῖοι εἶχον ὡς ἐπακόλουθον ἀληθεῖς καὶ συχνὰς μάχας μὲ ὁπλοπολυβόλα. Ἡ »νέα Μαφία ἐξαμερικανίζετο συνεχῶς περισσότερον. Ἀφάνταστος σφαγή! Ἀφοῦ »ἐπεβλήθη εἰς τὸν λιμένα καὶ εἰς τὴν ἀγορὰν τοῦ Παλέρμο, δὲν ἀπέμενε παρὰ νὰ »ἀποκτήσῃ τὸν ἔλεγχον καὶ ἐπὶ τοῦ λοιποῦ τμήματος τῆς σικελικῆς πρωτευούσης »καὶ νὰ ἐπιτηρῇ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς νυκτὸς τὰς ὁδοὺς καὶ τὰ γκαράζ.

«Ἔτσι γεννᾶται μία ἰδιωτικὴ Ἀστυνομία, ἡ ὁποία, ἐξασφαλίζουσα τὴν νυ»κτερινὴν προστασίαν καταστημάτων καὶ οἰκιῶν, διασκορπίζει εἰς ὅλας τὰς συνοι»κίας νυκτοφύλακας, ἐπιφορτισμένους νὰ διαβιβάζουν τηλεφωνικῶς εἰς τοὺς προϊ»σταμένους των πᾶσαν κίνησιν ποὺ ἀντιλαμβάνονται, ἰδίως τὰς κινήσεις τῶν δυνά»μεων τῆς τάξεως καὶ ἐκείνας τῶν ἀντιπάλων ὁμάδων καὶ τῶν «μπράβων» των, »δηλ. τῶν μισθοφόρων δολοφόνων των. Ἡ Μαφία ἐπέτυχεν ἐπίσης νὰ εἰσέλθῃ καὶ »εἰς τὸ τρὰστ τῶν γκαράζ. Ὑπὸ τὴν ἀπειλὴν ἀντιποίνων ἀπαιτεῖ τὴν συμπαράστα»σιν ὅλων τῶν αὐτοκινητιστῶν, οἱ ὁποῖοι ἐσυνήθιζαν νὰ ἀφήνουν τὰ αὐτοκίνητά των »εἰς τὸν δρόμον κατὰ τὴν νύκτα. Ὅσοι ἀρνοῦνται, εὑρίσκουν τὸ αὐτοκίνητόν των »κατεστραμμένον ἢ ἐγκαταλελειμμένον εἰς μεγάλην ἀπόστασιν εἰς τὸ ὕπαιθρον.

«Συμφώνως πρὸς πληροφορίας τῆς F.B.I. μικραὶ ἄκατοι προσεγγίζουν ξένα »ἐμπορικὰ πλοῖα, προερχόμενα ἐκ Συρίας καὶ Τουρκίας καὶ ἀποβιβάζουν εἰς διάφο»ρα σημεῖα τῆς δυτικῆς ἀκτῆς τῆς Σικελίας ναρκωτικά, τὰ ὁποῖα μέχρι πρὸ τινος »ἀκόμη ἐπανεξήγοντο.

«Ἡ συνενοχὴ τῆς διοικήσεως ἀνέκαθεν ἐφαίνετο πιθανή. Αὐτὸ τοὐλάχιστον »ἐβεβαίωσαν ὁ συγγραφεὺς Ντανίλο Ντόλτσι καὶ ὁ Μικέλε Πανταλεόνε εἰς τὸ ἔρ»γον του «Μαφία καὶ Πολιτική».

«Μοῦ ἀνέφεραν τὸ παράδειγμα ἑνὸς μέλους τῆς Μαφίας τοῦ Παλέρμου κατη»γορουμένου διὰ ζωοκτονίας καὶ ἀνθρωποκτονίας, τὸ ὁποῖον πάντοτε ἐκηρύσσετο »ἀθῷον λόγῳ ἐλλείψεως ἐπαρκῶν στοιχείων, χάριν εἰς τὸ σύστημα τῶν «ραμμένων »στομάτων»... Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς συνέχιζε φυσικὰ νὰ φονεύῃ τὰ ζῶα τῶν ὁμοχω»ρίων του καὶ νὰ πωλῇ τὸ κρέας των εἰς ὑψηλὰς τιμὰς εἰς μυστικὸν σφαγεῖον τοῦ »Παλέρμου. Σήμερον τὸ ἄτομον τοῦτο, ὁ Λουτσιᾶνο Λίτζιο, καταζητεῖται ὑπὸ τῆς »'Αστυνομίας, ἀλλ' οὐδεὶς γνωρίζει ποῦ εὑρίσκεται, ἔτσι ὥστε νὰ δύναται νὰ ἐλέγχῃ, »χάριν εἰς τὴν ὑποστήριξιν δολοφόνων, μερικὰς ἀπὸ τὰς κυριωτέρας οἰκονομικὰς »προσωπικότητας τοῦ Παλέρμου»(1).

«Εἰς τὴν κεντρικὴν καὶ τὴν δυτικὴν περιοχὴν τῆς Σικελίας ἀναφέρονται πολ»λαὶ περιπτώσεις δραστηριότητος τῆς Μαφίας, δεκάδες σκανδαλωδῶν περιπτώσεων »ποὺ ἐξηγοῦν τὸ ὑψηλὸν κόστος τῶν προϊόντων, τὸν πολλαπλασιασμὸν τῶν ἐγκλη»μάτων, τὴν μὴ ἀποκάλυψιν τῶν αὐτουργῶν, τὴν παραλυσίαν τῆς 'Αστυνομίας καὶ »τὴν δειλίαν τῶν ἐντίμων ἀνθρώπων.

«Ἡ μάστιξ ἐκτείνεται κατὰ κάποιον τρόπον καὶ εἰς τὰς πόλεις τῆς Ἰταλικῆς »χερσονήσου, ὅπου εἰσερχόμενοι μαζὶ μὲ νεαροὺς ἐργάτας Σικελοὶ ἐγκατεστημένοι »εἰς Γένοβαν, Μιλᾶνον ἢ Τουρῖνον, διεξάγουν λαθρεμπόριον, ἔλεγχον τῶν νυκτερι»νῶν κέντρων καὶ τῶν γυναικῶν ἐλευθερίων ἠθῶν.

«Ἡ μεγάλη προσπάθεια ἀποκαθάρσεως τῆς καταστάσεως αὐτῆς, τὴν ὁποίαν »ζητεῖ ἡ κοινὴ γνώμη, ἤρχισεν ἤδη. Περιγραφαὶ νικῶν τῶν ὀργάνων τῆς τάξεως κα»λύπτουν τὰς στήλας τῶν ἐφημερίδων. Ἀτυχῶς ὅμως δὲν συλλαμβάνονται ἀκόμη »παρὰ τὰ «μικρὰ ψαράκια», δεδομένου ὅτι οὐδεὶς τῶν συλλαμβανομένων προβαίνει »εἰς ἀποκαλύψεις. Τὸν τελευταῖον καιρὸν ἐλέγετο ὅτι ἔπεσε τὸ τεῖχος τῆς «ὁμερτά», »ὅτι οἱ ἔντιμοι πολῖται δὲν ἐδίσταζαν πλέον νὰ καταγγέλλουν τοὺς πραγματικοὺς »ἀρχηγούς. Παραμύθια!... Ὁ νόμος τῆς σιωπῆς ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι ὁ χρυσοῦς κα»νών. Ἄλλωστε, οἱ πραγματικοὶ ἀρχηγοὶ εἶναι καλὰ κρυμμένοι καὶ καλὰ προστα»τευμένοι...

«Μία κοινοβουλευτικὴ ἐπιτροπὴ πρόκειται νὰ ἐξετάσῃ τὸ ὅλον θέμα. Διὰ μίαν »ἀκόμη φορὰν μία ἐξεταστικὴ ἐπιτροπὴ θὰ ἀφιερωθῇ εἰς ἀνακρίσεις καὶ θὰ γίνῃ ἔρ»μαιον τῶν κομματικῶν φατριῶν. Οἱ κοινωνιολόγοι τονίζουν ὅτι τὸ μοναδικὸν φάρ»μακον θὰ ἦτο μία μεγάλης ἐκτάσεως οἰκονομικὴ ἀναμόρφωσις, χάριν εἰς τὴν ὁ»ποίαν θὰ ἐξηφανίζετο βαθμηδὸν ἡ ἀθλιότης, ἡ ἀμάθεια, αἱ προκαταλήψεις, μὲ ὀλί»γους λόγους τὰ βαθύτερα αἴτια, εἰς τὰ ὁποῖα ἡ Μαφία ὀφείλει τὴν παλαιὰν μορ»φήν της καὶ τὰς συγχρόνους μεταμορφώσεις της. Οἱ βιαστικοὶ ρεαλισταὶ βεβαίως »θὰ ἀντιτείνουν: Θαυμάσια, ἀλλὰ χρειάζεται εἰς τὸ ἄμεσον μέλλον μία μεγάλης ἐκ»τάσεως ἀστυνομικὴ ἐπιχείρησις, στρατιωτικὴ καὶ δικαστική. Εἰς τοῦτο θὰ ἀντι»ταχθῇ βεβαίως ἡ ἄποψις ὅτι δὲν εἶναι πλέον σήμερον δυνατὸν νὰ λαμβάνωνται τὰ »ἀπολυταρχικὰ μέτρα τῆς φασιστικῆς ἐποχῆς, ἔστω καὶ ἔναντι τῶν ἐκτὸς νόμου, »διότι τὰ μέτρα αὐτὰ θὰ ἠδύναντο νὰ ἐπεκταθοῦν ἐν συνεχείᾳ καὶ ἐφ' ὅλων τῶν κα»τοίκων τῆς Ἰταλίας.

«Ἂς ἀναμένωμεν λοιπόν. Εἰς πεῖσμα ὅλων τῶν ἄλλων προβλημάτων ποὺ τὴν »κατακλύζουν, ἡ μεταβατικὴ ἰταλικὴ Κυβέρνησις θὰ ἀνεύρῃ ἴσως λύσεις, αἱ ὁποῖαι »δὲν παρουσιάσθησαν εἰς ἄλλας Κυβερνήσεις, ἔστω καὶ κατὰ πολὺ ἰσχυροτέρας».

(Συνεχίζεται)

(1) Ὡς εἴδομεν εἰς ἄλλο, μεταγενέστερον τηλεγράφημα, ὁ αἱμοσταγὴς οὗτος κακοποιὸς ἐξοντώθη.

Η ΕΡΕΥΝΑ ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΑΝΘΡΩΠΟΚΤΟΝΙΑΝ

Ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ Ἀμερικανοῦ συγγραφέως, ἰατροδικαστοῦ καὶ δικηγόρου κ. LEMOYNE SNYDER, κατὰ μετάφρασιν τοῦ Ἀστυφύλακος κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΒΟΓΙΑΤΖΗ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ὁ Δρ. Γκέρμπερ, εἰσαγγελεὺς ἐπὶ αἰφνιδίων θανάτων τῆς Καϊαχόγκα τῆς Κλήβελαντ, ἔχει γράψει μίαν ἀξιόλογον ἐργασίαν ἐπὶ τοῦ τρόπου ἐξακριβώσεως ταυτότητος εἰς περιπτώσεις μεγάλων καταστροφῶν. Ἔχει ἑτοιμάσει ἓν γενικὸν σχέδιον ἐνεργειῶν μὲ ἐπεξηγήσεις ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς ἐξακριβώσεως, ὅπερ ἔχει ὡς ἀκολούθως:

Ἐνέργειαι εἰς περίπτωσιν καταστροφῆς.—Ἀνάσυρσις πτωμάτων καὶ ἐξακρίβωσις τῆς ταυτότητος.

α') Ἐνέργειαι εἰς τὸν τόπον τῆς καταστροφῆς.

Ἀποφεύγετε τὴν ἄσκοπον σπουδήν.

Ὀργανώσατε συνεργεῖον διασώσεως καὶ ἐργασθῆτε μεθοδικῶς, χρησιμοποιοῦντες ὀλίγα καὶ ἔμπειρα ἄτομα.

Ἡ περιοχὴ τῆς καταστροφῆς πρέπει νὰ περιβληθῇ διὰ σχοινίου καὶ νὰ φρουρηθῇ. Μόνον εἰς τοὺς εἰδικοὺς θὰ ἐπιτραπῇ ἡ εἴσοδος εἰς τὸν χῶρον τῆς καταστροφῆς.

Εἰς περίπτωσιν ἐκρήξεως, καὶ ὅταν μέλη ἀπὸ πτώματα ἔχουν ἐκσφενδονισθῇ εἰς ἀπόστασιν, πρὶν ἀρχίσῃ ἡ μελέτη διὰ τὴν ἰσχὺν καὶ τὰ αἴτια τῆς ἐκρήξεως, προσδιορίσατε τὴν περιοχὴν καὶ τὸν χῶρον ὅστις πρέπει νὰ ἐρευνηθῇ πρὸς ἀνεύρεσιν πτωμάτων. Ἡ περιοχὴ αὕτη θὰ ἐρευνηθῇ ἐπιμελῶς, τὰ δὲ ἀνευρισκόμενα πτώματα θὰ καλύπτωνται κατὰ ἕνα τρόπον καὶ θὰ μεταφέρωνται μακρὰν πρὸς φύλαξιν, εἰς δὲ τὸ σημεῖον ἀνευρέσεως θὰ τοποθετῆται μία πινακὶς φέρουσα τὰ στοιχεῖα τοῦ θύματος, ἐφ' ὅσον εἶναι ἐφικτόν, ἢ ἄλλα χαρακτηριστικὰ γνωρίσματα.

Ἄτομα βαρέως τραυματισθέντα θὰ συνοδεύωνται καὶ θὰ μεταφέρωνται μὲ τὰ αὐτὰ στοιχεῖα εἰς τὸ νοσοκομεῖον, ἔνθα τὰ στοιχεῖα θὰ καταχωροῦνται εἰς εἰδικὸν βιβλίον.

β') Συνοδεία λειψάνων εἰς τὸ νεκροτομεῖον.

Οἱ συνοδεύοντες λείψανα εἰς τὸ νεκροτομεῖον δέον νὰ ἀναμένουν μέχρις ὅτου οἱ ἁρμόδιοι ὑπάλληλοι καταχωρήσουν ὅλα τὰ στοιχεῖα τὰ ἀφορῶντα τὴν παράδοσιν καὶ τὴν σύνταξιν ἀποδεικτικοῦ παραλαβῆς. Ὁ συνοδὸς θὰ ἀναγνώσῃ καὶ θὰ ὑπογράψῃ τὸ ἀποδεικτικὸν τοῦτο. Ἡ ἰδία διαδικασία πρέπει νὰ τηρῆται καὶ κατὰ τὴν συνοδείαν τραυματιῶν εἰς τὰ νοσοκομεῖα.

Ὅταν ὑπάρχῃ μόνιμον νεκροτομεῖον, ἡ διαδικασία θὰ τηρηθῇ μὲ ὅλους τοὺς τύπους τῆς παραδόσεως καὶ παραλαβῆς.

Ὅταν δὲν ὑπάρχῃ μόνιμον νεκροτομεῖον, θὰ πρέπει νὰ ὁρισθῇ εἷς χῶρος καὶ τὸ συγκροτηθὲν προσωπικὸν θὰ λάβῃ τὰς δεούσας ὁδηγίας διὰ τὴν προκαταρκτικὴν ἐργασίαν καὶ τὴν παραλαβήν. Ἕκαστος εἰσαγγελεὺς δέον ἐκ τῶν προτέρων νὰ ἔχῃ ἑτοιμάσει σχέδιον διὰ τοιαύτας ἐκτάκτους ἀνάγκας καὶ νὰ συκροτήσῃ ἓν συνεργεῖον ἀμέσου ἀνάγκης καὶ δράσεως. Δέον νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν ὅτι ὅση δραστηριότης καὶ ἂν ἀναπτυχθῇ εἰς μίαν ἀπροπαρασκεύαστον περίπτωσιν ἐνεργείας, αὕτη θὰ ἐξουδετερωθῇ ἀπὸ τὰς ἀσυγχρονίστους ἐνεργείας καὶ τὴν σύγχυσιν.

γ') Διαδικασία εἰς τὸ νεκροτομεῖον.

Παραλαβή. (Αὕτη ἐνεργεῖται ὡς ἀνωτέρω περιεγράφη).

δ') Ἐξέτασις τῶν λειψάνων.

Προέρχονται ἀπὸ ἀνθρώπινον σῶμα;

Ποῖα μέλη τοῦ σώματος ὑπάρχουν;

Εἶναι δυνατὸν νὰ διαπιστωθῆ τὸ φύλον, τὸ χρῶμα καὶ ἡ ἡλικία ;

Ὑπάρχουν ἴχνη γενομένων κατὰ τὸ παρελθὸν ἐγχειρήσεων; Ἀνατομικὰ ἐλαττώματα ἢ τεχνητοὶ ὀδόντες;

Θὰ δοθῆ λεπτομερὴς περιγραφὴ κάθε ἰδιαιτέρου γνωρίσματος, τατουάζ κλπ.

Θὰ δοθῆ λεπτομερὴς περιγραφὴ τῶν τραυμάτων τῶν ὀφειλομένων εἰς τὸ δυστύχημα. Ἐπίσης λεπτομερὴς περιγραφὴ τῶν ἐνδυμάτων, κοσμημάτων ἢ οἱουδήποτε ἀντικειμένου ἀνήκοντος εἰς τὸ πτῶμα. (Τὸ πτῶμα θὰ ἀπογυμνωθῆ κατὰ τὴν ἐξέτασιν. Ὅλα τὰ ἀτομικὰ εἴδη καὶ τὰ ἐνδύματα θὰ κρατηθοῦν πλησίον τοῦ πτώματος ἐπὶ ἓν λογικὸν χρονικὸν διάστημα καὶ θὰ ἐπιδεικνύωνται εἰς τὸ ἄτομον τὸ καλούμενον ἵνα προβῆ εἰς ἀναγνώρισιν, ἀφοῦ προηγουμένως προβῆ εἰς τὴν περιγραφήν των).

ε΄) Ἐξακρίβωσις.

Τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα θὰ λαμβάνωνται πάντοτε, ἐφ' ὅσον εἶναι τοῦτο ἐφικτόν, ἔστω καὶ ἐὰν ἔχη γίνει ἡ ἐξακρίβωσις, καὶ θὰ φυλάσσωνται εἰς τὸ ἀρχεῖον διὰ μελλοντικὴν χρησιμοποίησιν. Εἰς ἄτομα ζητοῦντα νὰ ἴδουν τὰ θύματα πρὸς ἀναγνώρισιν, δὲν θὰ ἐπιτρέπεται νὰ βλέπουν τὰ πτώματα ἢ τὰ ἀτομικὰ ἀντικείμενα, παρὰ μόνον ὅταν θὰ ἔχη ὁλοκληρωθῆ ἡ καταγραφὴ ὅλων τῶν ἀναγνωριστικῶν στοιχείων. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου θὰ ἀποφευχθῆ ἡ ἐκ λάθους ἀναγραφὴ ἐξαφανισθέντος ἀτόμου ὡς ἀποβιώσαντος, ἐνῶ εἰς τὴν πραγματικότητα δυνατὸν νὰ εὑρίσκεται ἐν τῇ ζωῇ. Ὅταν εἶναι δυνατὸν θὰ γίνεται λεπτομερὴς περιγραφὴ τῆς κατασκευῆς τεχνητῶν ὀδοντοστοιχιῶν τοῦ θανόντος.

Θὰ ἐνεργῆται ἔλεγχος τῶν φακέλων ἐξαφανισθέντων ἀτόμων καὶ τῶν ἀνασυρθέντων πτωμάτων. Θὰ σχεδιάζεται χάρτης τοῦ χώρου τῆς καταστροφῆς εἰς διπλοῦν. Εἰς τὸν ἕνα χάρτην θὰ σημειοῦνται τὰ σημεῖα ἐξ ὧν ἀνεσύρθησαν τὰ πτώματα, ἐνῶ ὁ ἕτερος θὰ δεικνύη τὰ σημεῖα εἰς τὰ ὁποῖα ὑπετίθετο ὅτι εὑρίσκοντο τὰ θύματα κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς καταστροφῆς. Θὰ συμβουλευώμεθα τὰ δημοτικὰ ἀρχεῖα διὰ πληροφορίας ὡς πρὸς τοὺς κατοίκους τῆς περιοχῆς, ἐργοστασίων κλπ.

στ΄) Ἐπιστημονικὸν ἐργαστήριον.

Ὅταν εἶναι δυνατὸν θὰ ἐνεργῆται νεκροψία πρὸς διαπίστωσιν τοῦ φύλου τοῦ χρώματος—ἐὰν ἀμφισβητοῦνται—καὶ ἄλλων σημαντικῶν γνωρισμάτων τὰ ὁποῖα θὰ ὁδηγήσουν εἰς τὴν ἐξακρίβωσιν τῆς ταυτότητος. Θὰ ἐνεργῆται ἀκτινογράφησις, ἔλεγχος τῶν φακέλων ἐξαφανισθέντων ἀτόμων καὶ παραβολὴ τούτων μετὰ τῶν στοιχείων τῶν ἀνευρεθέντων πτωμάτων. Χάρται τῆς περιοχῆς ὡς περιεγράφησαν κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς ἐξακριβώσεως. Καταθέσεις ἐξακριβώσεως. Πιστοποίησις τοῦ θανάτου. Καταθέσεις μαρτύρων ὡς πρὸς τὸ τί συνέβη, ποῖοι ἦσαν παρόντες κλπ.

ζ΄) Συντήρησις καὶ ταφὴ τῶν λειψάνων.

Ἐνεργεῖται ὁμαδικὴ ταρίχευσις. Ἓν εἰδικευμένον συνεργεῖον θὰ παράσχη πολυτίμους ὑπηρεσίας. Ὁμαδικὴ ταφή. Ἀναφορὰ περὶ τοῦ ἀκριβοῦς σημείου ἔνθα ἕκαστον πτῶμα ἐτάφη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄

Ἐξακρίβωσις ταυτότητος πτωμάτων.

Ἡ ἐξακρίβωσις τῆς ταυτότητος, εἴτε ζώντων ἀτόμων, εἴτε πτωμάτων, εἶναι λίαν δύσκολος. Πολλάκις συμβαίνει νὰ καταδικάζωνται ἀθῶα ἄτομα ὡς ὑποπτα διαπράξεως σοβαρῶν ἐγκλημάτων, λόγῳ ἐσφαλμένης διαπιστώσεως ἥτις ἐγένετο ὑπὸ συνθήκας τοιαύτας, ὥστε αἱ προϋποθέσεις διὰ μίαν λεπτομερῆ ἔρευναν νὰ εἶναι ἀνεπαρκεῖς. Ἐνίοτε αἱ ἐξακριβώσεις αὗται διενεργοῦνται καὶ μὲ κακεντρέχειάν τινα. Ἐάν τις ἀναλογισθῆ ὅτι μεταξὺ τῶν γνωστῶν καὶ φίλων του συχνάκις ὑπάρ-

χουν ἄτομα τὰ ὁποῖα ὁμοιάζουν πολὺ καὶ εἶναι δύσκολον νὰ διακρίνῃ τὸ ἓν ἀπὸ τὸ ἄλλο, ἀντιλαμβάνεται ποῖαι θὰ εἶναι αἱ πιθανότητες διαπράξεως σφαλμάτων κατὰ τὴν διενέργειαν ἀναζητήσεων πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς ταυτότητος ἑνὸς ἀγνώστου, ἀρκετὰς ἡμέρας ἢ ἑβδομάδας μετὰ τὴν διάπραξιν ἑνὸς ἐγκλήματος.

Ἔχω ἰδίαν πεῖραν καὶ ἐνθυμοῦμαι ἓν περιστατικὸν κατὰ τὸ ὁποῖον ἐξερράγη μία καταστρεπτικὴ πυρκαϊὰ εἰς ἓν κτίριον ἐντὸς τοῦ ὁποίου κατώκει καὶ ἕνας φίλος μου. Τὴν ὥραν ἐκείνην ἤμουν ἐν ὑπηρεσίᾳ εἰς τὸ νοσοκομεῖον εἰς τὸ ὁποῖον μετεκομίσθησαν τὰ θύματα. Αἴφνης μεταξὺ αὐτῶν ἀνεγνώρισα τὸ πτῶμα τοῦ φίλου μου. Τὸ πτῶμα δὲν εἶχεν ὑποστῆ ἐγκαύματα ἢ τραύματα καὶ δὲν εἶχεν ὑποστῆ οἱανδήποτε ἀλλοίωσιν. Δὲν θὰ ἐδίσταζον νὰ λάβω καὶ ὅρκον περὶ τῆς ταυτότητος τοῦ πτώματος. Μίαν ἡμέραν ἀργότερον, ἔμεινα κατάπληκτος ὅταν συνήντησα τὸν φίλον μου εἰς τὸν δρόμον, ὁ ὁποῖος μὲ ἐπληροφόρησεν ὅτι κατὰ τὴν ἔκρηξιν τῆς πυρκαϊᾶς ἀπουσίαζεν ἀπὸ τὸ ἀποτεφρωθὲν κτίριον.

Ἀκόμη καὶ αἱ ἀκριβεῖς μέθοδοι ἐξακριβώσεως τῆς ταυτότητος, ὅπως εἶναι ἡ λῆψις τῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων, δὲν ἐξαιροῦνται καὶ ὑπόκεινται εἰς λάθη. Διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τῆς ταυτότητος ἔχουν χρησιμοποιηθῆ ἢ ὑποδειχθῆ πλεῖσται διάφοροι μέθοδοι, αἱ ὁποῖαι καθιστοῦν τὴν ἐξακρίβωσιν περισσότερον ἀκριβῆ. Μεταξὺ τούτων συγκαταλέγεται ἡ μέθοδος Μπερτιγιὸν (μέθοδος βασιζομένη εἰς τὴν ἀκριβῆ μέτρησιν διαφόρων μελῶν καὶ ὀργάνων τοῦ σώματος), τὸ γενικὸν ἀρχεῖον ὀδοντοστοιχιῶν, φωτογραφίαι τοῦ ὀπισθίου μέρους τοῦ βολβοῦ τοῦ ὀφθαλμοῦ, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὑπάρχουν αἱ διακλαδώσεις τῶν ἀρτηριῶν καὶ φλεβῶν τοῦ ἀμφιβληστροειδοῦς χιτῶνος, καὶ ἡ χρησιμοποίησις τῶν ὁμάδων τοῦ αἵματος καὶ τῶν πολυαρίθμων ὑποομάδων του.

Ἐ ξ ω τ ε ρ ι κ ὴ ἐ μ φ ά ν ι σ ι ς τ ο ῦ π τ ώ μ α τ ο ς.

Ὅταν παρέλθῃ ἱκανὸς χρόνος μετὰ τὸν θάνατον, αἱ δυσκολίαι διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τῆς ταυτότητος αὐξάνονται κατὰ πολύ, λόγῳ τῆς ἀλλοιώσεως τῆς ἐξωτερικῆς ὄψεως τοῦ πτώματος, ἥτις ὀφείλεται εἰς τὴν ἀναπτυσσομένην σῆψιν. Ὑπὸ ὁμαλὰς συνθήκας, ἡ ἀλλοίωσις αὕτη ἀρχίζει νὰ παρουσιάζεται μετὰ 24ωρον περίπου. Ἡ κατάστασις αὕτη ἀρχίζει τὴν ἐμφάνισίν της μὲ μίαν ὑποπράσινον ἀπόχρωσιν εἰς τὴν κοιλιακὴν χώραν. Τὸ πρόσωπον καὶ ἄλλα μέρη τοῦ σώματος ἀρχίζουν νὰ λαμβάνουν μίαν σκοτεινὴν ἀπόχρωσιν καὶ ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν ὁλόκληρος ἡ ἐξωτερικὴ ἐπιφάνεια δυνατὸν νὰ γίνῃ μελανή. Ταυτοχρόνως προκαλοῦνται ἀέρια εἰς τοὺς ἱστούς, ἐπακολουθεῖ οἴδημα, τὸ πρόσωπον γίνεται εὐρύτερον, τὰ χείλη παχέα καὶ τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ προσώπου καθίστανται δυσδιάκριτα. Ἐνίοτε εἶναι δύσκολον νὰ διαπιστωθῆ ἐὰν τὸ πτῶμα ἀνήκει εἰς λευκὸν ἄτομον ἢ εἰς ἄτομον ἄλλης φυλῆς.

Ὁ ρυθμὸς μὲ τὸν ὁποῖον λαμβάνουν χώραν αἱ ἀλλοιώσεις, λόγῳ τῆς ἀποσυνθέσεως, δὲν εἶναι ποτὲ ὁ αὐτός. Π.χ. δύο ἄτομα εἶχαν ἀποβιώσει λόγῳ δηλητηριάσεως διὰ μονοξειδίου τοῦ ἄνθρακος ἐντὸς τοῦ ἰδίου δωματίου καὶ θὰ ἔπρεπε νὰ ἔχουν ἀποθάνει περίπου κατὰ τὸν ἴδιον χρόνον. Τὰ πτώματά των ἀνεκαλύφθησαν 36 ὥρας ἀργότερον. Τὸ ἓν ἐξ αὐτῶν δὲν παρουσίαζεν ἀλλοίωσιν τοῦ δέρματος ἢ ἄλλα χαρακτηριστικὰ γνωρίσματα τῆς σήψεως, ἐνῶ τὸ ἕτερον πτῶμα ἦτο πρησμένον εἰς μεγάλον βαθμὸν καὶ ἦτο σχεδὸν χρώματος μελανοῦ.

Ἓν πτῶμα εὑρεθὲν 24—48 ὥρας μετὰ τὸν θάνατον, δυνατὸν νὰ μὴ παρουσιάζῃ ἢ νὰ παρουσιάζῃ ἐλάχιστα ἴχνη ἀποσυνθέσεως. Ἐν τούτοις, ὅταν τὸ πτῶμα μετακινηθῆ ἢ μεταφερθῆ εἰς τὸ νεκροτομεῖον, τὰ συμπτώματα τῆς σήψεως δυνατὸν νὰ ἐμφανισθοῦν καὶ ἡ ἀποσύνθεσις νὰ προχωρήσῃ μὲ ἐκπληκτικὴν ταχύτητα.

Δὲν πρέπει νὰ γίνεται κακὴ ἐκτίμησις τοῦ βάρους ἑνὸς πτώματος ἐν ἀποσυνθέσει. Ἡ διόγκωσις τοῦ πτώματος γενικῶς ὁδηγεῖ εἰς τὴν ἐσφαλμένην ἐκτίμησιν τοῦ βάρους, καὶ τὸ παρουσιάζει πολὺ περισσότερον ἀπὸ ὅτι εἰς τὴν πραγματικότητα εἶναι.

'Εξακρίβωσις ταυτότητος ἀκεραίων πτωμάτων.

"Οταν ὅλα τὰ μέλη τοῦ πτώματος εἶναι ἀκέραια, μὴ ὑπολογιζομένης βεβαίως τῆς πιθανῆς ἀλλοιώσεως λόγῳ ἀποσυνθέσεως, ἔχομεν εἰς χεῖρας μας ἀρκετὰς πολυτίμους πηγὰς πληροφοριῶν. 'Εν πρώτοις, τὸ ὕψος καὶ γενικῶς αἱ διαστάσεις τοῦ ἀτόμου εἶναι καταφανεῖς, ἡ διαπίστωσις δὲ τοῦ φύλου παρέχει ἀκόμη ὀλιγωτέρας δυσκολίας. 'Ενδύματα, κοσμήματα, κλεῖδες ἢ ἄλλα ἀτομικὰ ἀντικείμενα τὰ ὁποῖα ἔφερεν ὁ ἐκλιπών, παρέχουν ἀρκετὰς πληροφορίας. Οἱ ὀδόντες, αἱ οὐλαί, αἱ στίξεις καὶ αἱ διάφοροι παραμορφώσεις, δυνατὸν νὰ μᾶς παράσχουν σπουδαιοτάτας πληροφορίας.

Δακτυλικὰ ἀποτυπώματα καὶ ἰδιαίτερα γνωρίσματα ἐπὶ τῶν χειρῶν.

Εἰς πᾶσαν περίπτωσιν ἀνευρέσεως πτώματος ἀγνώστου, δέον νὰ λαμβάνωνται τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα, ἐφ' ὅσον ἡ κατάστασις τῶν χειρῶν ἐπιτρέπει τοῦτο. Εἰς περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν ἓν πτῶμα παρέμεινεν ὑπὸ τὸ ὕδωρ πλέον τῆς μιᾶς ἡμέρας, ἢ ἐξετέθη εἰς ἐξαιρετικῶς ὑψηλὴν θερμοκρασίαν, ἡ λῆψις τῶν ἀποτυπωμάτων εἶναι ἀρκετὰ δύσκολος. 'Εν τούτοις ἔχουν ἐπινοηθῆ διάφοροι μέθοδοι διὰ τὴν λῆψιν ἱκανοποιητικῶν ἀποτυπωμάτων εἰς τοιαύτας περιπτώσεις. 'Ενίοτε συνιστᾶται ἡ ἀφαίρεσις τοῦ δέρματος τῆς κορυφῆς τῶν δακτύλων, τὸ ὁποῖον ἐν συνεχείᾳ τοποθετῆται εἰς τὴν συσκευὴν λήψεως ἀποτυπωμάτων καὶ μᾶς παρέχει εὐδιάκριτα ἀποτυπώματα. "Αλλοτε ἐγχέεται ὑγρὰ παραφίνη ὑπὸ τὸ δέρμα διὰ νὰ καταστῆ οὕτω λεία ἡ ἐπιφάνεια τοῦ δακτύλου. "Εχουν ἐπινοηθῆ διάφοροι τρόποι διὰ τὴν μαλάκυνσιν καὶ λείανσιν ξηρῶν καὶ συρρικνωμένων δακτύλων. 'Ο Γκέρμπερ τονίζει ὅτι καὶ ὅταν εἰσέτι ἐν πτῶμα ἔχῃ παραμείνει ἀρκετὸν χρονικὸν διάστημα ὑπὸ τὸ ὕδωρ, ὥστε τὸ ἐξωτερικὸν στρῶμα τῆς ἐπιδερμίδος νὰ ἔχῃ ἐξαφανισθῆ τελείως, πάλιν εἶναι δυνατὸν νὰ ληφθοῦν ἱκανοποιητικὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα ἀπὸ τὸν ὑποδόριον ἱστόν. 'Ο Νέμπεργκωλ ἔχει λάβει τοιαῦτα ἀποτυπώματα διὰ τῆς χρησιμοποιήσεως τῶν ἀκτίνων «Χ», ἀφοῦ πρῶτον ἀφήρεσε τὸ δέρμα ἀπὸ τὰ δάκτυλα.

Παραλλήλως πρὸς τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα, αἱ χεῖρες συχνάκις παρουσιάζουν διαφόρους κάλους, οὐλὰς ἢ παραμορφώσεις τῶν δακτύλων, ἅτινα εἶναι χαρακτηριστικὰ γνωρίσματα ὡρισμένων ἐπαγγελμάτων. 'Ο Ρόντσηζ ἔχει γράψει ἐν πολύτιμον ὁδηγόν, ὅπου ἐπεξηγεῖ τὰ γνωρίσματα ταῦτα. 'Εὰν αἱ χεῖρες δὲν ἔχουν ἀποσυντεθῆ πλήρως, δέον νὰ ἐξετασθοῦν ἐπισταμένως οἱ ὄνυχες, διότι ἡ ἀνάλογος περιποίησις τούτων θὰ μᾶς παράσχῃ μίαν ἔνδειξιν περὶ τῆς οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς καταστάσεως τοῦ ἀτόμου. 'Η παρουσία ἀκαθαρσίας, ἐλαίων, λιπῶν, χημικῶν οὐσιῶν κλπ. εἰς τοὺς ὄνυχας, εἶναι σπουδαῖα μαρτυρικὰ στοιχεῖα.

'Οδόντες.

'Η σπουδαιότης τῶν ὀδόντων εἰς τὸ πρόβλημα τῆς ἐξακριβώσεως τῆς ταυτότητος δὲν ἔχει ἐκτιμηθῆ μέχρι σήμερον ὅσον πρέπει, παρ' ὅλον ὅτι κατὰ τὰς τελευταίας ἑκατονταετηρίδας ἔχουν διαλευκανθῆ ἀρκετὰ σοβαρὰ ἐγκλήματα χάρις εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν ὀδόντων. Οἱ ὀδόντες μᾶς παρέχουν στοιχεῖα ὡς πρὸς τὴν ἡλικίαν τοῦ θύματος, τὰ γενικὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ προσώπου του καὶ οὐχὶ σπανίως παίζουν πρωτεύοντα ρόλον εἰς τὴν θετικὴν ἐξακρίβωσιν τῆς ταυτότητος τοῦ ἀτόμου.

"Οταν παρουσιασθῆ μία περίπτωσις κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ ἐξέτασις τῶν ὀδόντων δυνατὸν νὰ ἔχῃ μεγάλην σημασίαν, δέον ὁ ἐπιληφθεὶς ἀστυνομικὸς νὰ ἐπιστρατεύσῃ τὰς γνώσεις ἑνὸς ἐμπείρου ὀδοντιάτρου, ὁ ὁποῖος θὰ ἀναλάβῃ νὰ ἀκτινογραφήσῃ τοὺς ὀδόντας, τὰς σιαγόνας καὶ τὸ πρόσωπον.

'Η ἁπλῆ ἐξέτασις τῶν ὀδόντων μᾶς παρέχει τὴν ἀκριβῆ περίπου ἡλικίαν τοῦ ἀτόμου μέχρις 25 ἐτῶν.

(Συνεχίζεται)

ΑΝΑΚΑΛΥΨΙΣ ΚΑΙ ΣΥΛΛΗΨΙΣ ΠΟΛΥΜΕΛΟΥΣ ΣΠΕΙΡΑΣ ΠΑΡΑΧΑΡΑΚΤΩΝ ΧΑΡΤΟΝΟΜΙΣΜΑΤΩΝ ΣΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΟΪΤΑΛΙΚΗΣ ΚΑΤΟΧΗΣ

Ὑπὸ τοῦ τ. Ἀνθυπαστυνόμου κ. **ΓΕΩΡΓ. ΔΟΥΚΑΚΗ**

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο καὶ τέλος)

Κάθε μέρα ποῦ περνοῦσε ὅλο καὶ νέα πρόσωπα βλέπαμε νὰ μπαίνουν στὸν κύκλο τους, ὅπως ὁ ἰδιωτικὸς ὑπάλληλος Δήμητσας, ὁ οἰνομάγειρος Μοσούλης, ὁ ἐργάτης λιμένος Μπατσάρης καὶ ὁ λιθογράφος Γκότσης, κακότεχνος καὶ τσαπατσούλης στὴ δουλειά του, μὰ γνωστὴ φίρμα δεξιοτεχνίας στὴν παραχάραξι.

Μὲ τὴν ἐμφάνισι τοῦ Γκότση ἀνάμεσα στὴν συντροφιὰ δὲν χωροῦσε πλέον καμμιὰ ἀμφιβολία πὼς αὐτὸς ἦταν ὁ ἰθύνων νοῦς τῆς ὑποθέσεως. Τὸν ἤξερα καλὰ ὅπως καὶ αὐτὸς μὲ ἤξερε. Τότε ὁ ὑπαστυνόμος Ράπτης ἐζήτησε ἀπὸ τὸν διοικητὴ τῆς Ἀσφαλείας κ. Βλαχάκο ἐνίσχυσι τῆς ὁμάδος μας ἀπὸ ἀστυνομικοὺς γιὰ τὴν παρακολούθησί τους.

Οἱ μέρες περνοῦσαν κι' ὅλοι αὐτοὶ οἱ σατανάδες, Γκότσης, Ρούτσης, Διχόβρης, καὶ Μιονάκος μπαινόβγαιναν στὸ σπίτι τοῦ Κασπαρᾶ. Ἔμεναν ὧρες ἐκεῖ μέσα καὶ ὅταν ἔφευγαν κρατοῦσε ὁ καθένας στὰ χέρια του ἀπὸ ἕνα σακκούλι τρόφιμα. Ἔτσι ἔδιναν τὴν ἐντύπωσι πὼς τὸ σπίτι τῆς ὁδοῦ Λεωσθένους δὲν ἦταν τίποτε ἄλλο παρὰ μαυραγορίτικη ἀποθήκη. Ἔξυπνο καμουφλάρισμα γιὰ τὴ μεταφορά. Σκεφθήκαμε νὰ τοὺς κάνουμε ἔρευνα στὰ σακκίδια, μὰ ἦταν ἐπικίνδυνο παιγνίδι, γιατὶ ἂν δὲν βρίσκαμε αὐτὸ ποὺ θέλαμε θὰ ἔπαιρναν τὰ μέτρα τους καὶ θὰ χάναμε τὴν ὑπόθεσι. Ἔτσι ἐξακολουθήσαμε τὴν παρακολούθησί τους μέχρις ὅτου ἕνα ἀπρόοπτο γεγονὸς μᾶς ἔβγαλε ἀπὸ τὸ ἀδιέξοδο, μᾶς ἄνοιξε τὸ δρόμο γιὰ νὰ ξεκαθαρίση καὶ νὰ βγῆ πλήρως ἡ ὑπόθεσις.

Λίγο πιὸ κάτω ἀπὸ τὴν Γενικὴ Ἀσφάλεια Πειραιῶς, πάνω στὴ μεγάλη λεωφόρο, ὑπῆρχεν, ἀπὸ τὰ παλιὰ τὰ χρόνια, ἕνα χοροδιδασκαλεῖο, ποὺ στὴν κατοχὴ ἔγινε κέντρο διασκεδάσεως—ἡ «πράσινη ταβέρνα»—μὲ ὀρχήστρα, τζὰζ καὶ γυναῖκες τοῦ ἐλευθέρου ἔρωτα.

Τὸ βράδυ τῆς 29ης Ἰανουαρίου 1943, πρὶν τελειώση ἡ βάρδιά μου, ἕνα γκαρσόνι ἀπὸ τὴν «πράσινη ταβέρνα» ἦλθε τρέχοντας στὸ γραφεῖο τοῦ ἀξιωματικοῦ ὑπηρεσίας καὶ εἶπε μὲ κομμένη τὴν ἀνάσα :

—Ἡ ζωὴ ἑνὸς μεθυσμένου κινδυνεύει ἀπὸ τοὺς Γερμανούς.

Ἀμέσως ὁ ὑπαστυνόμος ἔστειλε τὸν ἀστυφύλακα Χαλαστάραν, ἕναν παίδαρο δυὸ μέτρα, νὰ ὁδηγήση τὸν μεθυσμένο ἀπὸ τὴν «πράσινη ταβέρνα» στὴν Ἀσφάλεια.

Στὸ μεταξὺ τὸ γκαρσόνι μᾶς διηγήθηκε καὶ τὰ ἐπεισόδια ποὺ ἔκανε ὁ μεθυσμένος στὴν ταβέρνα.

—Ἀπὸ πολὺ νωρὶς ἦλθε στὸ κέντρο μας αὐτὸς ὁ ἄγνωστος. Εἶναι τριανταπεντάρης, μὲ ἐμφάνισι ἐργάτου, καὶ τὸν συνώδευε ἕνας ὀργανοπαίκτης. Προχώρησαν τρικλίζοντας στὸ βάθος καὶ κάθισαν σ' ἕνα ἀπόμερο τραπέζι. «Κρασὶ καὶ ὅ,τι ἄλλο ὑπάρχει», εἶπαν στὸ γκαρσόνι ποὺ περίμενε παραγγελία. Ἀφοῦ ἤπιαν καὶ ἦλθαν πιὸ πολὺ στὸ κέφι, ὁ ὀργανοπαίκτης ἄρχισε νὰ παίζη τὸ μπουζούκι του καὶ νὰ σιγοτραγουδᾶ ἕνα χασικλίδικο σκοπό. Ἡ ὀρχήστρα ἀναγκάσθηκε νὰ σταματήση καὶ οἱ Γερμανοὶ ποὺ χόρευαν μὲ γυναῖκες θύμωσαν καὶ πῆγαν ὅλοι κατ' ἐπάνω τους. Ἂν δὲν προλάβαινε ὁ καταστηματάρχης νὰ ἐπέμβη ἦταν δύσκολη ἡ θέσις τους. Ἔπαψαν τὸ τραγούδι καὶ τὸ μπουζούκι καὶ οἱ Γερμανοὶ ξανάρχισαν τὸ χορό τους. Σὲ κάποια στιγμὴ ὅμως ὁ ἄγνωστος τριανταπεντάρης σηκώθηκε καὶ ἅρπαξε ἀπὸ τὸ μπράτσο μιὰ κοπέλλα ποὺ καθόταν στὸ πλαϊνὸ τραπέζι καὶ τὴν τράβηξε μὲ τὸ ζόρι στὸ δικό του. Ἡ κοπέλλα ἀρνήθηκε, ἔγινε πάλι μιὰ μικρὴ φασαρία καὶ αὐτὸς ἀπὸ τὸ θυμό του,

καὶ γιὰ νὰ δείξη πὼς εἶναι παραλής, ἔβγαζε ἀπὸ τὶς τσέπες του καὶ ἔκαιγε χιλιάρικα.

Στὸ μεταξὺ εἶδα τὸν Χαλαστάρα νὰ ἀνεβαίνη μὲ κόπο τὴ μαρμάρινη σκάλα τοῦ Τμήματος, φέρνοντας στὴ πλάτη του τὸν μεθυσμένο. Ποιὰ σύμπτωσι! Ὁ μεθυσμένος ἦταν ὁ Τράφης, ὁ ἄνθρωπος ποὺ παρακολουθούσαμε μὲ τὴν ὁμάδα μου ἑβδομάδες ὁλόκληρες.

Πρὸς στιγμὴν σκέφθηκα, γιὰ νὰ μὴ μὲ ἀναγνωρίση, νὰ περάσω στὸ πλαϊνὸ δωμάτιο, μέχρις ὅτου τὸν τακτοποιήσουν στὸ κρατητήριο, μὰ ὁ Τράφης ἦταν ἀναίσθητος, δὲν ὑπῆρχε λόγος γιὰ προφύλαξι. Ἔτσι περίμενα στὸ γραφεῖο ἀξιωματικοῦ ὑπηρεσίας, ποὺ τοῦ εἶπε βλέποντας τὰ χάλια του.

— Κακομοίρη, ἂν σ' εὕρισκαν οἱ Γερμανοὶ αὐτὴ τὴν ὥρα ἔξω θὰ σὲ σκότωναν.

Τὸν βάλαμε νὰ καθίση σ' ἕνα κάθισμα καὶ ὁ ὑπαστυνόμος ἄρχισε νὰ τὸν ρωτᾶ πῶς λέγεται, μὰ ποὺ νὰ νοιώση. Τότε ἀντ' αὐτοῦ ἀπάντησα ἐγὼ καὶ ἔδωσα στὸν ἀξιωματικὸ τὰ στοιχεῖα του.

— Τράφης Μικές, ἐτῶν 35, κάτοικος Πειραιῶς, ὁδὸς Ὑψηλάντου ἀριθ. 160, ἐργάτης τὸ ἐπάγγελμα.

Ὁ ὑπαστυνόμος γύρισε, μὲ κοίταξε καὶ μοῦ εἶπε μὲ κάποια ἀπορία.

— Καλά, καὶ πὼς τὰ ξέρεις ἐσὺ μὲ τόση λεπτομέρεια ὅλα αὐτά;

— Παλιὰ ἁμαρτία. Τώρα τελευταῖα ὅμως ἄνοιξε κάποιους καινούργιους λογαριασμοὺς μαζί μας. Πιστεύω ὅμως ὅτι πολὺ γρήγορα θὰ τοὺς ἐξοφλήση, εἶπα στὸν ὑπαστυνόμο, ἐνῶ ὁ Χαλαστάρας ἠσχολεῖτο μὲ τὴ σωματικὴ ἔρευνα τοῦ Τράφη, προκειμένου νὰ τὸν κλείσουν στὸ κρατητήριο ὡς οἰνόφλυγα. Ὅπως ἔψαχνε τὶς τσέπες του βρῆκε ἕνα μάτσο χιλιάρικα, πολὺ μεγάλο ποσὸν γιὰ ἕναν ἐργάτη.

— Ἔχει βλέπω γιὰ καλὰ τὸν τρόπο του, εἶπεν ὁ ὑπαστυνόμος.

Τὰ χιλιάρικα ἦταν ὁλοκαίνουργα, κολλαριστά. Μόνον ὁ χρωματισμός τους ἦταν ἐλαφρὰ ξεθωριασμένος, ὅπως εἶχα τὴν ὑπόνοια. Πῆρα ἕνα στὰ χέρια μου καὶ τὸ κοίταξα προσεκτικώτερα κοντὰ στὸ φῶς τοῦ ἠλεκτρικοῦ.

— Νομίζω, πονηρὲ Τράφη, πὼς ἄθελά σου πιάστηκες σὰν τὸν ποντικὸ στὴ φάκα, εἶπα ἐξηγώντας ἐν ὀλίγοις στὸν ἀξιωματικὸ τὴν ὑπόθεσι.

Τὴν ἑπομένη τὸ πρωὶ 30 Ἰανουαρίου 1943, ὕστερα ἀπὸ τὸν νυκτερινὸ βομβαρδισμὸ ποὺ ἔκαναν οἱ Ἄγγλοι στὸ λιμάνι, ὁ προϊστάμενος τῆς ὁμάδος μου ὑπαστυνόμος Ράπτης, ποὺ τὸν περίμενα μὲ ἀνυπομονησία, ἦλθε στὸ Τμῆμα κάπως καθυστερημένα καὶ ξαφνιάσθηκε ὅταν τοῦ εἶπα πὼς ὁ Τράφης βρίσκεται στὸ κρατητήριο. Τοῦ ἀνέφερα πὼς ἔπεσε στὰ χέρια μας, τὰ ἐπεισόδια στὴν «πράσινη ταβέρνα» καὶ πὼς οἱ τσέπες του ἦσαν γεμᾶτες χιλιάρικα, ποὺ ἀσφαλῶς εἶναι ἀπὸ τὰ ψεύτικα.

Μετὰ τὴν ἀπάντησι τοῦ ἁρμοδίου ὑπαλλήλου τῆς Τραπέζης, πὼς τὰ χαρτονομίσματα ποὺ εἴχαμε στὰ χέρια μας ἦσαν πλαστά, ὁ ὑπαστυνόμος Ράπτης ζήτησε νὰ πᾶμε τὸν Τράφη στὸ γραφεῖο του γιὰ ἀνάκρισι.

— Τώρα θὰ μοῦ τὰ πῆς ὅλα Τράφη, τοῦ εἶπε. Ποῦ βρῆκες τὰ ψεύτικα χιλιάρικα ποὺ εἶχες ἐπάνω σου;

— Κάνω μαύρη ἀγορὰ κὺρ ἀστυνόμε, ἀπάντησε ψύχραιμα ὁ Τράφης, καὶ κανένας ἀπ' αὐτοὺς ποὺ συναλλάσσομαι θὰ μοῦ τὰ ἔδωσε.

Ἔτσι προσπάθησε στὴν ἀρχὴ νὰ δικαιολογηθῆ, μὰ δὲν τὰ κατάφερε μέχρι τέλους, μὲ τὶς ἀλλεπάλληλες ἐρωτήσεις ποὺ τοῦ κάναμε γιὰ τὰ στέκια του, τὶς ἐπαφές του, τὸ ταξίδι του στὴ Μονεμβασία, τὰ ἄκυρα χαρτονομίσματα ποὺ ἔφερε μὲ τὸ πετρελαιοκίνητο «Ἁγία Πελαγία». Μπερδεύτηκε καὶ ἀναγκάσθηκε νὰ μᾶς πῆ τὴν ἀλήθεια.

— Ὁ Γκότσης μὲ πῆρε στὸ λαιμό του. Τί ξέρω ἐγὼ ἀπὸ παραχάραξι; Αὐτὸς μὲ ἔβαλε νὰ τοῦ κουβαλήσω τὰ χαρτονομίσματα ἀπὸ τὴ Μονεμβασία.

Κατόπιν ἄρχισε νὰ μᾶς κάνη καὶ ἄλλες ἀποκαλύψεις γιὰ ἄλλους συνενόχους καὶ τὸν ρόλο τοῦ καθενὸς στὴ παραχάραξι.

— Ὁ Γκίτσος, ὁ Ρούτσης, ὁ Διχόβρης, ὁ Μιονάκος καὶ ὁ Κασπαρᾶς ἦσαν οἱ

τεχνῖτες ποὺ ἔφτιαχναν τὰ πλαστά, καὶ ἐμεῖς οἱ ἄλλοι, ὁ Μπατσάρης, ὁ Δήμητσας, ὁ Μοσούλης, ὁ Πορτούγιας, ὁ Δισίνης, ὁ Νώριος καὶ ἐγὼ πηγαίναμε τὰ χιλιάρικα στὴν ἐπαρχία. 'Εκεῖ τὰ πλασάραμε πιὸ ἄφοβα. 'Εδῶ εἴχαμε πάντα τὸν κίνδυνο νὰ μᾶς πιάσετε.

— Καὶ τώρα πές μας ποῦ τὰ τυπώνατε; τὸν ρώτησε ὁ ὑπαστυνόμος.

— Αὐτὸ δὲν τὸ ξέρω. Ἂν τὸ ἤξερα θὰ σᾶς τὸ ἔλεγα.

Μετὰ τὶς ἀποκαλύψεις τοῦ Τράφη τηρήσαμε μυστικὴ τὴν κράτησί του γιὰ νὰ πετύχουμε καὶ τὴν σύλληψι τῶν ἄλλων.

'Από τὰ ξημερώματα τῆς 31ης 'Ιανουαρίου 1943 ὅλοι οἱ ὑπηρετοῦντες στὴ δύναμι τῆς 'Υπηρεσίας Προστασίας 'Εθνικοῦ Νομίσματος Πειραιῶς βρισκόμαστε στὸ Τμῆμα καὶ ἀφοῦ χωριστήκαμε σὲ μικρὲς ὁμάδες, ξεκινήσαμε γιὰ νὰ «μπλοκάρουμε» τοὺς παραχαράκτες, πρὶν ἀκόμα ἀρχίση ἡ κυκλοφορία καὶ φύγουν ἀπὸ τὰ σπίτια τους.

Ὅπως βαδίζαμε μὲ τὸν Χατζίνη στὴν ὁδὸ Πύλης, γιὰ τὸ σπίτι τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς σπείρας Γκίτσου, εἴδαμε ἀπὸ μακρυὰ τὴν σιλουέττα του μαζὶ μὲ κάποιον ἄλλον. Κουβέντιαζαν καὶ προχωροῦσαν πρὸς τὸ μέρος μας ἀμέριμνοι. 'Ο ἄλλος ἦταν ὁ Μιονάκος.

— Μ' ἕνα σμπάρο δυὸ τρυγόνια, εἶπα στὸν Χατζίνη.

'Εγὼ πλησίασα τὸν Γκίτσο καὶ ἐκεῖνος τὸν Μιονάκο.

— Παναγιώτη κάτι σὲ θέλω, τοῦ εἶπα.

Αὐτὸς ἀμέσως πονηρεύτηκε, κοίταξε γύρω του γιὰ νὰ τὸ σκάση, μὰ ὅταν εἶδε πλάϊ στὸν σύντροφό του ἕναν ἄγνωστο, στάθηκε καὶ μὲ ρώτησε.

— Τί θέλετε; συμβαίνει τίποτε;

— Εἴσαστε ἄτυχοι νὰ πιαστῆτε τόσο εὔκολα, τοῦ εἶπα, καὶ τοὺς διέταξα νὰ μᾶς ἀκολουθήσουν στὴν 'Ασφάλεια.

Στὸ μεταξὺ καὶ οἱ ἄλλοι συνάδελφοι πέτυχαν νὰ συλλάβουν μέσα στὰ σπίτια τους τοὺς Διχόβρη, Δήμητσα, Ρούτση, ὅπως καὶ τοὺς Πορτούγια, Μοσούλη, Δισίνη καὶ Νώριον. Μὲ τὴν ἔρευνα ποὺ ἔκαναν βρῆκαν στὸν καθένα ἀπὸ ἕνα μεγάλο ἀριθμὸ πλαστὰ χιλιάρικα. 'Ο Κασπαρᾶς καὶ ὁ Μπατσαρῆς πιάστηκαν μέσα στὸ καφενεῖο «'Αργολίς».

Ὕστερα ἀπὸ τὴ σύλληψί τους ὁ ὑπαστυνόμος Ράπτης καὶ μερικοὶ συνάδελφοι ξεκινήσαμε γιὰ ἔρευνα στὸ σπίτι τῆς ὁδοῦ Λεωσθένους ἀριθ. 190.

'Η γυναίκα τοῦ Κασπαρᾶ ξαφνιάσθηκε ὅταν ἄνοιξε τὴν πόρτα καὶ εἶδε μπροστά της ἕναν ὑπαστυνόμο μὲ κουστωδία ἀπὸ ἀστυφύλακες.

— Τί θέλετε κύριοι; μᾶς εἶπε φοβισμένα.

— Μιὰ μικρὴ ἔρευνα, τῆς εἶπεν ὁ ὑπαστυνόμος, καθὼς προχωρούσαμε στὸ ἐσωτερικὸ τοῦ σπιτιοῦ.

— Μὰ δὲν εἶναι ἐδῶ ὁ ἄνδρας μου, εἶπεν ἀκόμα πιὸ ἀνύποπτη.

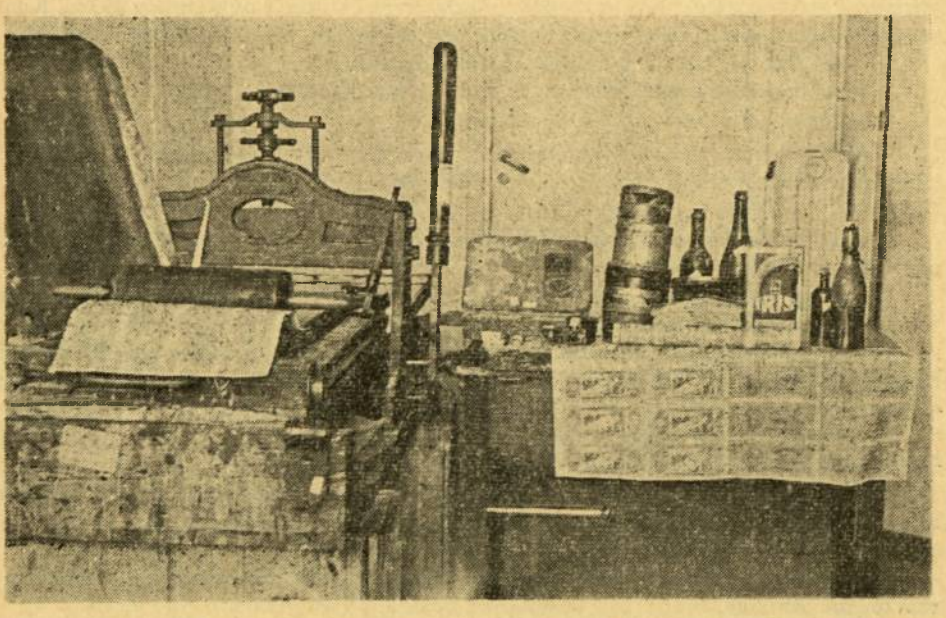
— Δὲν πειράζει, εἶπεν ὁ ὑπαστυνόμος, βρίσκεται ἀπὸ τὸ πρωὶ στὸ κρατητήριο.

Τίποτε τὸ ὕποπτο δὲν βρήκαμε. Ψάχνοντας ὅμως στὴν κουζίνα ἕνα σανίδι κινήθηκε κάτω ἀπὸ τὰ πόδια μου παράξενα. Κτύπησα μὲ τὸ τακούνι μου ἐπάνω του καὶ ὁ κρότος ἀκούσθηκε καθαρὰ ὑπόκωφα. Κάτω ἀπὸ τὴν κουζίνα ὑπῆρχε ὑπόγειο, μὰ πουθενὰ δὲν φαινόταν ἄνοιγμα. Ἔσκυψα γιὰ νὰ δοκιμάσω νὰ μετακινήσω μὲ τὸ χέρι κανένα σανίδι, καὶ τότε πρόσεξα ἕνα χαλκὰ χωμένο σὲ βαθούλωμα στὸ βαμμένο πάτωμα. Φώναξα τὸν ὑπαστυνόμο καὶ τοὺς ἄλλους καὶ τράβηξα τὸν χαλκά. Μιὰ καταπακτή, ἀπὸ ἀνώμαλα τεχνικὰ ἑνωμένα σανίδια, ὡδηγοῦσε σ' ἕνα βαθὺ σκοτεινὸ ὑπόγειο.

Ρίξαμε φῶς μὲ τὰ κλεφτοφάναρά μας καὶ εἴδαμε στὸ ἄνοιγμα μιὰ ξύλινη σκάλα καὶ πλάϊ της ἕναν ἠλεκτρικὸ διακόπτη. Γύρισα τὸ διακόπτη καὶ ἄπλετο ἐκτυφλωτικὸ φῶς πλημμύρισε τὸ σκοτεινὸ ὑπόγειο. Κατεβήκαμε ὁ ἕνας κατόπιν τοῦ ἄλλου καὶ πρὸς στιγμὴν μείναμε ἄφωνοι, γιατὶ βρεθήκαμε μέσα σ' ἕνα τέλειο λιθογραφικὸ ἐργοστάσιο ἐν ἐνεργείᾳ.

Στὴ μιὰ γωνιὰ ἦταν τὸ χειροκίνητο λιθογραφικὸ πιεστήριο, ἕτοιμο γιὰ ἐκτύ-

πωσι, πλάϊ του ἕνας χαμηλὸς ξύλινος μπάγκος, καὶ ἐπάνω του τοποθετημένες οἱ λιθογραφικὲς πλάκες, μὲ χαραγμένες τὶς μῆτρες ἀπὸ τὰ ψεύτικα χιλιάρικα ποὺ εἶχαν κυκλοφορήσει. Ἕνας κουβὰς μὲ καθαρὸ νερό, σφουγγάρια καὶ ἐλαφρόπετρες γιὰ τὴν ἀπόσβεσι. Ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριά, πάνω σ' ἕνα ξύλινο κιβώτιο, δεσμίδες λευκὸ χαρτὶ καὶ ἕνας μεγάλος ἀριθμὸς χιλιόδραχμα, τυπωμένα μόνον ἀπὸ τὴν ὄψι ποὺ ἀπεικόνιζαν τὴν κεφαλὴ τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου. Πιὸ ἐκεῖ ἕνας ἄλλος μακρόστενος μεγαλύτερος μπάγκος, γεμᾶτος δοχεῖα καὶ φιάλες μὲ χημικὲς οὐσίες. Γλυκερίνη, κολοφώνιο, διάφορα βερνίκια, μηχανέλαια, ὑδροχλωρικὸν ὀξύ, ὀξαλικὸν ὀξύ, μελάνες λιθογραφικὲς σ' ὅλα τὰ χρώματα κ.ἄ. Στὴ μέση τοῦ ὑπογείου, κάτω ἀπὸ ἕνα ἠλεκτρικὸ γλόμπο μεγάλης ἐντάσεως, ἕνα τραπέζι γεμᾶτο μὲ τὰ ἐργαλεῖα τους. Γραμμοσῦρτες, κυκλοσῦρτες, χιλιοστόμετρα, διαβῆτες, γωνιόμετρα, φακοὶ μεγεθύνσεως, εἰδικὰ πινελλάκια, καὶ πέννες, τυπογραφικὰ στοιχεῖα, ψηφία καὶ ἀριθμοί, κ.ἄ. Στὸ κέντρο τοῦ τραπεζιοῦ, πάνω σ' ἕνα χαρτόνι, κολλημένα γνήσια χαρτονομίσματα γιὰ τὴν ἀντιγραφή. Τέλος

μαζὶ μ' ὅλα αὐτὰ ὑπῆρχε σὲ μιὰ γωνιὰ καὶ ἕνας μεγάλος πέτρινος χειρόμυλος. Σὲ τί ἄραγε νὰ τοὺς χρησίμευε αὐτὸ τὸ πρωτόγονο ἐργαλεῖο; Στὴν ἀπορία μας αὐτὴ ἔδωσε τὴν ἐξήγησι ἀργότερα στὸ Τμῆμα ὁ ἀρχηγός τους Γκίτσος.

—Ὁ χειρόμυλος ἔκανε δυὸ δουλειές, μᾶς εἶπε. Μιὰ ἀθώα καὶ μιὰ πονηρή. Μὲ τὴν πρώτη μᾶς ἄλεθε τὸ σιτάρι ποὺ ἀγοράζαμε ἀπὸ τὴν ἐπαρχία μὲ τὰ ψεύτικα χιλιάρικα, καὶ μὲ τὴ δεύτερη σκέπαζε, μὲ τὸν δαιμονισμένο θόρυβό του, τὰ ρυθμικὰ κτυπήματα τῆς μηχανῆς, ὅταν ἐργαζόταν καὶ τύπωνε.

Ἡ ἔρευνα ἐτελείωσε. Λύσαμε τὸ πιεστήριο, μαζέψαμε σιδερικά, ἐργαλεῖα καὶ ὅ,τι ἄλλο βρήκαμε στὸ ὑπόγειο, τὰ φορτώσαμε σὲ μιὰ χειράμαξα, τὸ μοναδικὸ μεταφορικὸ μέσο τῆς ἐποχῆς, καὶ τὰ πήγαμε στὴν Ἀσφάλεια, πέρνοντας μαζί μας καὶ τὴ γυναίκα τοῦ Κασπαρᾶ.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς ἀνακρίσεως, τὰ πιεστήρια τὰ παρέλαβε τὸ Ἐγκληματολογικὸ Μουσεῖο Ἀθηνῶν καὶ τοὺς κρατουμένους παραδώσαμε στὴ Δικαιοσύνη, ἀπὸ τὴν ὁποία ὕστερα ἀπὸ δύο χρόνων σχεδὸν προφυλάκισι, στὶς 7-3-1945 κατεδικάσθησαν ἀπὸ τὸ κακουργιοδικεῖο Ἀθηνῶν σὲ πολὺ βαρειὲς ποινές.

Γ. ΔΟΥΚΑΚΗΣ

YOSEMITE PARK * MODESTO

ΜΙΑ ΟΝΕΙΡΩΔΗΣ ΚΟΙΛΑΔΑ ΜΕ ΒΡΑΧΟΥΣ, ΔΑΣΗ, ΠΑΝΥΨΗΛΑ ΕΛΑΤΑ 2.000 ΕΤΩΝ, ΚΑΤΑΡΡΑΚΤΕΣ, ΛΙΜΝΕΣ, ΠΟΤΑΜΙΑ * ΧΩΡΙΟ ΓΙΑ ΤΟ ΧΕΙΜΩΝΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ * Η ΖΩΗ ΣΤΟ YOSEMITE * ΣΠΟΡ Κ.Λ.Π. * ΠΥΡΙΝΟΣ ΚΑΤΑΡΡΑΚΤΗΣ

Ὑπὸ τοῦ κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ**

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

Ἕνας γάμος Ἑλληνίδος, ποὺ θὰ ἐγίνετο στὸ Μοντέστο καὶ ὅπου ἦταν καλεσμένος ὡς συγγενής ὁ κ. Σταῦρος Κολίνος, μᾶς ἔδωσε τὴν εὐκαιρία νὰ ταξιδεύσουμε πρὸς τὶς βόρειες ἐπαρχίες τῆς Καλιφορνίας. Ἔτσι στὶς 26 Ἰουνίου ξεκινήσαμε τὸ πρωὶ ἀπὸ τὸ Λὸς Ἄντζελες καὶ ἀκολουθώντας τὴν ἐθνικὴ ὁδὸ μπήκαμε στὸν κάμπο τοῦ Λὸς Ἄντζελες καὶ κατόπιν ἀνεβήκαμε στὸ δασωμένο ὄρος Βεντούρα τῆς ἀπέραντης ὀροσειρᾶς τῆς Καλιφορνίας καὶ διασχίσαμε καθέτως τὸ πυκνὸ δάσος. Κατόπιν προχωρήσαμε στὴν κεντρικὴ ἐπίπεδο ἔκτασι τοῦ κάμπου τῆς Καλιφορνίας, τρέχοντας διαρκῶς μὲ 100 χιλιόμετρα τὴν ὥρα, ἀνάμεσα σὲ φυτεῖες ἀπὸ καρποφόρα δένδρα καὶ διάφορα ἄλλα προϊόντα. Περάσαμε ἀπὸ πολλὲς πόλεις καὶ χωριὰ καὶ ἀφοῦ διανύσαμε 400 χιλιόμετρα ἀνεβήκαμε πάλι στὴν ὀροσειρὰ τῆς Καλιφορνίας, ὅπου πάνω στὰ πανύψηλα βουνὰ (2.300—2.800 ὑψόμετρο) βρίσκεται τὸ περίφημο πάρκο τοῦ Γιοσέμιτι, τὸ ὁποῖο εἶναι ἐθνικό, ἀνήκει δηλαδὴ στὴν Πολιτεία.

ΜΙΑ ΟΝΕΙΡΩΔΗΣ ΚΟΙΛΑΔΑ ΜΕ ΒΡΑΧΟΥΣ, ΔΑΣΗ, ΠΑΝΥΨΗΛΑ ΕΛΑΤΑ 2.000 ΕΤΩΝ, ΚΑΤΑΡΡΑΚΤΕΣ, ΛΙΜΝΕΣ, ΠΟΤΑΜΙΑ

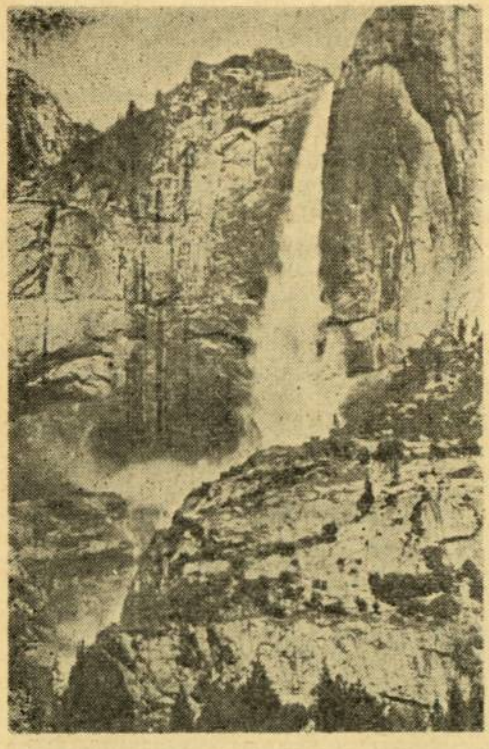
Ὅσο κι' ἂν πασχίζῃ κανεὶς νὰ περιγράψῃ τοῦτο τὸ μέρος δὲν θὰ πετύχῃ νὰ δώσῃ τὴ μεγαλοπρεπῆ εἰκόνα ποὺ παρουσιάζει ἡ φύσις σ' ὅλη της τὴν ἔκτασι. Κάτω ἀπὸ ἕνα καταγάλανο θόλο ὑψώνονται σὲ μιὰ ἀτελείωτη σειρά, σὰν μυθικοὶ γίγαντες, τὰ πανύψηλα ὄρη τῆς Καλιφορνίας, ἀλλοῦ καταπράσινα ἀπὸ τὰ αἰώνια ἔλατα, ἀλλοῦ κάτασπρα ἀπὸ τὶς χιονισμένες πλαγιὲς καὶ ἀλλοῦ κατάμαυρα ἀπὸ τὸ γρανίτη.

Σὰν προχωρῇ κανεὶς πρὸς τὰ ἐπάνω νομίζει πὼς κάπου θὰ τελειώσῃ αὐτὸ τὸ ἀνέβασμα ἀνάμεσα ἀπὸ τὰ πυκνὰ δάση, μὲ τὰ ἐλάφια, τὶς ἀρκοῦδες, τὰ ζαρκάδια καὶ τοὺς σκίουρους, ποὺ ἔχουν ἐξοικειωθῆ μὲ τοὺς ἀνθρώπους. Μὰ δὲν τελειώνει τὸ ὕψος καὶ διαρκῶς παρουσιάζονται καινούργιες εἰκόνες. Ποτάμια μὲ κατακάθαρο νερὸ κυλᾶνε παντοῦ, καὶ ἀπὸ τοὺς πανύψηλους βράχους πέφτουν καταρράκτες ἀφρίζοντας καὶ δίνοντας μιὰ εἰκόνα ἀφθάστου μεγαλείου. Μόλις μπαίνουμε στὸ ἐθνικὸ αὐτὸ δάσος μιὰ ἐπιγραφὴ σκαλισμένη πάνω σ'ἕνα χοντρὸ μεγάλο ξύλο ἀπὸ χιλιόχρονο κορμὸ ἐλάτου μᾶς λέγει : «Ἐδῶ εἶναι τὸ Γιοσέμιτυ πάρκ» καὶ πιὸ κάτω : «Καλῶς ἤλθατε στὸ πάρκο σας». Θὰ νόμιζε κανεὶς ὅτι πρόκειται γιὰ ἕνα πάρκο ἀπὸ τὰ συνηθισμένα. Μὰ ἐδῶ βλέπετε κάτι ἄλλο. Ἕνα ἀριστούργημα τῆς φύσεως. Μιὰ μεγάλη κοιλάδα ποὺ τὴν περιβάλλουν τεράστιοι κάθετοι βραχώδεις ὄγκοι ἀπὸ γρανίτη, ὕψους 100—300 μέτρων, ἔτσι ποὺ ὅταν τοὺς κοιτάζῃ κανεὶς προκαλοῦν τὸν τρόμο, καὶ ἀνάμεσά τους, οἱ καταρράκτες χύνουν τὸ νερό τους σὲ διάφορα σχήματα, γιὰ νὰ καταλήγουν στὸ μεγάλο ποτάμι μὲ τὰ γεφύρια, ὅπου οἱ παραθεριστὲς κολυμποῦν ἢ ψαρεύουν κάτω ἀπὸ ἕνα γαλανὸ οὐρανὸ καὶ λαμπρὸ ἥλιο.

Ἀλήθεια εἶναι περίεργο νὰ βλέπῃ κανεὶς τὰ μαγιὸ ἐν δράσει σὲ μιὰ κοιλάδα ποὺ βρίσκεται 2.300 μέτρα πάνω ἀπὸ τὴ θάλασσα καὶ ὅπου δὲν μπορεῖ νὰ πῇ κανεὶς ὅτι ἡ θερμοκρασία εἶναι ὑψηλή. Βέβαια εἶναι ἐλάχιστοι ἐκεῖνοι ποὺ τολμοῦν νὰ κολυμπήσουν στὸ ποτάμι ἢ στὶς λίμνες γιατὶ τὸ νερὸ εἶναι κρύο. Γι'αὐτὸ πηγαίνουν στὶς κολυμβητικὲς δεξαμενές, ὅπου τὸ νερὸ μὲ εἰδικὰ μηχανήματα ἀπολυμαίνεται συνεχῶς καὶ διατηρεῖται σὲ ὡρισμένη θερμοκρασία. Στὶς δεξαμενὲς αὐτὲς ὑπάρχουν ὅλα τὰ μέσα

ἀνέσεων. 'Εντύπωσι μοῦ ἔκανε ὅτι πάνω σὲ μιὰ ὑψηλὴ πολυθρόνα, ὅπου ἀνέβαινε κανεὶς μὲ σκάλα, ἐκάθητο μιὰ γυναίκα μὲ μαγιὸ καὶ κάσκα ἀπὸ φελὸ καὶ δίπλα της εἶχε διάφορα ἄγκιστρα. Αὐτὴ ἦταν ἡ νοσοκόμος τοῦ 'Ερυθροῦ Σταυροῦ γιὰ τὴν πρόληψι δυστυχημάτων στὴν δεξαμενή, ἕτοιμη νὰ πέση στὸ νερὸ καὶ μὲ τὰ ἐργαλεῖα της νὰ σώση ἕναν ποὺ κινδύνευε.

Κάνοντας περίπατο στὴν κοιλάδα τοῦ Γιοσέμιτι περνάει κανεὶς κάτω ἀπὸ ἔλατα-γίγαντες ἡλικίας 2.000 ἐτῶν. "Οταν ἐρχόμαστε καὶ πρὶν μποῦμε στὸ πάρκο τοῦ Γιοσέμιτι διασχίσαμε ἕνα δάσος ὅπου τὰ ἔλατα περνοῦσαν στὸ ὕψος τὰ 100 μέτρα. Εἶχε πέσει κάτω ἕνα ἔλατο ποὺ ὁ κορμός του ἦταν γιγάντιος καὶ τὸ ἔλατο αὐτὸ ὑπελογίζετο 3.000 ἐτῶν. "Ενα ἄλλο γιγαντιαῖο ἔλατο βρέθηκε στὸ δρόμο ὅταν τὸν χάραζαν καὶ δὲν τὸ ἔκοψαν, ἀλλὰ τρύπησαν τὸν κορμό του καὶ πέρασε ὁ δρόμος. "Ετσι τὸ δένδρο ἔγινε τοῦνελ ἀπ' ὅπου περνοῦν ἄνετα τὰ αὐτοκίνητα. Στὸ δάσος, ἀπὸ τοὺς καταρράκτες ποὺ τροφοδοτοῦν τὰ χιόνια τῶν "Αλπεων τῆς Καλιφορνίας, ἔχουν σχηματισθῆ πάρα πολλὲς λίμνες στὶς ὁποῖες ὑπάρχουν ψάρια νοστιμώτατα. Γύρω ἀπὸ τὶς λίμνες αὐτὲς ὑπάρχουν διάφορα κέντρα τὰ ὁποῖα ἐξυπηρετοῦν τοὺς παραθεριστάς. 'Εννοεῖται ὅτι στὸ δάσος τοῦ Γιοσέμιτι ζοῦν πολλὰ ἐλάφια, λαγοί, ζαρκάδια, καὶ σκίουροι, ποὺ ἔχουν συνηθίσει καὶ δὲν φοβοῦνται τοὺς ἀνθρώπους. 'Ακόμη ὑπάρχουν καὶ ἀλεποῦδες ποὺ εἶναι ἐξημερωμένες καὶ πολλὲς φορὲς βγαίνουν ἀπὸ τὸ δάσος καὶ πᾶνε στὶς κατασκηνώσεις, ψάχνοντας τοὺς σκουπιδοτενεκέδες γιὰ νὰ βροῦνε κάτι φαγώσιμο. Αὐτὲς ἅμα τὶς βλέπει κανεὶς δὲν πρέπει νὰ τὶς πειράζη, γιατὶ ἐνδέχεται νὰ ἐξαγριωθοῦν καὶ νὰ ἐπιτεθοῦν στὸν ἄνθρωπο. Οὔτε καὶ νὰ τὶς ἐμπιστεύεται πρέπει κανείς, γιατὶ ἐνῶ πλησιάζουν ἥρεμα καὶ νομίζει κανεὶς ὅτι μπορεῖ νὰ τὶς χαϊδέψη, αὐτὲς ἀπότομα ἐπιτίθενται καὶ δαγκάνουν. Εἴχαμε δύο περιπτώσεις τέτοιες ἐφέτος. Μιὰ τουρίστρια εἶδε μιὰ ἀρκούδα ποὺ τὴν ἐπλησίαζε καὶ ἄρχισε νὰ τὴν χαϊδεύη. Νομίζοντας ὅτι ἔχει ἐξοικειωθῆ μαζί της ζήτησε νὰ τῆς πάρουν μιὰ φωτογραφία καὶ ἔβαλε τὸ χέρι της στὸ σβέρκο τῆς ἀρκούδας. 'Αμέσως τότε ἡ ἀρκούδα ἔσκυψε καὶ τῆς δάγκασε τὸ πόδι, χρειάσθηκε δὲ κόπος γιὰ νὰ μπορέσουν νὰ ἀνοίξουν τὸ στόμα τῆς ἀρκούδας καὶ νὰ τὴν ἐλευθερώσουν, μὲ σοβαρὰ τραύματα. 'Επίσης ἕνα παιδάκι ὀκτὼ ἐτῶν, ποὺ θέλησε νὰ παίξη μὲ μιὰ ἀρκούδα καὶ ἐκείνη τὸ ἅρπαξε ἀπὸ τὸ χέρι καὶ τοῦ τὸ ἔσπασε, σφίγγοντάς το στὸ στόμα της.

ΧΩΡΙΟ ΓΙΑ ΤΟ ΧΕΙΜΩΝΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΙΣ ΓΙΑ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ—Η ΖΩΗ ΣΤΟ ΓΙΟΣΕΜΙΤΙ, ΣΠΟΡ Κ.Λ.Π., ΠΥΡΙΝΟΣ ΚΑΤΑΡΡΑΚΤΗΣ

Στὸ πάρκο Γιοσεμίτι, ποὺ παραδόθηκε στὸ κοινὸ ὅταν πρὸ 100 ἐτῶν κατασκευάσθηκε ὁ δρόμος, ὑπάρχει τὸ χειμερινὸ χωριό, ἀπὸ ξύλινα σπίτια μὲ τὸ τζάκι τους καὶ μὲ ὅλες τὶς εὐκολίες. 'Εκεῖ πηγαίνουν τὸν χειμῶνα τουρίστες γιὰ τὰ χειμερινὰ

σπὸρ καὶ γιὰ τὸ κυνῆγι τῶν ἐλαφιῶν, τὰ ὁποῖα εἶναι πάρα πολλὰ καὶ πολλὲς φορὲς ἐμποδίζουν τὴν κυκλοφορία καὶ γι' αὐτὸ ὑπάρχουν στοὺς δρόμους ἐπιγραφὲς ὅτι κυκλοφοροῦν ἐκεῖ ἐλάφια καὶ πρέπει νὰ προσέχουν οἱ ὁδηγοὶ αὐτοκινήτων καὶ μὴ πάθουν δυστυχήματα.

'Εννοεῖται ὅτι τὸ θέαμα μὲ τὰ χιονισμένα δένδρα καὶ τὰ κρύσταλλα στοὺς καταρράκτες εἶναι ὑπέροχο. 'Εκτὸς ἀπὸ τὸ χωριὸ αὐτὸ ὑπάρχουν καὶ πολλὰ ξενοδοχεῖα, ὅπως τὸ ξενοδοχεῖο τῶν ἀλπινιστῶν, ποὺ βρίσκεται πάνω ἀπὸ τοὺς γρανιτένιους ὄγκους καὶ στὶς κορυφὲς τῶν διαφόρων διακυμάνσεων, ἀπ' ὅπου ἀπολαμβάνει κανεὶς τὶς δασωμένες ὀροσειρὲς τῆς Καλιφορνίας. Γιὰ τὶς θερινὲς κατασκηνώσεις ὑπάρχουν δύο κάμπ, ὅπως τὰ λένε, δύο δηλαδὴ συγκροτήματα ποὺ μοιάζουν σὰν μικρὲς πόλεις ἢ μεγάλα χωριά.

Τὸ ἕνα συγκρότημα ἀποτελεῖται ἀπὸ μικρὰ σπιτάκια μὲ ἕνα δωμάτιο, θερμάστρα, νιπτῆρες κ.λ.π. τὰ ὁποῖα εἶναι ξύλινα. Τὰ σπιτάκια αὐτά, ἀνὰ δέκα, ἔχουν κοινόχρηστα μπάνια (ντοὺς) καὶ ἀποχωρητήρια, χωριστὰ γιὰ τοὺς ἄνδρες καὶ χωριστὰ γιὰ τὶς γυναῖκες. Στὸ κέντρο τοῦ συνοικισμοῦ αὐτοῦ ὑπάρχει ἕνα μεγάλο μοντέρνο ξενοδοχεῖο καὶ γύρω ἀπὸ αὐτὸ ὑπάρχουν τὸ ταχυδρομεῖο, διάφορα ρεστωράν, καφενεῖα, ὑπαίθριοι κινηματογράφοι, κολυμβητικὲς δεξαμενὲς καὶ ἐγκαταστάσεις γιὰ ὅλα τὰ σπόρ, δηλαδὴ ἱππασία, τέννις, γκόλφ, ψάρεμα, κανό, γαϊδουροκαβαλλαρία κ.λ.π. 'Επίσης ἔχουν προβλέψει καὶ τὴν περίπτωσι κατὰ τὴν ὁποία ἐνδέχεται νὰ εἶναι γεμᾶτα τὰ σπιτάκια, ὁπότε οἱ ἐπισκέπτες μποροῦν νὰ μένουν σ' ἕνα μεγάλο ξενώνα καὶ νὰ διανυκτερεύουν ἀκόμη ἐκεῖ, γιατὶ ὁ ξενώνας αὐτὸς εἶναι ἀνοικτὸς ὅλο τὸ εἰκοσιτετράωρο. Πρόκειται δηλαδὴ γιὰ μιὰ τεράστια αἴθουσα πολυτελεστάτη, ποὺ ἔχει ἀναπαυτικὲς πολυθρόνες, οἱ ὁποῖες βλέπουν πρὸς τοὺς καταρράκτες. Στὸ μέσον ὑπάρχει ἕνα μεγάλο στρογγυλὸ τζάκι, κατὰ τὸ πρότυπο τῶν ἀρχαίων ἑλληνικῶν ἑστιῶν. 'Επίσης ἔχει καὶ μέρος γιὰ τὴν προβολὴ κινηματογραφικῶν ταινιῶν. Ἔτσι μέσα σὲ μιὰ ἁπαλὴ ἀτμόσφαιρα, ποὺ τὴ γεμίζει γλυκειὰ ἡσυχη μουσική, ἠμπορεῖ κανεὶς ξαπλώνοντας στὶς ἀναπαυτικὲς πολυθρόνες νὰ περάσῃ τὴν ὥρα του ρεμβάζοντας, διαβάζοντας, γράφοντας ἢ καὶ κοιμώμενος.

Τὸ δεύτερο συγκρότημα βρίσκεται σὲ ἀπόστασι 2 χιλιομέτρων ἀπὸ τὸ πρῶτο καὶ ἀποτελεῖται ἀπὸ πολλὲς σκηνὲς τετράγωνες, ἐγκαταστημένες μόνιμα ἐκεῖ. Τὸ δάπεδο (ξύλινο) βρίσκεται 0,50 τοῦ μέτρου πάνω ἀπὸ τὸ ἔδαφος καὶ ἡ σκηνὴ ἔχει δύο κρεβάτια καὶ νιπτῆρα. 'Απ' ἔξω ὑπάρχουν βρύσες μὲ πόσιμο νερὸ καὶ ἀνὰ δέκα σκηνὲς ἔχουν κοινόχρηστους νιπτῆρες, ἀποχωρητήρια καὶ μπάνια, χωριστὰ γιὰ τὶς γυναῖκες καὶ χωριστὰ γιὰ τοὺς ἄνδρες. Καὶ στὸ συγκρότημα αὐτὸ ὑπάρχει ταχυδρομεῖο, ξενώνας, ἑστιατόρια καφετερίες, καταστήματα διάφορα, κινηματογράφος, μουσικὴ κ.λ.π. Πάνω ἀπὸ τὶς κατασκηνώσεις αὐτὲς εἶναι ἕνα πανύψηλος βράχος ἀπ' ὅπου κάθε βράδυ στὶς 9 μαζεύεται πολὺς κόσμος καὶ ἀπολαμβάνει τὸν πύρινο ποταμό. Δηλαδὴ στὴν κορυφὴ τοῦ βράχου ἀνάβουν ἕνα τόννο κάρβουνα καὶ κατόπιν φλογισμένα τὰ χύνουν πρὸς τὰ κάτω, ἔτσι ποὺ μέσα στὸ σκοτάδι σχηματίζεται ἕνας πραγματικὰ πύρινος καταρράκτης. 'Ο καταρράκτης αὐτὸς κρατάει 10-20 λεπτὰ τῆς ὥρας, ἐνῶ κάτω ἡ μουσικὴ παίζει ἀνάλογο ἔργο ὑποβλητικώτατα.

Τέλος, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ δεύτερο αὐτὸ συγκρότημα, ὑπάρχει καὶ τρίτο (τὰ συγκροτήματα ἐπικοινωνοῦν μὲ ὡραίους ἀσφαλτοστρωμένους δρόμους), ποὺ ἀποτελεῖται ἀπὸ τὰ τροχόσπιτα τῶν παραθεριστῶν καὶ ἀπὸ ἀτομικὲς σκηνὲς ὅπου μαγειρεύουν κ.λ.π. Ὅλα αὐτὰ εἶναι ἐγκατεστημένα σὲ μιὰ ἔκτασι πλέον τῶν 200 στρεμμάτων καὶ εἶναι ὠργανωμένα κατὰ τρόπον τέλειον, ὥστε νὰ τηρῆται ἀσφάλεια, τάξις καὶ ἀπόλυτος καθαριότης. 'Εννοεῖται ὅτι καίτοι στὸ ὑψόμετρο ποὺ βρίσκεται τὸ Γιοσεμίτι κάνει ἀρκετὸ κρύο, ἰδίως τὸ πρωί, ὅλοι γενικῶς, γυναῖκες, ἄνδρες καὶ παιδιά, γυρνᾶνε

μὲ σόρτς. Ὅπως μὲ ἐπληροφόρησαν οἱ κατασκηνώσεις τοῦ Γιοσίμετι μποροῦν νὰ περιλάβουν 10 - 13.000 ἄτομα.

ΜΟΝΤΕΣΤΟ: ΜΙΑ ΩΡΑΙΑ ΠΟΛΙΣ—ΓΑΜΟΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Φύγαμε ἀπὸ τὸ Γιοσίμετι στὶς 28 Ἰουλίου 1963 καὶ ἀφοῦ περάσαμε ἀνάμεσα ἀπὸ τοὺς ὀρεινοὺς ὄγκους καὶ τὰ δασωμένα βουνὰ βγήκαμε στὸν κάμπο καὶ προχωρήσαμε πρὸς τὴν πόλι Μοντέστο. Εἶναι μιὰ πολὺ ὡραία πόλις, ὅπου μείναμε γιατὶ εἴμαστε προσκεκλημένοι στὸ γάμο τῆς κόρης τοῦ κ. Μπὶλ Κολίνου (Ἑλληνοαμερικανοῦ συγγενοῦς τοῦ Στὴβ Κάλλας). Στὸ Μοντέστο ὑπάρχει ὀρθόδοξος ἑλληνικὴ ἐκκλησία ἀρκετὰ μεγάλη, ἡ ὁποία μάλιστα διαθέτει καὶ ἰδιόκτητη αἴθουσα (χὼλλ) γιὰ δεξιώσεις, κινηματογραφικὲς προβολὲς καὶ θέατρο. Ὁ γάμος ἔγινε τὸ ἀπόγευμα στὶς 3 ἡ ὥρα. Εἶναι ἡ πρώτη φορὰ ποὺ παρηκολούθησα γάμο Ἑλληνοαμερικανοῦ καὶ ὁμολογῶ μοῦ ἔκανε ἐντύπωσι τὸ τυπικὸν τῆς ὅλης τελετῆς. Κατὰ τὴν ὡρισμένη ὥρα προσέρχονται οἱ προσκεκλημένοι τοῦ γαμπροῦ καὶ τῆς νύφης καὶ, ἐνῶ τὸ ἀρμόνιο τῆς ἐκκλησίας παίζει ἐλαφροὺς ἐκκλησιαστικοὺς ὕμνους, μπαίνουν μέσα. Στὴν πόρτα ὑπάρχουν 8-10 νέοι μὲ σμόκιν (λευκὸ σακκάκι-μαῦρο πανταλόνι) καὶ παίρνουν ἀγκαζὲ τὶς κυρίες ἢ δεσποινίδες καὶ τὶς ὁδηγοῦν στὰ καθίσματα. Οἱ ἄνδρες πηγαίνουν στὶς θέσεις τους μόνοι. Ἀφοῦ ἔλθουν οἱ προσκεκλημένοι ἔρχονται 8-10 νέες ντυμένες ὁμοιόμορφα μὲ μεταξωτὰ ἀραχνοΰφαντα φορέματα καὶ μία-μία τὶς παίρνουν οἱ νέοι ἀγκαζὲ καὶ τὶς πηγαίνουν πρὸ τῆς Ὡραίας Πύλης. Ἡ πομπὴ αὐτὴ ἔχει κάτι τὸ θεατρικὸ καὶ γίνεται μὲ καρδιοκτύπια τῶν νεανίδων, γιατὶ μερικὲς ἔτρεμαν κρατώντας στὴν ἀγκαλιά τους τὴν ἀνθοδέσμη. Ὅταν τελειώση ἡ πομπὴ αὐτή, ἔρχονται ἡ νύφη καὶ ὁ γαμπρός, ποὺ σιγὰ σιγὰ προχωροῦν ἀγκαζὲ στὸν κεντρικὸ διάδρομο, ἀκολουθούμενοι ἀπὸ τὸν πατέρα τοῦ γαμπροῦ, ποὺ κρατᾶ ἀγκαζὲ τὴ μητέρα τῆς νύφης, καὶ τὸν πατέρα τῆς νύφης, ποὺ κρατᾶ τὴ μητέρα τοῦ γαμπροῦ. Ἀκολουθεῖ ἡ λειτουργία τοῦ γάμου κατὰ τὸ γνωστὸ τυπικὸ καὶ κατόπιν ὁ γαμπρὸς καὶ ἡ νύφη δέχονται τὰ συγχαρητήρια στὴν αἴθουσα δεξιώσεων, ὅπου εἶναι ἕτοιμο τὸ γεῦμα δι' αὐτοσερβιρίσματος. Μείναμε λοιπὸν καὶ στὸ γεῦμα, ποὺ μόλις ἐτελείωσε, ἀφοῦ φυσικὰ ἔγιναν οἱ ἀπαραίτητοι προσφωνήσεις ἀπὸ μικροφώνου, ἄρχισαν οἱ χοροί, ἑλληνικοὶ καὶ εὐρωπαϊκοί, ὑπὸ τοὺς ἤχους μιᾶς ἀπὸ τὶς καλύτερες ἀμερικάνικες ὀρχήστρες. Ὁ γάμος αὐτὸς μοῦ ἔδωσε τὴν εὐκαιρία νὰ διαπιστώσω τὴ συνοχὴ τοῦ ἑλληνικοῦ στοιχείου στὴν Ἀμερική, γιατὶ εἶδα ὅτι ἀπὸ τὰ μέρη τῆς Καλιφορνίας εἶχαν συγκεντρωθῆ ἐκεῖ συγγενεῖς καὶ φίλοι γιὰ νὰ παραστοῦν στὸ γάμο. Μεταξὺ αὐτῶν ὑπῆρχαν καὶ πολλοὶ ποὺ κατέχουν ἐξέχουσες θέσεις στὴν ὑπαλληλικὴ ἱεραρχία, ὅπως ὁ διοικητὴς κ. Βέλας καὶ ἄλλοι. Τὸ γλέντι κράτησε μέχρι ἀργὰ τὴ νύκτα μὲ κέφι καὶ πολλὴ διάθεσι.

(Στὸ ἑπόμενο: Μαίρυσβιλ—Ὄροβιλ—Νεβάδα—λίμνη Tahoe)

Η ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗ ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ ΠΑΤΡΩΝ

Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α΄ κ. **ΑΝΑΣΤ. ΣΥΦΑΝΤΟΥ**

Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ὑπὸ τὰς σημερινὰς περιστάσεις τὸ θέμα τῆς κυκλοφορίας τῶν τροχοφόρων ἀποτελεῖ πρόβλημα διὰ κάθε χώραν, ἡ λύσις δὲ τοῦ προβλήματος αὐτοῦ ἀπασχολεῖ σοβαρῶς τὰς εἰδικὰς μὲ αὐτὸ ὑπηρεσίας.

Ἀλλὰ ἂν εἰς τὰς πλέον ἀνεπτυγμένας χώρας, ὁ τεχνικὸς πολιτισμὸς τῶν ὁποίων ἀναπτύσσεται καθημερινῶς καὶ ὡς ἐκ τούτου, ἐν συγκρίσει μὲ τὸν τόπον μας, πολλαπλασίως ἀνωτέραν ἔχουν εὐχέρειαν διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ προβλήματος αὐτοῦ, εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ θέμα παρουσιάζεται λίαν ὀξύ, δεδομένου μάλιστα τοῦ γεγονότος ὅτι αἱ πολεοδομικαὶ συνθῆκαι, ὡς διαμορφοῦνται ἤδη, ἀποτελοῦν τὸ μεγαλύτερον ἐμπόδιον διὰ τὴν εὐχερῆ ἀντιμετώπισιν τῆς προκειμένης καταστάσεως.

Οὕτως αἱ ὑπηρεσίαι Τροχαίας, αἱ ἐπιφορτισμέναι, ἐκ καθήκοντος, μὲ τὴν ρύθμισιν τῆς κυκλοφορίας τῶν τροχοφόρων, εἶναι ὑποχρεωμέναι, πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ διὰ τὸν ὁποῖον ἐτάχθησαν, νὰ καταβάλλουν ἀκάματον ἐργατικότητα καὶ διαρκῆ ἐνεργητικότητα ὑπὸ λίαν δυσμενεῖς συνθήκας, οἱ ὑπάλληλοι δὲ αὐτῆς καταβάλλουν ὑπεράνθρωπους προσπαθείας πρὸς ἐπίτευξιν εὐρύθμου κινήσεως τῶν τροχοφόρων, διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν κειμένων περὶ αὐτῶν διατάξεων.

Ἐκ τοῦ πνεύματος τούτου διαπνεομένη καὶ ἡ Διεύθυνσις τῆς Ἀστυνομίας τῶν Πατρῶν, καὶ τὸ ὁποῖον πνεῦμα ἀπηχεῖ τὴν σύγχρονον περὶ Ἀστυνομίας ἀντίληψιν τῆς Κοινωνίας, ἀντεμετώπισε μὲ ἰδιαιτέραν προσοχὴν τὰς ἀνάγκας τοῦ Τμήματος Τροχαίας Κινήσεως καί, διὰ τῆ θεσπίσεως σειρᾶς μέτρων ἀπορρεόντων ἐκ τῆς ἁρμοδιότητός της, ἔθεσεν ὑγιεῖς καὶ συγχρόνους βάσεις διὰ τὴν εὔρυθμον κυκλοφορίαν τῶν τροχοφόρων. Οὕτως ὁ συνδυασμὸς ὑγιοῦς καὶ φροντισμένης κατευθύνσεως τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας Πατρῶν, Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Α΄ κ. Πάνου Καραμπούλη καὶ ἡ ἀκάματος ἐργατικότης τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Τμήματος Τροχαίας Κινήσεως, ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τοῦ Διοκητοῦ αὐτοῦ Ἀστυνόμου Α΄ κ. Ἡλιοπούλου Ἠλία, ἔσχεν ἄριστα ἀποτελέσματα καὶ δύναταί τις νὰ πιστεύῃ, ἐκ τῆς μελέτης τῶν στατιστικῶν ἀποτελεσμάτων, ὅτι τὸ Τμῆμα Τροχαίας Κινήσεως τῶν Πατρῶν εὑρίσκεται εἰς ὑψηλὸν ἐπίπεδον, τόσον ἀπὸ πλευρᾶς ὑπηρεσιακῆς, ὅσον καὶ ἀπὸ πλευρᾶς προσδοκιῶν τῆς Πατραϊκῆς Κοινωνίας, ἥτις πολλαπλῶς ἐξεδήλωσε τὴν εὐχάριστον αὐτὴν διαπίστωσιν, τόσον διὰ τοῦ τύπου, ὅσον καὶ διὰ διαφόρων ἄλλων ἐκδηλώσεών της.

Εἰς ἀντάλλαγμα τῆς τοιαύτης εὐγενοῦς, ὑπὲρ τῆς Ἀστυνομίας γενικώτερον, προσφορᾶς τῆς Πατραϊκῆς Κοινωνίας καὶ εἰς ἔνδειξιν εὐχαριστιῶν διὰ τὴν ἐπὶ τῷ Νέῳ Ἔτει κατ' ἔθιμον προσφορὰν αὐτῆς πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Τμήματος Τροχαίας Κινήσεως, ὁ κ. Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας, ἔσχε τὴν πρωτοβουλίαν καὶ ἐπραγματοποίησεν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ Νέου ἔτους ἑορτὴν τοῦ κοψίματος τῆς βασιλόπιττας μετὰ δεξιώσεως.

Ἡ ἑορτὴ ἐπραγματοποιήθη εἰς τὰς αἰθούσας τοῦ Ναυτικοῦ Ὁμίλου Πατρῶν τὴν 2-1-1964 καὶ ἀπὸ 19.30΄ — 21.30΄ ὥρας, κληθέντες δὲ παρέστησαν ὁ Νομάρχης Ἀχαΐας καὶ ἡ κ. Γεωργίου Τσιτσάρα, ὁ Ἀνώτερος Στρατιωτικὸς Διοικητὴς καὶ ἡ κ. Γεωργίου Κοτσαλῆ, ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας καὶ ἡ κυρία Πάνου Καραμπούλη, ἐκπρόσωποι τῶν Πολιτικῶν καὶ Δικαστικῶν Ἀρχῶν, οἱ κ.κ. Διοικηταὶ καὶ Προϊστάμενοι Ὑπηρεσιῶν τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως μετὰ τῶν συζύγων των, καθὼς καὶ ἅπαντες οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Τμήματος Τροχαίας Κινήσεως.

Ὁ Διοικητὴς τοῦ Τμήματος Τροχαίας Κινήσεως, Ἀστυνόμος Α΄ κ. Ἠλιό-

πουλος Ἠλίας, προλογίζων κατὰ τὴν ἑορτήν, ἀνεφέρθη ἐν ὀλίγοις εἰς τοὺς σκοποὺς καὶ τὸ ἔργον τοῦ Τμήματος Τροχαίας Κινήσεως, εἰπών, μεταξὺ τῶν ἄλλων, τὰ ἑξῆς:

«Ἡ Ἀστυνομικὴ Διεύθυνσις Πατρῶν καὶ τὸ Τμῆμα Τροχαίας Κινήσεως » ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ ὁμιλοῦντος αἰσθάνονται ἰδιαιτέρως εὐτυχεῖς ἐκ τῆς παρου- » σίας ὑμῶν κατὰ τὴν ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ Νέου Ἔτους 1964 ἐγκαινιαζομένην τακτικὴν » τοῦ κοψίματος τῆς βασιλόπιττας τῶν παρισταμένων ὑπαλλήλων, τοῦ ὑπὸ τὴν » διοίκησίν μου Τμήματος Τροχαίας Κινήσεως.

» Τὴν παραμονὴν τοῦ Νέου Ἔτους ἡ πόλις τῶν Πατρῶν, ἐκτιμῶσα τὰς ὑπη- » ρεσίας τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Τμήματος Τροχαίας Κινήσεως, οἱ ὁποῖοι κατὰ τὴν » σύγχρονον ἐποχὴν τῆς ὁσημέραι αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐν κυκλοφορίᾳ τροχο- » φόρων ἐντείνουν τὴν πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν ἐνεργητικότητά των καὶ ἐπιτυγ- » χάνουν τὸν περιορισμὸν τῶν δυστυχημάτων, δὲν ὑστερεῖ εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὸ διεθνῶς » κρατοῦν ἔθιμον καὶ κάμνει παντοειδεῖς πρὸς αὐτοὺς προσφοράς, εἰς ἔνδειξιν εὐγνω- » μοσύνης καὶ ἀγάπης διὰ τὴν τοιαύτην, ἐπὶ τῷ τέλει τῆς προστασίας τῶν πεζῶν » κατὰ τοῦ ἐκ τῆς κυκλοφορίας τῶν τροχοφόρων κινδύνου, ἀμέριστον συμβολήν των.

»Ἂν δὲ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι ἐφέτος τὰ προσφερθέντα δῶρα ὑπερέβησαν τὰ » τοιαῦτα παρελθόντων ἐτῶν, τότε ἡ εὐγενὴς αὕτη ἐκδήλωσις μαρτυρεῖ ὅτι τὸ Τμῆμα » Τροχαίας Κινήσεως, καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ ἀπελθόντος ἔτους 1963, κατέβαλε » κάθε δυνατὴν προσπάθειαν διὰ τὴν ἐπίτευξιν εὐρύθμου ἐν τῇ πόλει μας κυκλοφο- » ρίας καὶ τὴν προστασίαν τῆς ζωῆς καὶ σωματικῆς ἀκεραιότητος τῶν κατοίκων » αὐτῆς.

»Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ὁ ὁμιλῶν, ἀσκῶν τὴν διοίκησιν τοῦ Τμήματος Τροχαίας » Κινήσεως, δίδει ἐνώπιον ὑμῶν, τῶν ἐκπροσώπων τῶν Ἀρχῶν τῆς πόλεως, οἱ » ὁποῖοι ἀνάλογον ἐπιδεικνύουν, ἀσφαλῶς, διὰ τὴν πρόληψιν τοῦ ἐκ τῆς κυκλο- » φορίας τῶν τροχοφόρων κινδύνου ἐνδιαφέρον, τὴν ὑπόσχεσιν ὅτι, διὰ τῶν ὑπαλ- » λήλων αὐτοῦ, θὰ ἐντείνῃ τὰς προσπαθείας καὶ θὰ ἐξαντλήσῃ τὴν ἐνεργητικότητά » του, ἵνα ἀπαλλαγῇ ἡ πόλις τῶν Πατρῶν τῆς ἐκ τῶν τροχοφόρων φοβίας καὶ νὰ » αἰσθάνεται ὁ κυκλοφορῶν πολίτης τὴν ἄνεσιν καὶ ἀσφάλειαν διὰ τὴν ζωὴν καὶ τὴν » σωματικήν του ἀκεραιότητα.

»Ἀλλὰ διὰ νὰ ἐπιτύχῃ ἀπολύτως τὸ Τμῆμα Τροχαίας εἰς τὴν τοιαύτην δυσχερῆ » προσπάθειάν του, ἔχει ἀνάγκην τῆς κατανοήσεως τῶν πρὸς οὓς ἀπευθύνεται πο- » λιτῶν καὶ τῆς συμπαραστάσεως αὐτῶν, ἵνα ἀντιμετωπίσῃ ἀποτελεσματικῶς τὰ » προβλήματα τὰ ὁποῖα τὸ ἀπασχολοῦν.

»Τέλος ἐπιτρέψατέ μου Κύριοι νὰ σᾶς εὐχαριστήσω διὰ τὴν εὐγενῆ παρου- » σίαν σας καὶ νὰ σᾶς εὐχηθῶ, ἵνα κατὰ τὸ μόλις ἐπελθὸν Νέον Ἔτος 1964 εὐτυ- » χήσητε καὶ νὰ διέλθητε ἐν ὑγείᾳ καὶ χαρᾷ».

Περαίνων τὸν λόγον του ὁ κ. Ἠλιόπουλος παρεκάλεσε τὸν Νομάρχην Ἀχαΐας κ. Τσιτσάραν νὰ κόψῃ τὴν βασιλόπιτταν, ὅστις, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ, ἀπηύθυνε λίαν κολακευτικοὺς διὰ τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Τμήματος Τροχαίας Κινήσεως, λόγους.

Ἐν συνεχείᾳ, ἐν μέσῳ ἀτμοσφαίρας ἐγκαρδιότητος καὶ εὐθυμίας, ὁ κ. Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας ἐδεξιώθη τοὺς προσκεκλημένους, πρὸς τοὺς ὁποίους προσεφέρθη ἄφθονος ποικιλία ἐδεσμάτων καὶ ποτῶν.

Ἡ ἑορτὴ ἔκλεισε τὴν 21.30' ὥραν, σημειώσασα πλήρη ἐπιτυχίαν, ἔδωσε δὲ τὴν εὐκαιρίαν τῆς ἐκ τοῦ πλησίον ἐπαφῆς τῶν Ἀρχῶν μὲ τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Τμήματος Τροχαίας Κινήσεως, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὁποίας, ἐπληροφορήθησαν αὗται, ὡρισμένας ἀγνώστους λεπτομερείας, ἐν σχέσει μὲ τὸν τρόπον διεξαγωγῆς τῆς ὑπηρεσίας των.

Τυχηρὸς τοῦ χρυσοῦ νομίσματος ὑπῆρξεν ὁ Ἀστυφύλαξ κ. Ἰωάννης Κωτσόπουλος.

Α. ΣΥΦΑΝΤΟΣ

ΟΜΙΛΟΣ ΦΙΛΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

ΕΝΑΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΩΤΑΤΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ

Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **ΙΩΑΝΝΟΥ ΡΑ·Ι·ΚΟΥ**

«Ἐὰν ταῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω.....οὐδὲν εἰμί».

Ἀπ. Παῦλος — Κορινθ. ΙΓ'

Τὰ «Ἀστυνομικὰ Χρονικὰ» ἀσχολήθηκαν πολλὲς φορὲς μὲ τὸ ἔργο καὶ τὴν δραστηριότητα γενικὰ τοῦ Ὁμίλου Φίλων Ἀστυνομίας, ποὺ εἶναι γνωστὸς σὲ ὅλους μὲ τὴν προσωνυμία «Ο.Φ.Α.».

Πάντοτε τὸ περιοδικό μας προσφέρει μὲ ἰδιαίτερη εὐχαρίστησι τὶς στῆλες του, προκειμένου νὰ ἀσχοληθῆ μὲ τὰ ἐπιτεύγματα ὁποιασδήποτε ἀστυνομικῆς ὑπηρεσίας, τὰ ὁποῖα ὄχι μόνον ἀξίζει νὰ ἐξαρθοῦν, ἀλλὰ μποροῦν νὰ γίνουν παράλληλα παράδειγμα πρὸς μίμησι. Καὶ δὲν εἶναι λίγες οἱ περιπτώσεις ποὺ ἀπὸ τοῦτες τὶς στῆλες ἐξεφράσαμε τὰ συγχαρητήριά μας καὶ τονίσαμε ξεχωριστὰ τὴν σημασία τῶν ἐκδηλώσεων ἐκείνων, οἱ ὁποῖες καὶ τὴν Ἀστυνομία φέρνουν πιὸ κοντὰ στὸ Κοινό, ἀλλὰ καὶ ἀποδεικνύουν συγχρόνως ὅτι οἱ σημερινοὶ ἀστυνομικοὶ ζοῦν σ' ἕνα πέρα γιὰ πέρα συγχρονισμένο κοινωνικὸ περιβάλλον.

Ἀλλὰ ἂν γιὰ τὶς ὁποιεσδήποτε ἐκδηλώσεις ποὺ ἔχουν σὰν ἀφετηρία κάποια ἀστυνομικὴ ὑπηρεσία γράψαμε καὶ γράφουμε κάθε φορὰ μὲ ἰδιαίτερο ἐνδιαφέρον, ἀκριβῶς τὸ ἴδιο κάνουμε καὶ γιὰ τὶς ἐκδηλώσεις ποὺ ξεκινοῦν ἀπὸ Ὀργανισμοὺς καὶ Ἱδρύματα ποὺ βρίσκονται σὲ στενὴ ἐπαφὴ μὲ τὸ Ἀστυνομικὸ Σῶμα, μὲ ὁποιονδήποτε τρόπο. Καὶ σὲ τέτοιου εἴδους περιπτώσεις αἰσθανόμαστε νὰ πλημμυρίζουν τὸ Εἶναι μας αἰσθήματα χαρᾶς καὶ ἱκανοποιήσεως, γιατὶ διαπιστώνουμε τὸ κατὰ πόσον οἱ προσπάθειές μας, οἱ θυσίες καὶ οἱ ἀγῶνες μας βρίσκουν ἀνταπόκρισι εὐμενῆ στὸ Κοινό. Γιὰ μᾶς οἱ ἐκδηλώσεις αὐτές, περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλο, μᾶς ἐνισχύουν ἠθικὰ στὸ τραχύ, δύσκολο, ἐπίπονο καὶ λεπτὸ ἔργο μας καὶ μᾶς δίνουν τὴν δύναμι νὰ συνεχίζουμε, μὲ μεγαλύτερο κάθε μέρα ἐνθουσιασμό, τὸν δρόμο ποὺ, ἐδῶ καὶ 44 χρόνια, χάραξαν οἱ πρωτεργάτες καὶ δημιουργοὶ τοῦ θεσμοῦ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων.

Σήμερα νοιώθουμε ἰδιαίτερη χαρὰ γιατὶ βρίσκουμε τὴν εὐκαιρία νὰ ἀσχοληθοῦμε γιὰ λίγο μὲ τὸν Ὅμιλο Φίλων Ἀστυνομίας, τοῦ ὁποίου πρόεδρος εἶναι ἡ ἐρίτιμος κυρία Εὐτυχία Ἰωακείμογλου. Σκοπός μας δὲν εἶναι νὰ ἀναλύσουμε σκοποὺς καὶ ἐπιδιώξεις, γιατὶ κάτι τέτοιο θὰ ἀπήτει πολλὲς σελίδες, ἀλλὰ καὶ γιατὶ εἶναι γνωστὸ τὸ ἔργο τοῦ Ὁμίλου σὲ γενικὲς γραμμές. Ποιὸς στ' ἀλήθεια δὲν ἄκουσε ἢ δὲν ἔζησε ἀπὸ κοντὰ κάποια μικρὴ ἐκδήλωσι τοῦ Ὁμίλου, χαρακτηριστικὴ τῆς ὅλης ἀποστολῆς του ; Ποιός, ἀπὸ τὸν καιρὸ τῆς ἱδρύσεώς του, δὲν ἔτυχε κάποιας ἐξυπηρετήσεως, σὰν βρέθηκε στὴν ἀνάγκη νὰ καταφύγη σ' αὐτόν ;

Στὸ σημερινό μας σημείωμα θὰ περιορισθοῦμε νὰ ἀναφέρουμε ἕνα καινούργιο ἐπίτευγμα τοῦ Ὁμίλου, ποὺ δίνει μιὰ μικρὴ εἰκόνα τοῦ ὅλου δημιουργικοῦ του ἔργου. Πρόκειται γιὰ τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἐντευκτηρίου τοῦ Ὁμίλου, ποὺ βρίσκεται σ' ἕνα πολυτελέστατο καὶ ἄνετο ἰσόγειο διαμέρισμα τῆς ὁδοῦ Ἀλεξάνδρου Σούτσου 5, ποὺ ἔγιναν τὸ ἀπόγευμα τῆς 31ης Ἰανουαρίου, παρουσία πολλῶν προσκεκλημένων καὶ τῆς ἡγεσίας τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος. Τὴν ἑπομένη ἐπισκεφθήκαμε τὸ ἐντευκτήριο καὶ ἡ κυρία Ἰωακείμογλου εἶχε τὴν εὐγενῆ καλωσύνη νὰ μᾶς κατατοπίση λεπτομερῶς πάνω στὸ σκοπὸ τῆς λειτουργίας τοῦ ἐντευκτηρίου.

Τὸ διαμέρισμα τοῦ ἐντευκτηρίου ἀποτελεῖται ἀπὸ μιὰ μεγάλη καὶ εὐρύχωρη ὀρθογώνιο αἴθουσα, μέσα στὴν ὁποία θὰ μποροῦν οἱ ἐπισκέπτες νὰ πάρουν διάφορα

ἀναψυκτικά, νὰ παίξουν καὶ γενικὰ νὰ περάσουν εὐχάριστες στιγμὲς μὲ τὴν συντροφιά τους, ἀπὸ δεύτερη αἴθουσα βιβλιοθήκης καὶ ἀπὸ τοὺς ἀναγκαίους βοηθητικοὺς χώρους. Ἡ ἀγορὰ τοῦ διαμερίσματος ἐστοίχισε περὶ τὶς 700.000 δραχμές. Στὸ ἐντευκτήριο θὰ μποροῦν νὰ παραμένουν ἄνδρες καὶ γυναῖκες. Συνιστοῦμε ἀνεπιφύλακτα στοὺς φίλους ἀναγνῶστες νὰ ἐπισκεφθοῦν τὸ ἐντευκτήριο καὶ νὰ σχηματίσουν προσωπικὴ ἀντίληψι τοῦ νέου ἐπιτεύγματος τοῦ Ὁμίλου.

Θεωροῦμε σκόπιμο νὰ παραθέσουμε ἐδῶ τὴν σύντομη ὁμιλία τῆς προέδρου τοῦ Ὁμίλου, ποὺ ἐξεφώνησε κατὰ τὴν διάρκεια τῶν ἐγκαινίων, καὶ ἡ ὁποία σὲ λίγες γραμμὲς ἔδωσε ἀνάγλυφη τὴν εἰκόνα τοῦ σημαντικοῦ ἔργου τοῦ Ὁμίλου :

«Ἐγκαινιάζουμε σήμερα τὸ τέταρτον ἀκίνητον τοῦ Ὁμίλου μας.

Ἦταν τὰ πρῶτα μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσι χρόνια, 1946—1947, ποὺ κάναμε τὸ πρῶτο τόλμημα τῆς ἀγορᾶς μιᾶς βίλλας στὴν Ἑκάλη. Ἐκεῖ στεγάσθηκε ἡ Παιδική μας Στέγη στὰ πρῶτα βήματα τῆς λειτουργίας της, ποὺ φιλοξένησε, ἐπὶ δέκα σχεδὸν χρόνια, ἑκατοντάδες παιδιά, γιὰ νὰ τὰ παραδώσῃ πίσω στοὺς γονεῖς τους πιὸ γερά. Ἀκολούθησε βεβαίως ἡ ἀγορὰ οἰκοπέδου τριγύρω καὶ τὸ κτίσιμο μικρῶν οἰκίσκων, ἀπαραιτήτων συμπληρωμάτων τῆς Παιδικῆς Στέγης. Τὸ δεύτερον ἀκίνητό μας ἀγοράσθηκε τὸ 1950. Εἶναι ὁ δεύτερος ὅροφος τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κολοκοτρώνη 47 οἰκήματος. Ἐκεῖ στεγάσθηκε ἐπὶ ἔτη τὸ Μορφωτικό μας Κέντρο, μέσα στὸ ὁποῖο λειτούργησε σχολὴ ξένων γλωσσῶν καὶ κοπτικῆς—ραπτικῆς. Πολλὲς θυγατέρες καὶ σύζυγοι ἀστυνομικῶν ἐπλούτισαν ἐκεῖ τὶς γνώσεις των.

Πολὺ ἀργότερα, μὲ τὴν ἀλλαγὴ τῶν συνθηκῶν τῆς ζωῆς, οἱ μαθήτριες λιγόστεψαν καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῆς λειτουργίας τοῦ Μορφωτικοῦ Κέντρου δὲν δικαιολογοῦσαν πλέον τὴν δαπάνην συντηρήσεώς του. Γι' αὐτὸ ἀποφασίσθηκε, κατὰ πρότασιν τῶν φίλων Κυριῶν, ἐγκριθεῖσαν καὶ ἀπὸ τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν, ἡ ἐκποίησις τοῦ ἀκινήτου τῆς ὁδοῦ Κολοκοτρώνη καὶ ἡ ἀγορὰ ἑτέρου οἰκήματος γιὰ ἐντευκτήριον τῆς Ὀργανώσεως, εἰς κεντρικὸ σημεῖον, ὥστε μὲ τὴν συνεχῆ ἐπαφὴ νὰ βρίσκουμε τὴν εὐκαιρία μιᾶς πιὸ στενῆς συνεργασίας.

Τὸ τρίτον ἀκίνητόν μας ἦταν ἡ νέα μας Παιδικὴ Στέγη στὴν Ἑκάλη, ποὺ κτίσθηκε τὸ 1956. Μ' αὐτὴν πλέον ἐπεκτείναμε τὴν δραστηριότητά μας μὲ τὴν φιλοξενίαν περισσοτέρων παιδιῶν καθ' ὅλον τὸ ἔτος, ἀλλὰ καὶ οἰκογενειῶν καὶ ἀναρρωνυόντων ἀστυνομικῶν μὲ τελείους πλέον ὅρους διαβιώσεως καὶ μὲ δημόσιον Δημοτικὸν Σχολεῖον μέσα εἰς τὸν περίβολον τῆς Στέγης. Παραλλήλως ἀγοράσθηκαν καὶ ἄλλαι πευκόφυτοι ἐκτάσεις (15 χιλιάδες πήχεις), ποὺ ἐπλαισίωσαν τὸ σύνολον τῶν οἰκημάτων στὴν Ἑκάλη.

Ἐρχόμαστε τώρα στὸ τέταρτον ἀπόκτημα, τὸ οἴκημα μέσα στὸ ὁποῖο μᾶς ἀκοῦτε. Καίτοι ἡ πρώτη ἀπόφασις προέβλεπε τὴν ἀγοράν του μετὰ τὴν ἐκποίησι τοῦ β' ὀρόφου τοῦ οἰκήματος τῆς ὁδοῦ Κολοκοτρώνη, κατωρθώσαμε, μὲ τὴν βοήθεια τοῦ Θεοῦ, καὶ τοῦτο νὰ ἀγοράσουμε καὶ τὸ ἄλλο νὰ διατηρήσουμε. Ἔτσι ἐνοικιάζοντας ἐκεῖνο ἀντὶ 4.500 δραχμῶν μηνιαίως, ἐξασφαλίσαμε ἕνα μικρὸ μέρος ἀπὸ τὶς πολλὲς δαπάνες συντηρήσεως τῆς Παιδικῆς Στέγης καὶ τὶς ἐνισχύσεις σὲ ἔκτακτες καὶ σοβαρὲς ἀνάγκες, οἱ ὁποῖες δυστυχῶς εἶναι πολλές.

Τώρα ὅμως χρειάζεται ἡ ἀξιοποίησις τοῦ νέου μας ἐντευκτηρίου, ποὺ θὰ λειτουργήσῃ, φυσικά, βάσει ἑνὸς κανονισμοῦ γιὰ τὴν ἀπόδοσι ἑνὸς μηνιαίου εἰσοδήματος, πρὸς ἐνίσχυσι τοῦ ταμείου μας. Σήμερα μπορῶ νὰ σᾶς πῶ ὅτι ἡ ἀκίνητη περιουσία τοῦ Ὁμίλου φθάνει τὰ 6 ἑκατομμύρια. Φυσικὰ αὐτὰ δὲν μᾶς ἀποδίδουν εἰσόδημα, γιατὶ τὰ ἔχουμε στὴ διάθεσι τῶν ἀστυνομικῶν καὶ τῶν οἰκογενειῶν των. Τουναντίον μᾶς ἐπιβαρύνουν ἐπὶ πλέον μὲ τὶς δαπάνες τῆς συντηρήσεώς των.

Γι' αὐτό, ἀφοῦ σᾶς εὐχαριστήσουμε θερμὰ γιὰ τὴν πολύτιμη συνεργασία σας, σᾶς παρακαλοῦμε νὰ μᾶς βοηθήσετε καὶ τώρα γιὰ νὰ ἐπιτύχουμε στὴ νέα μας προσπάθεια. Πάντα βασιζόμαστε στὴν ἠθική σας συμπαράστασι καὶ στὴν στοργή σας».

Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας κ. Ρακιντζῆς, συγχαίροντας τὸ προεδρεῖο καὶ τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ο.Φ.Α., ὑπεσχέθη ὅτι θὰ συνδράμη μὲ ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον τὶς προσπάθειές των.

Ἀξίζει στ' ἀλήθεια κάθε ὑποστηρίξεως ὁ Ο.Φ.Α., γιατὶ μὲ τὸ μέχρι σήμερα ἔργο του, ἀπέδειξε περίτρανα ὅτι ξέρει νὰ σκορπίζη γύρω του τὴν ἀγάπη, τὴν ἀγάπη ποὺ «οὐ ζηλοῖ, οὐ περπερεύεται, οὐ φυσιοῦται, οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς, οὐ λογίζεται τὸ κακόν, οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, πάντα στέργει, πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει». Τὴν ἀγάπη τὴν ζεστὴ ἀπὸ συμπόνοια καὶ κατανόησι, τὴν πρόθυμη γιὰ κάθε θυσία, τὴν ἕτοιμη στὴν ἐκπλήρωσι κάθε ἐπιθυμίας.

Ψάχνουμε πολλὲς φορὲς μακρυά μας νὰ βροῦμε τὴν εὐτυχία ποὺ δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ ἕνας λόγος παρηγοριᾶς, ἕνα ξένο δάκρυ στὰ δάκρυά μας, ἕνα γλυκὸς λόγος στὴν κακότητα τῶν ἄλλων, ἕνα χέρι βοηθείας στὸν γκρεμὸ ποὺ οἱ ἄλλοι μᾶς σπρώχνουν, λίγο βάλσαμο στὶς πληγὲς τοῦ ἀρρώστου ἕνα χαμόγελο στὴν πονεμένη γιὰ τὸ ἄρρωστο παιδί της μάννα, ἕνα τρυφερὸ καὶ ἁπαλὸ χάδι στὸ ἀρρωστημένο παιδάκι, μιὰ ἀκτίνα φῶς στὸ πυκνὸ σκοτάδι, ἕνα ἀστέρι στὴν χειμωνιάτικη σκοτεινιασμένη νύκτα, ἕνα τίποτε γιὰ κάποιον κι' ὅμως πολὺ τρανὸ γι αὐτὸν ποὺ γίνεται δέκτης τῆς προσφορᾶς. Αὐτὴν τὴν εὐτυχία, τὴν τόσο ἁπλῆ καὶ γεμάτη ἀπὸ ἀγάπη σκορπίζει γύρω του ὁ Ο.Φ.Α.

Συνεχίστε, Σεβαστές μας φίλες, τὸ ἔργο σας. Δῶστε τὴν χαρὰ καὶ τὸ γέλιο σὲ ἐκείνους ποὺ καὶ τὰ δυὸ τὰ ἔχουν ἀνάγκη. Σκορπίστε ἄπλετα τὴν ἀγάπη σας. Τίποτε ἄλλο κανένας δὲν μπορεῖ νὰ ζητήση ἀπὸ τὴν ζωή, παρὰ τὴν ἀγάπη καὶ τὴν ὑγεία. Τὴν ἀγάπη ἁπλόχερα τὴν σκορπᾶτε, τὴν ὑγεία φιλόξενα καὶ μὲ στοργὴ τὴν παραστέκετε.

Εὐχόμαστε ὅπως ὁ Θεὸς δίνη σ' ὅλες σας ὑγεία, μακροημέρευσι, δύναμι πίστεως καὶ θελήσεως στὸ ἔργο σας. Τρανῆς εὐγνωμοσύνης δεῖγμα ἐλάχιστον ἕνα ὁλόθερμο εὐχαριστῶ.

«Νυνὶ δὲ πίστις, ἐλπίς, ἀγάπη, τὰ τρία ταῦτα· μείζων δὲ τούτων ἡ ἀγάπη»

Ι. ΡΑΪΚΟΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ συμφώνως τῷ Καταστατικῷ καλοῦνται ἅπαντα τὰ μέλη τοῦ Οἰκοδομικοῦ Συνεταιρισμοῦ Ὑπαλλήλων Ἀστυνομίας Πόλεων εἰς Γενικὴν Συνέλευσιν τὴν 23ην Φεβρουαρίου τρέχοντος ἔτους, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10ην, εἰς τὴν Λέσχην Ὑποδιευθύνσεως Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν.

ΘΕΜΑΤΑ

1) Λογοδοσία Διοικητικοῦ Συμβουλίου
2) Ἔγκρισις Ἰσολογισμοῦ ἔτους 1963
3) Ἔγκρισις Προβλεπομένων Γεν. Ἐξόδων ἔτους 1964
4) Διάφοροι ἀνακοινώσεις

Ὁ Πρόεδρος
Γ. ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ
Ἀστυνόμος Α'

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Κ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
Ἀστυφύλαξ

ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΟΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ

Ι Σ Ο Λ Ο

Οἰκονομικοῦ ἔτους 1963, ἤτοι ἀπὸ 1ης

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

Ταμεῖον		12.479,95	
Ἐθν. Τράπεζα Ἑλλάδος Α.Ε.		471.305,40	483.785,35
Οἰκόπεδα «Κουπονίων»		7.090,00	
» Πατρῶν		34.599,00	
» ἀδιάθετα		126.534,00	168.223,00
Κληροῦχοι οἰκοπέδων	Ἀης ἀγορᾶς Ἀμφιάλης	47.748,50	
» »	Βας » »	132.237,80	
» »	Ράχ. Κουκουβαούνων	110.864,65	
» »	Νέου Ἡρακλείου	106.924,40	
» »	Πατρῶν	466.211,00	863.986,35
			1.515.994,70

ΠΙΝΑΞ ΑΠΟΤΕΛΕΣ

ΔΟΥΝΑΙ

Διὰ Γενικὰ Ἔξοδα	4.123,80	
» περίφραξιν ἀλσυλλίου Ἀμφιάλης	9.556,00	13.679,80
» Τακτικὸν Ἀποθεματικὸν		645,00
» Ἔκτακτον »		5.081,40
		19.406,20
		19.406,20

Ἐν Ἀθήναις τῇ

Ὁ Πρόεδρος
Γ. ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ
Ἀστυνόμος Α'

Ὁ Γεν. Γραμματεύς
Κ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
Ἀστυφύλαξ

ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

Γ Ι Σ Μ Ο Σ

'Ιανουαρίου μέχρι 31ης Δεκεμβρίου 1963

		ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ
Συνεταιρικὸν Κεφάλαιον	149.600,00	
Μηνιαία τακτικὴ εἰσφορὰ	307.349,00	456.949,00
Δόσεις — 'Ελληνικὸν Δημόσιον	932.599,20	
Πιστωταὶ	4.739,00	937,698,20
Κέρδη 10ετίας Ας ἀγορᾶς 'Αμφιάλης	496,80	
» » Βας » »	3.127,70	
» » Ραχ. Κουκουβαούνων	3.193,40	
Τακτικὸν 'Αποθεματικὸν	20.310,30	
"Εκτακτον »	94.219,30	121.347,50

Μ Α Τ Ω Ν Χ Ρ Η Σ Ε Ω Σ

		Λ Α Β Ε Ι Ν
'Από μηνιαίαν τακτικὴν συνδρομὴν	11.090,00	
» τόκους	6.265,00	
» κέρδη 10ετίας οἰκοπέδων ἀγορᾶς 'Αμφιάλης	165,60	
» » » » » »	893,20	
» » » Ραχ. Κουκουβαούνων	912,40	
» δικαίωμα ἐγγραφῆς	80,00	19.406,20
		19.406,20

31η Δεκεμβρίου 1963

'Ο 'Αντιπρόεδρος
Γ. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ
'Αστυνόμος Α'

'Ο Ταμίας
Δ. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ
'Αστυνόμος Β'

Τὰ Μέλη :

1) Ν. Παπαϊωάννου 'Υπ. Α', 2) Ε. Κονιδιτσιώτης 'Αρχ., 3) Γ. Γεωργακόπουλος 'Υπ. Α'
4) Α. Σαρανταένας 'Αστυφ., 5) Ν. Πατσοῦρος 'Υπαρχ.

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ
ΚΛΑΔΟΥ ΥΓΕΙΑΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΗΝΟΣ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1964

Α΄) Κατὰ τὸν μῆνα Ἰανουάριον ἐ.ἔ. καὶ ἀπὸ 1—31 εἰς Ἀθήνας—Πειραιᾶ—Πάτρας καὶ Κέρκυραν :

1. Ἐξητάσθησαν ἀπὸ ἰατροὺς τῆς ἐκλογῆς των οἰκοι	2.130		Μέλη
2. Ἐξητάσθησαν εἰς ἰατρεῖα τῆς ἐκλογῆς των	1.857		»
3. Παρεπέμφθησαν διὰ παρακλινικὰς ἐξετάσεις ἢ θεραπείας εἰς ἰδιώτας ἰατροὺς ἢ ἰδιωτικὰ ἐργαστήρια	818		»
4. Ὑπεβλήθησαν εἰς ὀδοντιατρικὰς θεραπείας	108		»
5. Εἰσήχθησαν εἰς νοσοκομεῖα καὶ κλινικὰς τῆς ἐκλογῆς των	189		»
6. Ἐγεννήθησαν εἰς μαιευτήρια	36	νέα	»
7. Παθολογικαὶ καὶ παρακλινικαὶ ἐξετάσεις πραγματοποιηθεῖσαι εἰς τὰ ἰατρεῖα καὶ ἐργαστήρια τοῦ νοσοκομείου Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ Ταμείου Ὑγείας Ἀθηνῶν—Πειραιῶς	3.472		»
8. Ἐχορηγήθησαν ὀρθοπεδικὰ εἴδη ἀξίας δραχμῶν 8.303 εἰς	43		»
Ἦτοι τὸ Ταμεῖον περιέθαλψεν ἐν συνόλῳ	8.653		»

9. Ἐξετελέσθησαν εἰς φαρμακεῖα τῆς ἐκλογῆς των 7.030 συνταγαί.

Ἀπὸ οἰκονομικῆς πλευρᾶς ὁ μὴν Δεκέμβριος 1963 ἔχει ὡς ἑξῆς :

Ἔσοδα τακτικὰ	Δρχ.	347.021,40
» ἐκ συμμετοχῆς Δημοσίου	»	387.897,30
Σύνολον Ἐσόδων	»	734.918,70
Ἔξοδα	»	921.898,35

Β΄) Κατωτέρω παραθέτομεν συνολικὸν πίνακα κινήσεως ἀσθενῶν κατὰ τὸ ἔτος 1963 πρὸς γνῶσιν.

1. Ἐξητάσθησαν ἀπὸ ἰατροὺς τῆς ἐκλογῆς των οἰκοι	13.850		Μέλη
2. Ἐξητάσθησαν εἰς ἰατρεῖα τῆς ἐκλογῆς των	20.929		»
3. Παρεπέμφθησαν διὰ παρακλινικὰς ἐξετάσεις ἢ θεραπείας εἰς ἰδιώτας ἰατροὺς ἢ ἰδιωτικὰ ἐργαστήρια	1.506		»
4. Ὑπεβλήθησαν εἰς ὀδοντιατρικὰς θεραπείας	329		»
5. Εἰσήχθησαν εἰς νοσοκομερα καὶ κλινικὰς τῆς ἐκλογῆς των	2.264		»
6. Ἐγεννήθησαν εἰς μαιευτήρια	411	νέα	»
7. Παθολογικαὶ καὶ παρακλινικαὶ ἐξετάσεις πραγματοποιηθεῖσαι εἰς τὰ ἰατρεῖα καὶ ἐργαστήρια τοῦ νοσοκομείου Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ Ταμείου Ὑγείας Ἀθηνῶν—Πειραιῶς	59.124		»
8. Ἐχορηγήθησαν ὀρθοπεδικὰ εἴδη ἀξίας δρχ. 35.037 εἰς	140		»
Ἦτοι τὸ Ταμεῖον περιέθαλψεν ἐν συνόλῳ	98.553		»

9. Ἐξετελέσθησαν εἰς φαρμακεῖα τῆς ἐκλογῆς των 71.990 συνταγαί.

Γ΄) Ἡ οἰκονομικὴ κίνησις τοῦ Ταμείου κατὰ τὸ ἔτος 1963 εἶχεν ὡς ἀκολούθως :

Ἔσοδα τακτικὰ	Δρχ.	4.875.142,95
» ἐκ συμμετοχῆς Δημοσίου	»	6.483.777,40
Σύνολον Ἐσόδων	»	11.358.920,35
Ἔξοδα	»	12.431.967,05
Ἔλλειμμα	»	1.073.046,70

Σημείωσις: Τὸ ἐμφανιζόμενον ὡς ἔλλειμμα ποσὸν ἐν τῇ πραγματικό-

ΙΣΤΟΡΙΚΟΙ ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **Ι. ΡΑ·Ι·ΚΟΥ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Τοπωνυμικὰ τῶν ὁδῶν Ἀθηνῶν κατ' ἀλφαβητικὴν σειράν.

Κύπρου.

Ἀρχίζει ἀπὸ τὴν ὁδὸ Φυλῆς καὶ τελειώνει στὴ πλατεῖα Κυψέλης.

Πρόκειται γιὰ τὴν γνωστὴ μαρτυρικὴ μεγαλόνησο, ποὺ εὑρίσκεται στὴ Μεσόγειο καὶ ἀπέχει 240 μίλλια ἀπὸ τὴ βόρειο Αἴγυπτο. Ἔχει ἔκτασι 9.250 τετρ. χιλμ. καὶ περὶ τὶς 578 χιλιάδες κατοίκους (ἀπογραφὴ 1960), ἐκ τῶν ὁποίων 443 χιλ. Ἕλληνες, 105 χιλ. Τοῦρκοι, 3.600 Ἀρμένιοι, 2.700 Μαρωνῖτες, 500 Ἀθίγγανοι, 21 χιλ. Βρεταννοὶ καὶ περὶ τὶς 3 χιλ. διάφοροι.

Ἡ ἱστορία τῆς Κύπρου ἀρχίζει ἀπὸ τὴν νεολιθικὴ ἐποχή. Κατὰ καιροὺς ἐδέχθη διαφόρους κατακτητάς, πλὴν οὐδέποτε ἀπέβαλε τὸν ἐθνικό της χαρακτῆρα. Τέλος, ὕστερα ἀπὸ ἀγῶνες καὶ θυσίες αἰώνων, τὸν Φεβρουάριο τοῦ 1959 ἡ Κύπρος ἀνεκηρύχθη σὲ Δημοκρατία, μὲ Ἕλληνα πρόεδρο καὶ Τοῦρκο ἀντιπρόεδρο. Ἡ Κυπριακὴ Δημοκρατία εἶναι ἀνεξάρτητος καὶ κυρίαρχος Δημοκρατία προεδρικοῦ συστήματος. Ὡς ἐπίσημη γλῶσσα θεωρεῖται τόσον ἡ ἑλληνική, ὅσον καὶ ἡ τουρκική. Ἡ ἐθνικὴ σημαία, λευκὴ στὸ βάθος, ἔχει στὸ κέντρο χάρτην τῆς Κύπρου, χρώματος χρυσοῦ, μὲ κλάδους ἐλιᾶς κάτωθι.

Τὸ ὑπουργικὸ συμβούλιο σύγκειται ἀπὸ 7 Ἕλληνες καὶ 3 Τούρκους ὑπουργούς. Ἡ Βουλὴ ἔχει 50 βουλευτὰς (35 Ἕλληνες καὶ 15 Τοῦρκοι) καὶ ἡ θητεία της κρατεῖ πέντε χρόνια. Πρόεδρος τῆς Βουλῆς εἶναι Ἕλλην, ἀντιπρόεδρος δὲ Τοῦρκος.

Οἱ δημόσιες ὑπηρεσίες ἀποτελοῦνται κατὰ 70 % ἀπὸ Ἕλληνες καὶ κατὰ 30 % ἀπὸ Τούρκους, ὁ στρατὸς (2.000) κατὰ ἀναλογίαν 60 καὶ 40 % καὶ τὰ Σώματα Ἀ-

---

τητι δὲν ὑφίσταται, καθ' ὅσον δικαιολογητικὰ ἀντιπροσωπεύοντα ποσὸν 3.446.000 περίπου εὑρίσκονται παρὰ τῷ Ταμείῳ Ὑγείας, ἵνα ὑποβληθῶσιν εἰς Ὑπουργεῖον, ἅμα τῇ ὁλοκληρώσει τῆς ἀπαιτουμένης προεργασίας τῆς συγκεντρώσεως καὶ ἐλέγχου. Πάντως ἡ πραγματικὴ οἰκονομικὴ κατάστασις τοῦ Ταμείου θὰ ἀπεικονίζηται εἰς τὸν δημοσιευθησόμενον, λίαν προσεχῶς, Ἰσολογισμόν.

Ὁ Ἀρχηγὸς
Ὡς Πρόεδρος τοῦ Κλάδου Ὑγείας
ΘΕΟΔ. ΡΑΚΙΝΤΖΗΣ

σφαλείας (Ἀστυνομία καὶ Χωροφυλακὴ 2.000 ἄνδρες) κατὰ ἀναλογίαν 70 καὶ 30%.

Ἡ Κύπρος ἔχει 6 ἐπαρχίες (Πάφου, Λεμεσοῦ, Λευκωσίας, Ἀμμοχώστου, Λάρνακος, Κυρηνείας), κάθε μιᾶς τῆς ὁποίας πρωτεύουσα εἶναι ἡ ὁμώνυμη πόλις. Τὸ σύνολο τοῦ ἐδάφους τῆς νήσου ἀνήκει στὴν ἀνεξάρτητη Κυπριακὴ Δημοκρατία, πλὴν τῶν περιοχῶν Ἀκρωτηρίου καὶ Δεκελείας (256 τετρ. χιλμ.), ποὺ ἀποτελοῦν βρεταννικὲς βάσεις καὶ ἀνήκουν στὴν ἀπόλυτη βρεταννικὴ κυριαρχία. Ἡ λίρα τῆς Κύπρου (2,80 δολλάρια), εἶναι ἰσότιμη τῆς στερλίνας καὶ ὑποδιαιρεῖται σὲ 1.000 μίλς. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει σὲ συνοικισμοὺς καὶ προάστια τῶν Ἀθηνῶν).

Κυρηνείας.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Πλάτωνος, μιὰ στάσι μετὰ τὸν «Ἅγιο Γεώργιο» τῆς Ἀκαδημίας Πλάτωνος.

Ἡ Κυρήνεια, κωμόπολις στὴ Β ἀκτὴ τῆς Κύπρου (3.500 κάτοικοι), πρωτεύουσα ὁμωνύμου ἐπαρχίας, ἦταν κατὰ τὴν ἀρχαιότητα ἕδρα βασιλέων. Ἀνασκασκαφὲς ποὺ ἔλαβον χώραν, ἀπεκάλυψαν λαξευτοὺς τάφους, κοσμήματα, νομίσματα, προϊστορικὰ ἀγγεῖα, ἐρείπια ἑλληνιστικῶν κτισμάτων καὶ χριστιανικῶν ναῶν κ.ἄ.

Κυριακοῦ Διομήδους. (Βλέπε Διομήδους Κυριακοῦ).

Κυριακοῦ Παναγῆ.

Ἀρχίζει ἀπὸ τὴν ὁδὸ Δορυλαίου (Μαιευτήριον Ἕλενας Βενιζέλου) καὶ τελειώνει στὴ λεωφόρο Ἀλεξάνδρας (γήπεδον Παναθηναϊκοῦ).

Ὁ Παναγῆς Κυριακός, Δήμαρχος Ἀθηναίων, γεννήθηκε στὴν Ἀθήνα τὸ 1829. Τὸ 1870 ἐξελέγη δήμαρχος, θέσι ποὺ διετήρησε μέχρι τὸ 1879. Ἐπὶ τῶν ἡμερῶν του ἀνηγέρθη τὸ μέγαρον τοῦ Δημαρχείου καὶ ἄλλα δημόσια κτίρια. Γενικῶς ὑπῆρξεν ἕνας ἀπὸ τοὺς δραστηριωτέρους δημάρχους τῆς Πρωτευούσης.

Κυρίλλου Λουκάρεως.

Πάροδος τῆς λεωφόρου Ἀλεξάνδρας 119, παραπλεύρως τῶν φυλακῶν Ἀβέρωφ.

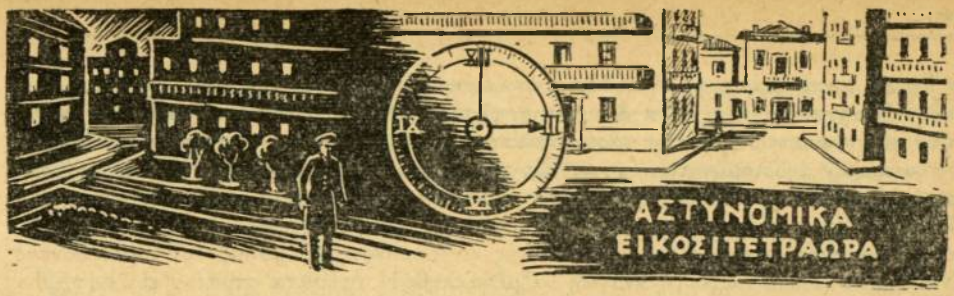
Κύριλλος ὁ Λούκαρις, μέγας ἱεράρχης τῆς Ὀρθοδοξίας, ἐθνάρχης καὶ ἐθνομάρτυς, γεννήθηκε στὸ Ἡράκλειο Κρήτης τὸ 1572. Ἄνθρωπος εὐρυτάτης μορφώσεως καὶ προσωπικότης μεγάλης ἐπιβολῆς, ἠγωνίσθη ἀδιάλλακτα μὲ τὸ λόγο, μὲ τὴ γραφίδα καὶ τὰ ἔργα του γιὰ τὴν ἀποτροπὴ τῆς κατὰ τῆς Ὀρθοδοξίας διαβρωτικῆς δράσεως τοῦ παπισμοῦ. Διετέλεσε Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας (1601 - 1660) καὶ ἀργότερα πεντάκις Κωνσταντινουπόλεως κατὰ διαστήματα. Ἵδρυσε στὴ Κωνσταντινούπολι ἑλληνικὸ τυπογραφεῖο, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐξεδόθη ἡ περίφημη «Πραγματεία κατὰ τῶν Ἰουδαίων», καθὼς καὶ ἄλλα ἔργα του. Μετὰ τὴν τελευταίαν ἐκθρόνισί του (1637) συνελήφθη ἀπὸ ἔργανα τῆς Πύλης, κατόπιν συκοφαντικῶν καταγγελιῶν, ὅτι δῆθεν προητοίμαζεν ἐπαναστατικὴν κατὰ τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας ἐξέγερσι, καὶ ἐστραγγαλίσθη ὑπὸ τῶν γενιτσάρων (27 Ἰουνίου 1638). Θεωρεῖται ἀπὸ τὶς ἐξοχώτερες μορφὲς τῆς Ὀρθοδοξίας καὶ ὡς ὁ μεγαλύτερος στυλοβάτης τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Ἔθνους κατὰ τὸ διάστημα τῆς δουλείας.

Κύρου Ἀδώνιδος.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Πατησίων 329, στάσις Ἰακωβίδου (Ταχυδρομεῖον).

Ὁ Ἄδωνις Κύρου, Ἕλλην δημοσιογράφος, διευθυντὴς καὶ ἰδιοκτήτης τῆς ἐφημερίδος «Ἑστία», γεννήθηκε στὴ Λευκωσία τῆς Κύπρου τὸ 1872. Ὑπῆρξεν ἕνας ἀπὸ τοὺς ἀνακαινιστὰς τοῦ ἑλληνικοῦ Τύπου καὶ πρῶτος αὐτὸς ὠργάνωσε δίκτυο ἀνταποκριτῶν στὸ ἐξωτερικό. Ἤσκησε τὸν δημοσιογραφικὸν ἔλεγχον πρὸς κάθε κατεύθυνσι, χωρὶς καμμιὰ πολιτικὴ ἢ ἄλλη προκατάληψι ἢ ὑστεροβουλία. Ἀπέθανε στὴν Ἀθήνα τὸ 1918.

(Συνεχίζεται)

ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ «Χ»

Συζητοῦνται εἰς εὐρεῖαν κλίμακα δύο «φαινόμενα» τῆς ἐποχῆς μας κατὰ τὸν τελευταῖον καιρόν, ταῦτα δὲ ἐν ἀντιπαραβολῇ πρὸς ἄλλας καταστάσεις. Τὸ πρῶτον «φαινόμενον» εἶναι «ἡ διαφθορὰ τῆς σημερινῆς νεολαίας», ἡ «ἐπικίνδυνος χαλάρωσις τῶν ἠθῶν», ἡ «ὑψηλὴ ἐγκληματικότης» κ.λ. σχετικά, ποὺ ἀπὸ μίαν μερίδα τῆς κοινῆς γνώμης παρουσιάζονται ὡς «λίαν ἀνησυχητικὰ σημεῖα». Ἀντιπαραβολὴ ὅμως αὐτῆς τῆς «φοβερᾶς» καταστάσεως μὲ ὅσα ἄλλοτε συνέβαιναν, πείθει ὅτι δὲν ὑπάρχει φαινόμενον διαφθορᾶς, χαλαρώσεως τῶν ἠθῶν, ὑψηλῆς ἐγκληματικότητος κ.λ., ἀλλὰ ὑπάρχει σχετικὴ πρὸς τὰς συγχρόνους κοινωνίας ἐγκληματικότης καὶ σχετικὴ πάλιν διαφθορὰ εἰς ὡρισμένα ἄτομα. Τὸ ὅτι εἰς ὅλας τὰς ἐποχὰς οἱ ἄνθρωποι διεπίστωναν «φοβερὰ φαινόμενα» μαρτυρεῖται ἀπὸ πλεῖστας ὅσας πηγάς. Ἰδοὺ λ.χ. μία διαπίστωσις ποὺ περιλαμβάνεται εἰς τὸ «Κάτοπτρον τῆς Κοινωνίας», βιβλίον συγγραφὲν πρὸ ἑκατονταετίας ἀκριβῶς ὑπὸ τότε καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου μας, εἰς τὸ ὁποῖον διαλαμβάνονται καὶ τὰ ἑξῆς διὰ τὴν πολίχνην τῶν Ἀθηνῶν τοῦ 1864: «Οὐδαμοῦ ἴσως ἀκούονται τοσοῦτον σκανδαλώδεις αἰσχρολογίαι, ὅσον ἐν Ἀθήναις, » ὅπου κατὰ πᾶσαν ἑορτὴν ἡμέρας καὶ νυκτὸς στρατιῶται, ἢ ἄλλοι νεανίαι ἀπὸ 15 » μέχρις 25 ἢ καὶ 30 ἐτῶν περιέρχονται τὰς ὁδοὺς καθ' ὁμάδας πεζῇ ἢ καὶ ἐφ' ἁμά- » ξης ὡς ἐκβεβακχευμένοι καὶ μανιωδῶς φωνασκοῦντες . . . Γυναῖκες προέδρων καὶ » ὑποδιοικητῶν καὶ πλουσίων ἐμπόρων ἐναμιλλῶνται ἤδη περὶ τὸ χαρτοπαίγνιον » καί τινες αὐτῶν μάλιστα ἀπώλεσαν χιλιάδας δραχῶν ἐν Ἀθήναις ! . . . Ἄνδρες » ἀνωτέρας τάξεως ἀναισχύντως ψευδομαρτυροῦσιν, ὅπως λάβῃ σύνταξιν εὐνοου- » μένη τις οἰκογένεια . . .». Τὸ ὅτι δηλαδὴ παρουσιάζοντο μεθυσμένοι νεανίαι . . . μέχρι 30 ἐτῶν, τὸ ὅτι ἤρχισαν νὰ παίζουν χαρτιὰ καὶ αἱ γυναῖκες, καὶ τὸ ὅτι παρουσιάζετο ψευδομαρτυρῶν κάποιος τῆς ἀνωτέρας τάξεως, ἐθεωρεῖτο «λίαν φοβερὸν καὶ ἀνησυχητικὸν φαινόμενον» τῆς ἐποχῆς. Αὐτά, χωρὶς νὰ ἀποκλείωμεν ὕπαρξιν πραγματικὰ ὑψηλῆς ἐγκληματικότητος ἐκεῖνον τὸν καιρὸν—κουτσαβάκηδες, κουμπουροφόροι κ.λ. κ.λ., πράγματα ὅμως τὰ ὁποῖα ἐθεωροῦντο ὡς ἔνδειξις «λεβεντιᾶς» καὶ δὲν σχολιάζονται ὑπὸ τῶν τότε συγγραφέων ὡς φαινόμενα ἀνησυχητικά . . .

***

Τὸ δεύτερον «φαινόμενον» ποὺ συζητεῖται, ἢ μᾶλλον προβάλλεται ἀπὸ τοὺς ἁπανταχοῦ—καὶ φυσικὰ καὶ ἀπὸ τοὺς παρ' ἡμῖν—πράκτορας τοῦ ἐρυθροῦ παραδείσου, εἶναι «ἡ ἀνυπαρξία ἐγκληματικότητος ὄπισθεν τοῦ Σιδηροῦ Παραπετάσματος». Οὔτε παιδικὴ ἐγκληματικότης ὑπάρχει ἐκεῖ, οὔτε ἀλητεία, οὔτε πάνδημος Ἀφροδίτη, μᾶς λέγουν. Καὶ ὅμως ἕνας δημοσιογράφος τῆς Σόφιας γράφει τὰ ἑξῆς διὰ τὴν νεολαίαν τῆς χώρας του, τὴν ὁποία στιγματίζει συλλογικῶς ὡς «τέντυ μπόϋς»: «Οἱ » περισσότεροι νέοι ἔχουν μαλλιὰ κομμένα «ἀ λὰ Καλυψώ», πανταλόνια «κάου μπόϋ» » καὶ παρδαλὰ ὑποκάμισα. Τὰ κορίτσια ποὺ τοὺς συνοδεύουν ἔχουν ἀνακατεμένα » τὰ μαλλιά των καὶ φοροῦν φοῦστες ποὺ ἔχουν σχῆμα ὀμβρέλλας . . . Ὡς θέαμα » δὲν εἶναι ἴσως ἄσχημον. Τὸ ἄσχημον ὅμως εἶναι ἀλλοῦ, εὑρίσκεται μέσα των.

» Τὰ νέα αὐτὰ πλάσματα εἶναι ἄδεια, δὲν ἔχουν τίποτε μέσα των. Εἰς τὴν ψυχήν των » δὲν ὑπάρχει παρὰ ἡ δίψα διὰ τὰς ἀπολαύσεις, τοὺς διαστρεβλωμένους χορούς, » τὰ οἰνοπνευματώδη ποτά, τὰς γυναῖκας, καὶ μία ἐπιθυμία: νὰ πραγματοποιήσουν » τὸν ἄωρον ἀνδρισμόν των . . . ». Εἰς τὴν Πολωνίαν ἐξ ἄλλου, κατὰ δημοσιογραφικὴν ἀνταπόκρισιν ἐκ Βελιγραδίου, ὁ «τεντυμποϋσμὸς» καὶ ἡ ἐγκληματικότης τῶν ἀνηλίκων ἔχουν τόσον ἐπεκταθῆ—μὲ συνέπειαν τὴν ἀπαγγελίαν τεσσάρων καταδικαστικῶν ἀποφάσεων εἰς θάνατον ἐντὸς μιᾶς μόνον ἑβδομάδος τοῦ παρελθόντος Νοεμβρίου—ὥστε παρέστη ἀνάγκη νὰ μετακληθοῦν τμήματα στρατοῦ εἰς ἐνίσχυσιν τῆς Ἀστυνομίας. (Αἱ τρεῖς ἐκ τῶν τεσσάρων αὐτῶν περιπτώσεων ἀφεώρων ἀπόπειραν φόνου καὶ τραυματισμὸν ἀστυνομικῶν ὀργάνων). Περαιτέρω, ἡ Οὐγγαρία, ἡ Τσεχοσλοβακία, ἡ Ἀνατολικὴ Γερμανία, ἡ Ρουμανία παρουσιάζουν ὑψηλὰ ποσοστὰ ἐγκληματικότητος γενικῶς, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἐγκαταλείπεται βαθμηδὸν ἡ «θέσις» ὅτι ἡ ἐγκληματικότης ἀποτελεῖ κατάλοιπον τοῦ «μπουρζουάδικου» παρελθόντος. Ἡ Γιουγκοσλαβία, παρ' ὅλον ὅτι δὲν περιλαμβάνεται μεταξὺ τῶν ὄπισθεν τοῦ Παραπετάσματος χωρῶν, ἐν τούτοις ἔχει τὰ αὐτὰ μὲ τὴν Πολωνίαν καὶ Οὐγγαρίαν ποσοστὰ ἐγκληματικότητος τῶν ἀνηλίκων. Ὅσον διὰ τὴν Σοβιετικὴν Ἕνωσιν, αἱ καθημερινῶς μεταδιδόμεναι διὰ τῶν εἰδησεογραφικῶν πρακτορείων θανατικαὶ ἐκτελέσεις δι' οἰκονομικὰ καὶ ἄλλα ἀδικήματα—ἔστω καὶ ἂν πολλαὶ ἐξ αὐτῶν εἶναι προσχηματικαὶ καὶ ἀποβλέπουν εἰς ἄλλου εἴδους ἐκκαθαρίσεις—, αἱ καταβαλλόμεναι τεραστίας ἐκτάσεως προσπάθειαι διὰ τὸν περιορισμὸν τοῦ ἐμπορίου τῆς λευκῆς σαρκός, διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς ἐγκληματικότητος τῶν νέων κ.λ. κ.λ., μαρτυροῦν ὅτι παρ' ὅλην τὴν σιδηρᾶν πειθαρχίαν ἡ ἐγκληματικότης δὲν εἶναι ἐκεῖ μικροτέρα ἀπὸ τῶν δυτικῶν χωρῶν.

***

Δὲν εἶναι ὀλίγαι αἱ περιπτώσεις τῶν «συμπτώσεων» καὶ τῶν ὁμοιοτήτων ἐγκληματικῶν πράξεων καὶ ἄλλων ἐνεργειῶν, ποὺ αἰφνιδιάζουν καὶ γίνονται ἀφορμὴ πολλῶν παρατηρήσεων εἰς τὴν κοινωνικὴν ζωήν. Εἴχομεν πρὸ καιροῦ τὴν σύμπτωσιν τριῶν θανάτων ἐκ γρονθοκοπημάτων, ἐδῶ καὶ εἰς τὴν ἐπαρχίαν, ἐντὸς ἐλαχίστων ἡμερῶν, εἴχομεν τὴν σύμπτωσιν δύο τραυματισμῶν συνεπείᾳ ἐκκινήσεως ἄνευ ὁδηγοῦ αὐτοκινήτου εἰς Ἀθήνας καὶ μοτοσυκλέττας εἰς Πειραιᾶ, ἐντὸς ἐλαχίστων ἡμερῶν πάλιν, καὶ ἄλλα παρόμοια. Τὰς τελευταίας ἡμέρας ἔχομεν τὴν ὅλως δραματικὴν «σύμπτωσιν» δύο ἀνθρωποκτονιῶν ἐκ προθέσεως, μὲ ὁμοιότητας ποὺ ἐκπλήσσουν καὶ τὸν πλέον ἀδιάφορον εἰς τὰς λεπτομερείας. Μερικαὶ λεπτομέρειαι ὁμοιοτήτων εἶναι: α) Αἱ δράστιδες, ἀμφότεραι γυναῖκες ὕπανδροι, ἡλικίας 32 καὶ 38 ἐτῶν ἀντιστοίχως καὶ μητέρες υἱῶν 7 ἐτῶν ἡ πρώτη καὶ 17 ἐτῶν ἡ δευτέρα. β) Τὰ θύματα, ἄνδρες ἡλικίας 36 καὶ 40 ἐτῶν ἀντιστοίχως, βίαιοι, παρασιτικοί, μὲ βεβαρημένον ποινικὸν παρελθόν. γ) Τὰ αἴτια ἀμφοτέρων τῶν πράξεων παρουσιάζονται τὰ αὐτά, ἤτοι βάρβαρος συμπεριφορά, ἐξώθησις εἰς πορνείαν, ἐξανέμισις τῶν περιουσιακῶν στοιχείων τῶν δράστιδων ὑπὸ τῶν θυμάτων κ.λ. δ) Τὰ μέσα διαπράξεως τῶν ἐγκλημάτων ἐτέθησαν εἰς ἐνέργειαν κατ' ἀνύποπτον στιγμήν, ἀφοῦ τὸ πρῶτον θῦμα ἐπλήγη μὲ ἕνα ἡμιαξόνιον αὐτοκινήτου ἐνῷ ἐκοιμᾶτο καὶ τὸ δεύτερον ἔλαβε δηλητηριασμένον φαγητὸν ἐν ἀγνοίᾳ του. ε) Καὶ ἡ πρώτη καὶ ἡ δευτέρα δρᾶστις ἐπικαλοῦνται τὴν ἀγάπην τῶν παιδιῶν των, τονίζουσαι ὅτι δι' αὐτὰ ἐγκλημάτισαν . . . στ) Τόπος ἐγκλημάτων δύο ὅμοιαι κατοικίαι εἰς δύο ὁμοίας συνοικίας: Περιστέρι τὸ πρῶτον, Μεταξουργεῖον τὸ δεύτερον.

***

Διερωτᾶται μία ἐφημερὶς ὕστερα ἀπὸ πολλὰ σχόλια ἐπὶ τῶν δύο αὐτῶν ἐγκλημάτων: « . . . Ἐπῆγαν—αἱ δύο γυναῖκες—εἰς τὸν ἀστυνόμον τῆς περιφερείας των διὰ » νὰ τοῦ ἐκθέσουν τὴν τραγωδίαν των; (Ἕνας ἀστυνόμος μὲ σύνεσιν καὶ ἀνθρωπιὰν

» ἠμπορεῖ νὰ ἐπιτύχη πολλά, χρησιμοποιῶν, ἀναλόγως τῶν περιστάσεων,ὡς μέσα τὴν » συμβουλήν, τὴν ἀπειλήν, τὴν δίωξιν). Κατέφυγαν εἰς τὸν ἐφημερεύοντα εἰσαγγελέα » διὰ νὰ ζητήσουν τὴν προστασίαν του;... Ἄγνωστον. Οἱ ἀστυνόμοι, πάντως, καὶ οἱ » εἰσαγγελεῖς καλὸν εἶναι εἰς τὸ μέλλον νὰ χειρίζωνται μὲ μεγαλυτέραν ζέσιν καὶ ἠθι- » κὴν ἐγερσιμότητα παρόμοια θέματα ὅταν τίθενται ὑπ' ὄψιν των. Διότι πολλὰ ἀπὸ » αὐτὰ μεταβάλλονται μὲ τὸν καιρὸν εἰς θερμοκήπια στυγερῶν ἐγκλημάτων . . . ».

***

Υφεσις παρουσιάζεται ἀπὸ τὸ μέτωπον διαρρηκτῶν—κλεπτῶν Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς. Ὅσον καὶ ἂν . . . θίγη πάλιν αὐτὴ ἡ διαπίστωσις τοὺς καλοὺς καὶ ἀξίους κ.κ. διαρρήκτας καὶ ἁπλοῦς κλέπτας, ἡ ἀλήθεια πρέπει νὰ λέγεται ἐφ' ὅσον ὑπάρχει. Δὲν ἔχομεν αὐτὰς τὰς ἡμέρας—ὕστερα μάλιστα ἀπὸ τὸ πολυσυζητηθὲν ἐκεῖνο «νέον κῦμα» ποὺ γνωρίσαμε—μεγάλους καὶ φοβεροὺς ἐπιδρομεῖς κατὰ τῶν ξένων περιουσιακῶν στοιχείων. Αν ἐξαιρέσωμε λοιπόν, ἀπὸ τὰ «ἀντιπροσωπευτικὰ στοιχεῖα», ἐκεῖνον τὸν ἐντιμότατον Σ.Κ. τῶν 48 ἐτῶν, ὁ ὁποῖος ὕστερα ἀπὸ πολλὰς λεηλασίας ἁπλωμένων πρὸς στέγνωσιν ἐσωρρούχων καὶ ἰδίως ἀνδρικῶν ὑποκαμίσων, συνελήφθη ἐπὶ τέλους εἰς τὸν Κορυδαλλὸν καὶ ἀπεκάλυψεν ὕπαρξιν 300 κλεμμένων ὑποκαμίσων εἰς τὴν κατοικίαν του, ἂν ἐξαιρέσωμε ἐκείνους τοὺς φερέλπιδας νεανίας Γ.Κ., Π.Β., Δ.Κ., ἅπαντας τῶν 18 ἐτῶν, ὡς καὶ τοὺς Π.Π. καὶ Π.Λ. τῶν 19 ἐτῶν, οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦντες σπεῖραν ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ πρώτου διέπραξαν 14 διαρρήξεις, οἱ ὑπόλοιποι οὐδὲν τὸ ἀξιοπρόσεκτον ἀπὸ ἀπόψεως «δυναμικοῦ», μεθόδων καὶ κλίσεων παρουσιάζουν. Τοὐναντίον ἔχομεν παράγοντας «ταπεινοὺς» εἰς τὴν τελευταίαν συγκομιδήν, ἐκ τῶν ὁποίων ἄλλοι ὑπεβίβασαν τὸ «ἐπάγγελμα» εἰς . . . ἀξιοθρήνητα ἐπίπεδα καὶ ἄλλοι τοῦ προσῆψαν . . . ἀτιμωτικὸν ὄνειδος. Παραδείγματα τῶν δύο αὐτῶν κατηγοριῶν: Ἐκεῖνος ὁ «ἀγαθὸς» διαρρήκτης ἐστιατορίου τοῦ Κολωνοῦ, ὁ ὁποῖος μετὰ τὴν διάρρηξιν ἐκάθησε καὶ ἔφαγε διάφορα φαγητά, ἤπιε ἀρκετὸ κρασὶ καὶ ἔλαβεν ἕνα μόνον δεκάδραχμον ποὺ ἀνεῦρε εἰς τὸ ταμεῖον. Καὶ ἐκεῖνος ὁ μωαμεθανὸς Σ.Ι. τῶν 22 ἐτῶν, εἰς τὴν Πλάκαν, ὁ ὁποῖος ἀφαιρῶν διάφορα εἴδη ἀπὸ κατοικίαν, μετὰ μεγίστης προσοχῆς, ἔφθασε εἰς μίαν στιγμὴν πρὸ κοιμωμένης νεάνιδος 18 ἐτῶν. Ἀντὶ ἄλλου λοιπὸν ἅρπαξε τὰ ἐσώρρουχα τῆς νέας καὶ ἄρχισε νὰ ἐκβάλη ζωηρὰς κραυγὰς ἱκανοποιήσεως, ὅτε ἐξύπνησεν ἡ νέα ἀπὸ τὸν θόρυβον, εἰδοποιήθη ἡ Ἀστυνομία καὶ ἐντὸς ὀλίγου συνελήφθη ὁ δράστης, ποὺ ὡμολόγησε τὴν πρᾶξιν του καὶ τρεῖς ἄλλας κλοπάς. Ἐνδιαφέρον παρουσιάζουν καὶ δύο «γνωριμίαι» καθ' ὁδόν, μὲ ἀντίστοιχον τῶν δύο φύλων δρᾶσιν: Γνωριμία Ἀμερικανοῦ μὲ τὴν Ε.Α. τῶν 22 ἐτῶν ἀπέληξεν εἰς τὴν ἀφαίρεσιν ἐπιταγῶν καὶ δολλαρίων τοῦ πρώτου ὑπὸ τῆς δευτέρας. Καὶ γνωριμία τῆς Α.Λ. τῶν 46 ἐτῶν μὲ ἄγνωστον, ἀπέληξεν εἰς ἁρπαγὴν τῆς τσάντας της ὑπ' αὐτοῦ μὲ πλούσιον σχετικῶς περιεχόμενον . . .

***

Κάπως διαφορετικὰ ἔχουν τὰ διαρρηκτικὰ πράγματα εἰς τὴν πόλιν τῶν Πατρῶν. Ἀγγέλλεται ἀπὸ ἐκεῖ ἡ ἐξάρθρωσις τῆς «φοβερᾶς» συμμορίας «Μαῦρος Κεραυνός», τὰ μέλη τῆς ὁποίας μὲ τὰ κλοπιμαῖα ἐσκόπευον νὰ ἀγοράσουν περίστροφα καὶ νὰ ἐπιδοθοῦν εἰς ληστείας. Ἔστι δὲ «Μαῦρος Κεραυνὸς» ἡ τριμελὴς ὁμὰς τῶν 18ετῶν Ι.Γ., Α.Δ. καὶ Α.Μ., οἱ ὁποῖοι ὑπὸ τὴν ἐμπνευσμένην ἀρχηγίαν τοῦ πρώτου διέπραξαν μέχρι τῆς ἀσπλάχνου ματαιώσεως τῶν σχεδίων των ὑπὸ τῆς Ἀστυνομίας: Διάρρηξιν ξυλουργικοῦ ἐργοστασίου κατὰ μῆνα Νοέμβριον—ἐπιχείρησις γκαγκστερικὴ μὲ μάσκες καὶ γάντια—καὶ ἀφαίρεσιν 8.000 δραχμῶν. Διάρρηξιν τοῦ Γ' Γυμνασίου ἀρρένων Πατρῶν κατὰ μῆνα Ἰανουάριον, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἀφήρεσαν 500 δραχμὰς ποὺ ἀνεῦρον καὶ διεσκόρπισαν τὰ βιβλία καὶ τὰ ἔγγραφα τοῦ Γυμνασίου. Τὸ τελευταῖον τοῦτο, τὸ σκόρπισμα δηλαδὴ βιβλίων καὶ ἐγγράφων, εἶχεν ἕνα . . . ὁμολογουμένως «ἱερὸν σκοπόν», ὡς ὡμολόγησαν τὰ «καλὰ παιδιά». Ἀπέβλεπεν εἰς τὸ «νὰ τιμωρηθοῦν οἱ καθηγηταὶ ποὺ ἀφήνουν τὰ παιδιὰ στὴν ἴδια τάξη ! »

***

Στατιστικὴ τῆς Ὑποδιευθύνσεως Τροχαίας Κινήσεως Ἀθηνῶν μᾶς πληροφορεῖ ὅτι κατὰ τὸ 1963, εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Ἀθηνῶν συνέβησαν 5.782 αὐτοκινητικὰ δυστυχήματα, κατὰ τὰ ὁποῖα ἐφονεύθησαν 78 ἄτομα καὶ ἐτραυματίσθησαν 381 σοβαρῶς καὶ 6.018 ἐλαφρῶς, ἔναντι 5.674 δυστυχημάτων τοῦ 1962 μὲ 78 νεκρούς, 401 σοβαρῶς τραυματίας καὶ 5.555 ἐλαφρῶς. Τὸ 1963 δηλαδὴ προσέθεσεν εἰς τὸ προηγούμενον ἔτος 108 αὐτοκινητικὰ δυστυχήματα, ἐνῷ ἄφησε τὸν ἀριθμὸν τῶν νεκρῶν εἰς τὰ αὐτὰ ἐπίπεδα. Ἀπὸ τὰ λοιπὰ στοιχεῖα τῆς στατιστικῆς τοῦ 1963 συνάγονται τὰ ἀκόλουθα: Τὰ περισσότερα δυστυχήματα συνέβησαν καθ' ἡμέραν Σάββατον (910) καὶ τὰ ὀλιγώτερα καθ' ἡμέραν Κυριακὴν (750). Ἐκ παραλλήλου, τὰ περισσότερα δυστυχήματα συνέβησαν κατὰ τὰς ὥρας 12—14 (805), καὶ τὰ ὀλιγώτερα κατὰ τὰς ὥρας 14—16 (77). Τὰ ἰδιωτικῆς χρήσεως αὐτοκίνητα ἐξακολουθοῦν εἰς τὰς Ἀθήνας νὰ ἔρχωνται πρῶτα εἰς δυστυχήματα (2.679). Τέλος, τὰ πλέον ἐπικίνδυνα σημεῖα ἀπεδείχθησαν ἡ διασταύρωσις τῆς λεωφόρου Ἰλισοῦ μὲ τὴν ὁδὸν Βούρβαχη, ἡ συμβολὴ Πανεπιστημίου—Πατησίων—Αἰόλου, καὶ ἡ λεωφόρος Ποσειδῶνος παρὰ τὴν στροφὴν τῆς Οὔλεν.

***

Η ἀνταπάτη ποὺ ἀνέφερα εἰς τὰ προηγούμενα «Εἰκοσιτετράωρα» φαίνεται νὰ κερδίζῃ ἔδαφος τὸ τελευταῖο καιρό. Φίλος συνάδελφος μοῦ διηγήθη προχθὲς τὴν περίπτωσιν ἑνὸς ἄλλου «ἀφελοῦς ἐπαρχιώτη», ἑνὸς «βλάχου», ποὺ ἐνῶ ἔπινε τὸν καφέ του εἰς κεντρικὸν καφενεῖον εἶδε νὰ τὸν πλησιάζῃ κάποιος «ναυτικός». «—Ἐνδιαφέρεσαι γι' αὐτὸ ἀφεντικό ;», τοῦ εἶπε καὶ τοῦ ἔδειξε κάτι, τὸ ὁποῖον «κάτι» ἦτο ἕνα ρολόγι «λαθραῖο» καὶ ἐπωλεῖτο εἰς τιμὴν «εὐκαιρίας» 500 δραχμῶν... «—Δὲν τοὺ θέλου! Πήγινι ἀποὺ δῶ ζαγάρ!», τὸν ἀπέπεμψε ὁ «βλάχος» καὶ πῆρε τὸ ταγάρι καὶ τὴν γκλίτσα του νὰ φύγῃ, ἀλλὰ ὁ ἄλλος ἐπέμενε: «—Πάρτο μὲ 400!» «—Δὲν σ' δίνου παραπάν' ἀποὺ 200 οὐρέ», συγκατετέθη κάπως μὲ τὰ πολλά... ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τὴν ἐπαρχία. «—Νὰ μοιράσωμε τὴν διαφορὰ μπάρμπα! Πάρτο 300 καὶ νὰ μ' εὐχαριστᾶς!», ψιθύρισε ὁ «ναυτικὸς» καὶ συμπλήρωσε: «—Μὴ μιλᾶς δυνατὰ γιατὶ αὐτὸς δίπλα μας φαίνεται ἀστυνομικός... Δυὸ χρόνια φυλακὴ θὰ φάω ἂν μὲ καταλάβῃ, γιατὶ τὸ ρολόγι αὐτὸ ἔχει 2.000 δραχές... Καὶ θὰ χάσω καὶ τὸ καράβι ποὺ φεύγει σὲ μιὰ ὥρα...». Ἀποτέλεσμα: Ὁ «βλάχος» δέχθηκε, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως νὰ δοκιμάσῃ γιὰ μισὴ ὥρα τὸ «πρᾶμα» ἂν πηγαίνῃ καλά. Τὸ πῆρε λοιπόν, τὸ ἔβαλε εἰς τὸ χέρι του καὶ συμφώνησαν νὰ παίξουν χαρτιὰ ὅση ὥρα θὰ κρατοῦσε ἡ δοκιμή. Ὕστερα ἀπὸ 35 λεπτὰ ἀκριβῶς, ὁ «βλάχος» βγάζει τὸ ρολόγι καὶ τὸ δίνει εἰς τὸν «λαθρέμπορο ναυτικὸ» δηλώνοντας: «—Δὲν ἰργάζιτι ἰξυπνάκια. Νάτου ποὺ σταμάτ'σι κιόλα! Πάρτου λοιπὸν κὶ χάσου ἀποὺ μπρουστά μ' γιατὶ θὰ φουνάξου κανέναν ἀστυφύλακα! Μπρός!!...». Ὁ «λαθρέμπορος» φοβήθηκε πραγματικὰ μὴ μπλέξῃ μὲ τὴν Ἀστυνομία, πῆρε τὸ ρολόγι καὶ ἔφυγε, ἀλλὰ πρὶν κάμῃ μερικὰ βήματα ἔκαμε τὴν φοβερὴ διαπίστωσι: Τὸ ρολόγι ποὺ τοῦ ἐπεστράφη δὲν ἦτο δικό του! Ἦτο ἕνας «παλιοτενεκὲς» ποὺ τοῦ ἐδόθη μὲ ζηλευτὴ ταχυδακτυλουργικὴ ταχύτητα ἀπὸ τὸν «βλάχο», τοῦ ἔλειπαν δύο βίδες καὶ εἶχε ἐλατήρια ἀντὶ γιὰ μηχανή!... Φώναξε λοιπὸν ἕνα ἀστυφύλακα, συνελήφθη ὁ «βλάχος», καὶ ἀπεδείχθη ὅτι ὁ μὲν «βλάχος» βλάχος δὲν ἦτο, ἀλλὰ τοὐναντίον ἦτο ἀπατεὼν ὁλκῆς, γέννημα καὶ θρέμμα τοῦ Πειραιῶς, ποὺ μιλοῦσε ἄπταιστα τὰ «βλάχικα» καὶ περίμενε κάποιο θῦμα στὸ καφενεῖο. Ὁ δὲ «λαθρέμπορος—ναυτικὸς» ἀπεδείχθη ὅτι ἦτο ἀνθρωπάκος τοῦ ποδαριοῦ, ποὺ προσπαθοῦσε μὲ τὴν τριμμένη μέθοδο τῶν «λαθραίων» καὶ τοῦ «καραβιοῦ ποὺ φεύγει» νὰ ἐξοικονομήσῃ τὰ πρὸς τὸ ζῆν... Καὶ ἡ ἀπόφασις τοῦ δικαστηρίου: Ἀπαλλαγὴ τοῦ «ναυτικοῦ—λαθρεμπόρου», φυλάκισις τριῶν μηνῶν εἰς τὸν «βλάχον»...

***

ΓΕΝΕΘΛΙΑ. Μὲ αὐτὸ τὸ τεῦχος, τὰ «'Αστυνομικὰ Εἰκοσιτετράωρα» εἰσέρχονται εἰς τὸ δεύτερον ἔτος ἀπὸ τῆς καθιερώσεώς των. Εἴθισται εἰς παρομοίας περιπτώσεις οἱ «αὐτουργοὶ» νὰ κάμνουν ἕναν ἀπολογισμὸν τῆς περιόδου ποὺ ἔκλεισε, ἀντιστρέφοντες δὲ τά . . . πάλαι ποτὲ συνηθιζόμενα, νὰ παρουσιάζουν ὡς οὐρανομήκη ἐπιτυχίαν τῶν στηλῶν των τὸ πλῆθος ὠργισμένων, ἐπιτιμητικῶν, ἀκόμη καὶ ὑβριστικῶν ἐπιστολῶν ἢ τηλεφωνημάτων ποὺ ἔλαβαν. Προσωπικῶς δὲν θὰ ἀκολουθήσω αὐτὴν τὴν τόσον «τετριμμένην» μέθοδον, δὲν μπορῶ ὅμως καὶ νὰ μὴ διατυπώσω μίαν ἀπορίαν, ποὺ περικλείει συνάμα πολὺν φόβον: Μήπως τὸ ὅτι δὲν ἔλαβα μέχρι σήμερα ὠργισμένα γράμματα, ἐπιτιμητικούς . . . λιβέλλους κ.λ., σημαίνει πὼς ἀπέτυχε ἡ ἀποστολὴ τῶν «Εἰκοσιτετραώρων»;

***

Καὶ πάλιν ἐλάχιστα ἀπὸ τὴν ξένην ἀστυνομικὴν εἰδησεογραφίαν τῶν τελευταίων ἡμερῶν:

* 'Επεκηρύχθη μὲ τὸ ποσὸν τῶν 10.000 δολλαρίων ὁ ἄγνωστος καὶ ἀσύλληπτος «Δράκος τῆς Βοστώνης», ὁ ὁποῖος μὲ τὴν δολοφονίαν καὶ τὸν ἀκρωτηριασμὸν διδασκαλίσσης 22 ἐτῶν κατ' αὐτάς, ἔφθασεν «αἰσίως» εἰς τὸ δωδέκατον πανόμοιον ἔγκλημά του ἀπὸ τοῦ 'Ιουλίου 1962. Πλὴν τῆς ἐπικηρύξεως συνεστήθη καὶ ἐπιτροπὴ ἐπιλέκτων ντέτεκτιβς διὰ τὴν ἀναζήτησιν τοῦ φρικτοῦ ἐγκληματίου, ἕνας δὲ ὑπνωτιστὴς ποὺ ἐτέθη εἰς τὴν διάθεσιν τῆς 'Αστυνομίας πιστεύει ὅτι θὰ ἀνακαλύψῃ τὸν ἄγνωστον στραγγαλιστήν.

* « Ἔτσι χαίρονται τὴν ζωὴν εἰς τὴν Δύσιν, καὶ θὰ πράξωμεν καὶ ἡμεῖς τὸ αὐτό ! . . . », ἔλεγεν εἰς ἀνηλίκους μαθητρίας κάτω τῶν 18 ἐτῶν, ποὺ προσεκάλει εἰς τὸ διαμέρισμά του, ὁ Ρῶσος μηχανικὸς Μ.Γ. εἰς τὴν Μόσχαν. «Τὰ θύματα αὐτοῦ τοῦ παλιανθρώπου καὶ ἐκμαυλιστοῦ», κατὰ τὴν «Μοσκόφσκυ Κομσομόλσκαγια Πράβδα», ἀνέρχονται εἰς 41 νεάνιδας, ἐκ τῶν ὁποίων «οὐδεμία διεμαρτυρήθη ἢ τὸν ἐχαστούκησε ποτέ, καθ' ὅσον ἡ συνείδησίς των εἶχε παραλύσει λόγῳ τῆς χρήσεως οἰνοπνεύματος καὶ τῆς θέας ἁλμυρῶν φωτογραφιῶν ξένων περιοδικῶν».

* Τέσσερα ἄτομα ἐφονεύθησαν καὶ πέμπτον ἐτραυματίσθη σοβαρῶς εἰς τὴν 'Οττάβαν, ὅταν οἱ ἐνορῖται μικρᾶς ἐκκλησίας ἐδοκίμασαν νὰ παρεμποδίσουν ληστείαν τῆς παραπλεύρως οἰκίας τοῦ ἱερέως.

* Μεγάλην ζωὴν κατώρθωνε νὰ κάμνῃ ὁ Σικελὸς βαρῶνος Λ.Κ. μὲ τὴν ἑξῆς πρωτότυπον μέθοδον: Πηγαινοερχόμενος μεταξὺ Ρώμης καὶ Νεαπόλεως ἐπὶ σπὸρ αὐτοκινήτου, ἐκάλει μίαν κυρίαν νὰ ἀνέλθῃ καὶ νὰ καθίσῃ δίπλα του. Καθ' ὁδόν, δύο προσωπιδοφόροι λησταὶ ἐπετίθεντο ἐναντίον των, ἐσταματοῦσαν τὸ αὐτοκίνητον καὶ ἀφαιροῦσαν τὰ χρήματα καὶ τὰ κοσμήματα τοῦ ζεύγους. 'Η μέθοδος, ἀπὸ τετραετίας χρησιμοποιουμένη ὑπὸ τοῦ ὡραίου βαρώνου, ἐπετύγχανε πάντοτε διότι αἱ κυρίαι, φοβούμεναι σκάνδαλον, δὲν ὑπέβαλον μηνύσεις. Τελευταίως ὅμως ὁ βαρῶνος διέπραξε τὸ μοιραῖον λάθος νὰ ρίψῃ τὰ «δίχτυα» του δύο φορὰς εἰς δύο γραμματεῖς, ποὺ μόλις εἶχαν πληρωθῆ τὸν μισθόν των. Αἱ δεσποινίδες ὑπέβαλαν μηνύσεις, ὁ ἔξυπνος ἐπιχειρηματίας συνελήφθη, ὡμολόγησεν ὅτι διέπραττε δεκάδα παρομοίων ληστειῶν κατὰ μῆνα μὲ τοὺς συνενόχους του, καὶ κατεδικάσθη εἰς 13 ἐτῶν φυλάκισιν . . .

* Θύσας γενναίως εἰς τὸν Βάκχον ὁ Γ.Γ., εἰς ἕνα μπὰρ τῆς Γλασκώβης, καὶ ὁδηγηθεὶς ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν εἰς τὸν δικαστήν, κατεδικάσθη νὰ ἐμφανίζεται ἐπὶ μίαν τριετίαν εἰς τὴν 'Αστυνομίαν κάθε Παρασκευὴν καὶ Σάββατον διὰ νὰ ἐλέγχεται ἡ ὁσμὴ τῆς ἀναπνοῆς του . . .

ΣΥΝΕΡΓΑΤΗΣ «Χ»

ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. 'Αρχηγοῦ τῆς 'Αστυνομίας, προήχθη εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ 'Υπαρχιφύλακος, ὁ ἐν Μ. Δ. 'Αστυφύλαξ κ. 'Αθανάσιος Μπάλλας, ὡς συμπληρώσας 4ετίαν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ 'Αστυφύλακος καὶ διότι ἔχουσι προαχθῆ νεώτεροί του εἰς ἀνώτερον βαθμόν.

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. 'Αρχηγοῦ τῆς 'Αστυνομίας, κοινοποιηθείσης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 101/25-10-63 ἡμερησίας διαταγῆς τοῦ 'Αρχηγείου, προήχθη εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ 'Υπαρχιφύλακος ὁ 'Αστυφύλαξ κ. Νικόλαος Λεβέντης.

***

ΔΙΟΡΙΣΜΟΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. 'Υφυπουργοῦ 'Εσωτερικῶν, διωρίσθη ὑγειονομικὸς ἀξιωματικὸς τοῦ Σώματος 'Αστυνομίας Πόλεων, ἐπὶ βαθμῷ καὶ ἀποδοχαῖς 'Αστυνόμου Β' τάξεως, ὁ ἰδιώτης ἰατρὸς κ. 'Ιωάννης Ρόζος, κεκτημένος τὰ νόμιμα προσόντα, πρὸς πλήρωσιν ὑφισταμένης κενῆς ὀργανικῆς θέσεως.

***

ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΕΙΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. 'Υφυπουργοῦ 'Εσωτερικῶν, λόγῳ ὑπηρεσιακῶνἀναγκῶν, οἱ κάτωθι ἀξιωματικοὶ ἐτοποθετήθησαν ὡς ἀκολούθως :

1. Εἰς 'Αστυνομικὴν Διεύθυνσιν Κερκύρας, ὁ 'Υπαστυνόμος Α' τάξεως κ. Παῦλος Θεοχαρόπουλος, ἐκ τῆς 'Αστυνομικῆς Διευθύνσεως 'Αθηνῶν.

2. Εἰς 'Αστυνομικὴν Διεύθυνσιν Πατρῶν, ὁ 'Υπαστυνόμος Β' τάξεως κ. Γεώργιος Γκόντας, ἐκ τῆς 'Αστυνομικῆς Διευθύνσεως Πειραιῶς, τῇ αἰτήσει του.

3. Εἰς 'Αστυνομικὴν Διεύθυνσιν Πειραιῶς : α) ὁ 'Αστυνόμος Β' τάξεως κ. Θωμᾶς Τσάντζαλος, ὑπηρετῶν παρὰ τῇ αὐτῇ Διευθύνσει, τοποθετούμενος ὡς ὑπόλογος Διαχειριστὴς Χρηματικοῦ καὶ β) ὁ 'Υπαστυνόμος Β' τάξεως κ. Στυλιανὸς Ζαροδῆμος, ἐκ τῆς 'Αστυνομικῆς Διευθύνσεως Πατρῶν, τῇ αἰτήσει του.

***

ΠΑΡΑΙΤΗΣΕΙΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

Παρητήθησαν τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος : α) ὁ ὑγειονομικὸς ἀξιωματικός, 'Υπαστυνόμος Α' τάξεως κ. 'Ιωάννης Ρόζος καὶ β) οἱ 'Αστυφύλακες κ.κ. Γεώργιος Γουρζῆς καὶ Φώτιος Πετρόπουλος.

***

ΑΜΟΙΒΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. 'Υφυπουργοῦ 'Εσωτερικῶν, ἐχορηγήθη ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τοὺς : 1) 'Υπαστυνόμους Α' τάξεως κ.κ. Δημήτριον Γιαλαμᾶν καὶ Περικλῆν Ρερρὲν καὶ β) 'Αστυφύλακας κ.κ. 'Ιωάννην 'Αναστασόπουλον, Σωτήριον Γεωργιλᾶν, Νικόλαον Παναγιωτόπουλον καὶ Παναγιώτην Μπουρίκαν, διότι ἅπαντες, ἐργασθέντες μετ' ἐξαιρετικοῦ ζήλου, ἰδιαιτέρας ἐπιμελείας καὶ μεθοδικότητος, πολὺ δὲ πέραν τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν ἐργασίας, ἐπέτυχον τὴν σύλληψιν πενταμελοῦς σπείρας ἐπικινδύνων κακοποιῶν.

Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως ἐπηνέθησαν οἱ : 1) 'Αστυνόμος Α' τάξεως κ. 'Ιωάννης Πουρναρόπουλος, 2) 'Αρχιφύλακες κ.κ. Βασίλειος Νεροῦτσος, Σωτήριος Τσούνης καὶ 'Ιωάννης Λιόντος καὶ 3) 'Αστυφύλακες κ.κ. Γεώργιος Γιαννόπουλος καὶ Εὐστάθιος Σταματόπουλος, διότι ἅπαντες, καὶ ἐν τῷ κύκλῳ τῆς ἁρμοδιότητός του

ἕκαστος, ὑπὸ τὴν αὐτοπρόσωπον καθοδήγησιν τοῦ πρώτου τούτων, ἐργασθέντες μετὰ ζήλου καὶ ἀφοσιώσεως πρὸς τὸ καθῆκον, συνέβαλον εἰς τὴν σύλληψιν τῆς ἀνωτέρω σπείρας κακοποιῶν καὶ τὴν ἐξιχνίασιν σωρείας κλοπῶν διαπραχθεισῶν ὑπ' αὐτῆς.

***

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

Παρὰ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης ἐλάβομεν τὴν κατωτέρω ἐπιστολήν, ἣν καὶ δημοσιεύομεν, ἐκφράζοντες τὰς θερμοτάτας εὐχαριστίας μας διὰ τὰ εὐμενῆ ὑπὲρ τοῦ περιοδικοῦ μας σχόλια.

Πρὸς
Τὸ Ἀρχηγεῖον τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων
Διεύθυνσιν περιοδικοῦ «Ἀστυνομικὰ Χρονικὰ»

Ἀξιότιμε Κύριε Ἀρχιμανδρίτα,

Μετ' ἰδιαιτέρας χαρᾶς λαμβάνομεν ἑκάστοτε τὸ λαμπρὸν περιοδικὸν «Ἀστυνομικὰ Χρονικά», ὅπερ τὰ μέγιστα συμβάλλει διὰ τῶν ἐν αὐτῷ ἀναπτυσσομένων θεμάτων εἰς τὴν ἐξύψωσιν τῆς παρ' ἡμῖν Κοινωνίας καὶ χαλύβδωσιν τοῦ ἠθικοῦ φρονήματος ἐπὶ τῶν ἰδεωδῶν τῆς πίστεως καὶ τῆς πατρίδος ἡμῶν.

Τιμῶντες ἰδιαζόντως τὴν ἔκδοσιν ὑμῶν ταύτην,ἀπεφασίσαμεν τὴν βιβλιοδέτησιν τῶν ἄχρι τοῦδε ἀποσταλέντων ἡμῖν τευχῶν εἰς κομψοὺς τόμους, πρὸς ἐμπλουτισμὸν τῆς βιβλιοθήκης τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων, μοναδικῆς οὔσης ἐν τῇ πόλει ἡμῶν, παρακαλοῦμεν δὲ ὅπως, εἰ δυνατόν, ἀναπληρώσητε τὰ ἐλλείποντα, διὰ τῆς ἀποστολῆς τῶν τευχῶν: α) 1958 : 133, 134, β) 1959 : 139, 142, γ) 1960 : 162, 171, 173, δ) 1961 : 185, 186, ε) 1962 : 214 καὶ στ) 1963 : 245, 252 καὶ 254.

Εὐχαριστοῦντες Ὑμᾶς ἐκ προτέρων διατελοῦμεν
Μετὰ πάσης τιμῆς
Πρωτοσύγγελος Ἀντώνιος Κουλούρης

Σημείωσις «Α. Χ.». Τὰ περὶ ὧν πρόκειται τεύχη ἀπεστάλησαν μετὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 257 κυκλοφορήσαντος τεύχους.

***

ΕΘΕΛΟΝΤΑΙ ΑΙΜΟΔΟΤΑΙ

Ὁ τακτικὸς ἐθελοντὴς αἱμοδότης κ. Δημήτριος Σταθόπουλος, ὅστις πολλάκις ἔτυχεν ἐξαιρετικῶν διακρίσεων τόσον ἐκ μέρους τῆς Πολιτείας, ὅσον καὶ ὑπὸ εὐαγῶν Ἱδρυμάτων, προσέφερε τελευταίως, καὶ εἰς μνήμην τῶν ἀποβιωσάντων ἀστυνομικῶν Ἰωάννου Παπαποστόλου, Παναγιώτου Καρακατσάνη καὶ Ἠλία Τσούμπελη, τὴν 313ην προσφορὰν αἵματος, προσενεγκὼν συνολικῶς δωρεὰν ἕως σήμερον 138 κιλὰ αἵματος.

***

ΦΙΛΑΡΜΟΝΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

Τὴν 20ὴν ὥραν τῆς 27-1-1964, ἡ μουσικὴ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ γενικοῦ καλλιτεχνικοῦ διευθυντοῦ αὐτῆς κ. Σωζοπούλου καὶ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Μπουκουβάλα, συμμετέσχε, δι' ἄκρως ἐνδιαφέροντος μουσικοῦ προγράμματος, εἰς συναυλίαν ὀργανωθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Χριστιανικοῦ Ὁμίλου Φοιτητῶν καὶ δοθεῖσαν ἐν τῷ θεάτρῳ «Γκλόρια». Ἡ ἐμφάνισις τῆς μουσικῆς, ὡς καὶ ἡ ὑπ' αὐτῆς ἐκτέλεσις ὁλοκλήρου τοῦ β' μουσικοῦ μέρους τῆς παραστάσεως, προεκάλεσε τὰ εὐμενέστατα σχόλια, τόσον τοῦ πολυπληθοῦς ἀκροατηρίου, ὅσον καὶ τοῦ ἡμερησίου Ἀθηναϊκοῦ Τύπου, ὅστις ἐσχολίασεν ἐπαινετικῶς τὸ γεγονός.

ΕΚΔΡΟΜΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Τὸ 'Αρχηγεῖον 'Αστυνομίας Πόλεων ἐξέδωκε τὴν κάτωθι διαταγήν, σχετικῶς μὲ τὴν πραγματοποιηθησομένην εἰς χώρας τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης ἐκδρομήν.

«'Εν συνεχεία τῆς ὑπ' ἀριθ. 14661 Φ.103/32 ἀπὸ 11-9-63 ἡμετέρας διαταγῆς περὶ τοῦ ἐν περιλήψει ἀντικειμένου, γνωρίζομεν ὅτι οἱ δηλώσαντες συμμετοχὴν εἰς αὐτὰς δὲν συμπληροῦσι τὸν ἀπαιτούμενον ἀριθμὸν διὰ τὴν πλήρη κάλυψιν ἔστω καὶ μιᾶς τῶν προγραμματισθεισῶν ἐκδρομῶν. 'Η πλειονότης πάντως ἐδήλωσε συμμετοχὴν διὰ τὴν εἰς Σκανδιναυϊκὰς χώρας τοιαύτην.

Κατόπιν τούτου, τὸ 'Αρχηγεῖον 'Αστυνομίας προγραμματίζει κατ' ἀρχὴν τὴν πραγμάτωσιν τῆς ἐκδρομῆς ταύτης μεθ' ὡρισμένων τροποποιήσεων τοῦ προγράμματος καὶ τὸν χρόνον ἐνάρξεως ἀπὸ 15—20 Αὐγούστου, δεδομένου ὅτι αἱ πληροφορίαι φέρουσι τὴν ἐποχὴν ταύτην ὡς τὴν εὐνοϊκωτέραν ἀπὸ πλευρᾶς καιρικῶν συνθηκῶν.

Τὰ τουριστικὰ γραφεῖα τῶν 'Αθηνῶν, εἰς ἃ ἀπετάθημεν, ἢ ἠγνόησαν παντελῶς τὴν πρότασιν ἡμῶν ἢ προέτεινον ὅρους καὶ τιμὰς ἀπαραδέκτους.

Τὸ πρακτορεῖον, τὸ πραγματοποιῆσαν τὴν ἐκδρομὴν τοῦ παρελθόντος ἔτους, προσφέρεται καὶ διὰ τὴν τοιαύτην πρὸς Σκανδιναυΐαν, ὑπὸ τοὺς ἐξῆς ὅρους καὶ πρόγραμμα διαδρομῆς :

1η ἡμέρα — 'Αναχώρησις τὰς μεταμεσημβρινὰς ὥρας διὰ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ (διανυκτέρευσις)
2α ἡμέρα — ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ — (διανυκτέρευσις)
3η ἡμέρα — ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ — ΖΑΓΚΡΕΜΠ — ΓΚΡΑΤΖ (διανυκτέρευσις)
4η ἡμέρα — ΓΚΡΑΤΖ — ΣΑΛΤΣΜΠΟΥΡΓΚ — ΜΟΝΑΧΟΝ
5η ἡμέρα — Παραμονὴ εἰς ΜΟΝΑΧΟΝ
6η ἡμέρα — ΜΟΝΑΧΟΝ — ΣΤΟΥΤΓΑΡΔΗ — ΝΤΑΡΜΣΤΑΝΤ — ΦΡΑΓΚΦΟΥΡΤΗ (διανυκτέρευσις)
7η ἡμέρα — ΦΡΑΓΚΦΟΥΡΤΗ — ΚΑΣΣΕΛ — ΑΝΝΟΒΕΡΟΝ — ΑΜΒΟΥΡΓΟΝ (διανυκτέρευσις)
8η ἡμέρα — ΑΜΒΟΥΡΓΟΝ — ΛΟΥΜΠΕΚ — ΚΟΠΕΓΧΑΓΗ
9η ἡμέρα — Παραμονὴ εἰς ΚΟΠΕΓΧΑΓΗΝ
10η ἡμέρα — » » »
11η ἡμέρα — ΚΟΠΕΓΧΑΓΗ — ΖΟΚΟΠΙΓΚ (ἐπὶ τῶν ὀχθῶν λίμνης)
12η ἡμέρα — ΖΟΚΟΠΙΓΚ — (μέσω πολυαρίθμων λιμνῶν) ΣΤΟΚΧΟΛΜΗΝ
13η ἡμέρα — Παραμονὴ εἰς ΣΤΟΚΧΟΛΜΗΝ
14η ἡμέρα — » » »
15η ἡμέρα — ΣΤΟΚΧΟΛΜΗ — ΟΡΕΜΠΟ — ΚΑΡΛΣΤΑΝΤ — ΟΣΛΟ
16η ἡμέρα — Παραμονὴ εἰς ΟΣΛΟ
17η ἡμέρα — » »
18η ἡμέρα — ΟΣΛΟ — ΓΚΟΤΕΡΜΠΟΥΡΓΚ (Σουηδία, διανυκτέρευσις)
19η ἡμέρα — ΓΚΟΤΕΡΜΠΟΥΡΓΚ — διὰ πορθμείου εἰς Βόρειον Δανίαν καὶ ἐκεῖθεν εἰς ΑΜΒΟΥΡΓΟΝ (διανυκτέρευσις)
20η ἡμέρα — ΑΜΒΟΥΡΓΟΝ — ΒΡΕΜΗ — ΑΜΣΤΕΡΝΤΑΜ
21η ἡμέρα — Παραμονὴ εἰς ΑΜΣΤΕΡΝΤΑΜ ἢ ΡΟΤΤΕΡΝΤΑΜ ἢ ΧΑΓΗΝ
22η ἡμέρα — ΑΜΣΤΕΡΝΤΑΜ — ΑΜΒΕΡΣΑ — ΒΡΥΞΕΛΛΑΙ
23η ἡμέρα — Παραμονὴ εἰς ΒΡΥΞΕΛΛΑΣ
24η ἡμέρα — ΒΡΥΞΕΛΛΑΙ — ΒΑΤΕΡΛΩ — ΠΑΡΙΣΙΟΙ